

การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในข่าวสาร
เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

นางสาวกรรชรัตน์ หรั่งเพชร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-806-9

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

INFORMATION SEEKING,USES AND GRATIFICATION OF PRIVATIZATION
INFORMATION AMQNG EMPLOYEES OF
THE TELEPHONE ORGANIZATION OF THAILAND

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Development Communication

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-334-806-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในข่าวสาร
เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่ง
ประเทศไทย

โดย

นางสาวกรรชรัตน์ หรั่งเพชร

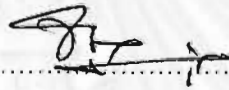
ภาควิชา

การประชาสัมพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

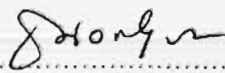
รองศาสตราจารย์ พัทณี เขยจรรยา

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

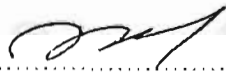

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี)

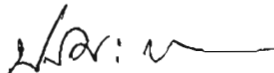
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ธนวดี บุญลือ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ พัทณี เขยจรรยา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประมะ สตะเวทิน)

กรรชรัตน์ หรั่งเพชร : การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (INFORMATION SEEKING, USES AND GRATIFICATION OF PRIVATIZATION INFORMATION AMONG EMPLOYEES OF THE TELEPHONE ORGANIZATION OF THAILAND) อ. ที่ปรึกษา : รศ. พัทณี เที่ยงจรยา, 127 หน้า. ISBN 974 - 334 - 806 - 9

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย 2) การใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย 3) ความพึงพอใจในข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย 4) ความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย 5) ความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ที่สังกัดอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 430 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test, One-Way ANOVA และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

ผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีอายุต่างกัน มีการแสวงหาข่าวสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพนักงานองค์การโทรศัพท์ที่มี เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ระดับพนักงาน และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีเพศต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารแตกต่างกัน แต่พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มี อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ระดับพนักงาน และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกัน
3. พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ระดับพนักงาน และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจในข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. การแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร
5. การแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสาร

ภาควิชา..... การประชาสัมพันธ์
สาขาวิชา..... นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
ปีการศึกษา..... 2542

ลายมือชื่อนิสิิต..... ปิณฑกร พันธ์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

KANCHARATANA RANGPETCH : INFORMATION SEEKING, USES AND GRATIFICATION OF PRIVATIZATION INFORMATION AMONG EMPLOYEES OF THE TELEPHONE ORGANIZATION OF THAILAND. THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. PATCHANEE CHEYJUNYA. 127pp. ISBN 974 – 334 – 806 - 9

The purposes of this research are to study 1) information seeking privatization among 430 employees of telephone organization of Thailand. 2) the utilization of privatization information. 3) the information gratification. 4) the relationship between information seeking and utilization of the privatization information. 5) the relationship between information seeking and information gratification.

Self – administered questionnaires were used to gather data. T-test, One-Way ANOVA and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient were employed in hypothesis testing. SPSS program was used for data processing.

The results of this research were as follows:

1. Employees with different age sought differently the information about privatization.
2. Employees with different gender used information differently.
3. Employees with different gender, age, education, work experience, staff level and salary were not different in information satisfaction.
4. Information seeking was positively correlated with information use.
5. Information seeking was positively correlated with information gratification.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา..... การประชาสัมพันธ์.....
สาขาวิชา..... นิเทศศาสตร์พัฒนาการ.....
ปีการศึกษา..... 2542.....

ลายมือชื่อนิสิต..... นพพร จันทร์.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม..... -.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ พัทธนี เขยจรรยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจแก้ไข และควบคุม การวิจัยมาโดยตลอด รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ธนวัต บุญลือ ซึ่งเป็น ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. ปรมะ สตะเวทิน ที่ให้ความกรุณา เป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไข ปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะนิเทศศาสตร์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้ แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณบุญอยู่ ขอพรประเสริฐที่ให้ความอนุเคราะห์ ให้คำปรึกษาในด้าน วิเคราะห์ข้อมูลสถิติ และขอขอบคุณ คุณอุษณา นิลพัทธ์ เพื่อนที่แสนดี มีน้ำใจให้ความช่วยเหลือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเรียบเรียงข้อมูลเป็นตัวอักษร คอยติดตามความคืบหน้าของงานวิจัย เสมือนหนึ่งเป็นงานวิจัยของตนเอง รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆเสมอมา และขอ ขอบขอบคุณเพื่อนนิเทศศาสตร์พัฒนาการทุกท่านโดยเฉพาะ พี่เหม่ง พี่สาวแสนดี ที่คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำอันดีตลอดมา ทั้งในด้านการเรียนและด้านอื่นๆ โอ้เพื่อนผู้คอยถามไถ่ ช่วย เหลือในด้านต่างๆถ้ามีโอกาส พี่ใหม่ และ ตูน ที่ช่วยประสานงานในเรื่องการเก็บข้อมูล รวมทั้ง เพื่อนๆ พี่ๆ ชาวทศท. ทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้งานวิจัยสำเร็จลงได้ และบุคคลอื่นๆที่มีส่วนช่วย เหลือผู้วิจัยซึ่งไม่สามารถกล่าวนามได้หมด ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้มีพระคุณ ที่คอยห่วงใย ดูแลและช่วยเหลือ ในด้านกำลังใจ กำลังกาย และกำลังทรัพย์ นางสาวที่นำรักผู้ให้ความช่วยเหลือพี่ในทุกๆเรื่องและ ทุกคนในครอบครัว ที่ให้การสนับสนุน จนทำให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จ

กรรชรัตน์ หรั่งเพชร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ปัญหาคำถามการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ.....	11
ทฤษฎีการแสวงหาข่าวสาร.....	17
แนวคิดการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
- งานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ.....	34
- งานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	38

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
3	ระเบียบวิธีวิจัย.....	39
	รูปแบบการวิจัย.....	39
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
	การสุ่มตัวอย่าง.....	40
	ตัวแปรในการวิจัย.....	40
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
	การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ.....	42
	หลักเกณฑ์การให้คะแนน.....	43
	เกณฑ์การแปลความหมาย.....	45
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	46
	การประมวลผลข้อมูล.....	46
4	ผลการวิจัย.....	47
	ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา.....	47
	1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง.....	48
	1.2 การวิเคราะห์การแสวงหาข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของ พนักงาน ทศท. จากสื่อต่าง ๆ.....	56
	1.3 การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ของพนักงาน ทศท. จากสื่อต่าง ๆ.....	72
	1.4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของ พนักงาน ทศท. จากสื่อต่าง ๆ.....	75
	ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	78
	2.1 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงาน ทศท. แตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร.....	78
	2.2 ลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของ พนักงาน ทศท. แตกต่างกันตามลักษณะประชากร.....	84
	2.3 ความพึงพอใจในข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงาน ทศท. แตกต่างกันตามลักษณะประชากร.....	90

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.4 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับการ ใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของ พนักงาน ทศท.....	96
2.5 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจที่ได้รับข่าวสารของพนักงาน ทศท.	97
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	98
สรุปผลการวิจัย.....	98
อภิปรายผล.....	102
ข้อเสนอแนะ.....	110
รายการอ้างอิง.....	113
ภาคผนวก.....	117
ประวัติผู้วิจัย.....	127

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	48
2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	49
3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	50
4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน.....	51
5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งของพนักงาน.....	52
6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับของพนักงาน.....	53
7	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะงานของพนักงาน.....	54
8	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอัตราเงินเดือน.....	55
9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการ แสวงหา ข่าวสารเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ.....	56
10	แสดงจำนวนและร้อยละของสื่อสิ่งพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการแสวงหา ข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	57
11	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการแสวงหา ข่าวสารเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อบุคคล.....	59
12	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามความถี่ในการแสวงหา ข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากการรับฟังเสียงตามสายภายใน.....	61
13	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการแสวงหา ข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อประชาสัมพันธ์ที่จัดทำโดย หน่วยงานภายในองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย.....	63
14	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเคยและไม่เคยเข้ารับ การอบรมสัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	64
15	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเข้ารับ การอบรมสัมมนา เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	65
16	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น และไม่ออกความคิดเห็น ในด้านสาเหตุที่ทำให้ต้องเข้าร่วมรับการอบรมสัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	66

สารบัญญัตราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุของการเข้าอบรมสัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	67
18	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นในข้อมูลข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	68
19	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเรื่องความน่าเชื่อถือของข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	69
20	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องความน่าเชื่อถือในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจในสื่อต่างๆ.....	70
21	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	71
22	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ.....	72
23	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ.....	75
24	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างเพศกัน.....	78
25	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน.....	79
26	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน.....	80
27	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการทำงานแตกต่างกัน.....	81
28	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน.....	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
29	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มี รายได้ต่อเดือนต่างกัน.....	83
30	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของ กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามเพศ.....	84
31	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของ กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ.....	85
32	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสารจาก กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามระดับการศึกษา.....	86
33	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน.....	87
34	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับ.....	88
35	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน.....	89
36	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่ จำแนกตามเพศ.....	90
37	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่ มีอายุแตกต่างกัน.....	91
38	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารจากกลุ่มตัวอย่างที่ มีการศึกษาแตกต่างกัน.....	92
39	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่ มีระยะเวลาการทำงานแตกต่างกัน.....	93
40	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่ มีระดับพนักงานต่างกัน.....	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
41	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน.....	95
42	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	96
43	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารกับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ.....	97

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงแบบจำลองการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจของ แคทซ์และคณะ (Katz and other)	14
2	แสดงแบบจำลองกระบวนการแสวงหาข่าวสารของ โดโนฮิวและทีปตัน (Donohew and Tipton)	21

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในทศวรรษที่ผ่านมา รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เริ่มใช้วิธีการแปรรูปกิจการรัฐวิสาหกิจ (Privatization) มากขึ้น จนกระทั่งแทบจะไม่มีประเทศใดเลยที่ไม่มีการดำเนินการแปรรูปกิจการรัฐวิสาหกิจ (Privatization) หรืออย่างน้อยที่สุดประเทศนั้น ๆ ก็ต้องได้วางแผนเกี่ยวกับเรื่องนี้เอาไว้บ้าง การปรับเปลี่ยนเพื่อขยายกิจการของรัฐเป็นผลมาจากค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น การปฏิบัติงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ และผลการดำเนินงานที่ไม่น่าพึงพอใจในช่วงที่ผ่านมาของรัฐวิสาหกิจ และเห็นว่ารัฐวิสาหกิจขาดความสามารถในการจัดการด้านการเงินให้กับการลงทุนประเภทที่จำเป็นมากกว่า เพราะรัฐต้องการเพิ่มประสิทธิภาพ หรือผลกำไร และเมื่อเกิดมีการเจริญเติบโตทางเทคโนโลยี ก็จะทำให้เกิดการแข่งขันในกิจการประเภทโทรคมนาคม หรือการผลิตกระแสไฟฟ้า เป็นต้น (พลอย สืบวิเศษ, ผู้แปล, 2538)

การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization) คือ มาตรการ หรือวิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงและขยายบริการของรัฐวิสาหกิจ โดยการให้เอกชน หรือวิธีการที่ใช้ในการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ทั้งโดยวิธีการโอนหุ้นทั้งหมด หรือบางส่วนของกิจการ การให้สัมปทาน การร่วมทุน การทำสัญญาโอนงานบริการบางส่วน หรือทั้งหมด และแม้แต่การผ่อนคลายกฎเกณฑ์ เพื่อจะก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันระหว่างภาครัฐ และเอกชนเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพมากที่สุด (พัชรินทร์ ศรีอนันท์รักษา, 2539)

สำหรับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ รัฐบาลไทยก็ได้มีการดำเนินการมาแล้วเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 30-40 ปีที่ผ่านมา ที่กำหนดเป็นนโยบายชัดเจนเริ่มตั้งแต่การวางแผนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ปี 2504 เรื่อยมา จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ในแผนพัฒนาทุกฉบับจะมีส่วนหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนโยบายเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจ ในส่วนนั้นก็จะมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจสู่ภาคเอกชนไว้ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 นโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจพูดไว้สั้น ๆ แต่เพียงว่า “รัฐบาลพร้อมที่จะพิจารณาโอนรัฐวิสาหกิจอุตสาหกรรมให้เอกชนรับซื้อไปในกรณีที่เหมาะสม” นอกจากนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยังระบุว่า “ในกรณีที่สมควรล้มเลิกรัฐวิสาหกิจใด จะต้องศึกษาวิธีการที่ดีที่สุด” คือ อาจจะให้เช่าหรือให้รวมเข้ากับรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ เป็นต้น (พนัส สิมะเสถียร, 2529)

รัฐบาลได้มีนโยบายในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 และเริ่มมีความชัดเจนอย่างมากในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 ฉบับที่ 6 และฉบับที่ 7 ซึ่งนโยบายการแปรรูปดังกล่าวเป็นการดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไปที่ละขั้นตอนเพื่อให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศ โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525 - 2529) มีการกำหนดนโยบายไว้ว่า รัฐวิสาหกิจที่ดำเนินกิจการอย่างไม่มีประสิทธิภาพจะถูกพิจารณายุบเลิก แปรสภาพ จำหน่ายหรือให้เอกชนเข้ามาร่วมบริการ โดยรัฐจะเข้ามาเป็นผู้ควบคุมนโยบายการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530 - 2534) เน้นการดำเนินนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization) โดยแยกกำหนดการพัฒนาวิสาหกิจออกมาเป็นแผน กำหนดที่จะยกเลิกรัฐวิสาหกิจที่ประสบปัญหาการขาดทุนโดยไม่มีเหตุผล และปรับสภาพรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น แนวทางการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมี 3 ขั้นตอน คือ (สมชาย ภคภาสนีวิวัฒน์ อ้างถึงใน ศรีนยา เตชะไอสยะ, 2541)

1. การเพิ่มประสิทธิภาพภายใน
2. การให้เอกชนเช่า หรือสัมปทาน
3. การแปลงสภาพความเป็นเจ้าของบางส่วน หรือทั้งหมดโดยการจำหน่าย จ่าย โอน การขายหุ้นให้แก่เอกชน และการร่วมทุน

ส่วนนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539) ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับนี้ ได้กำหนดให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสถานภาพรัฐวิสาหกิจเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ และสนับสนุนให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุน และกระจายวิธระดมทุนให้กว้างขวางขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงสถานะรัฐวิสาหกิจบางแห่งให้อยู่ในรูปบริษัท จำกัด ด้วยวิธีกระจายหุ้น บางส่วนหรือทั้งหมดออกขายให้สาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์ หรือขายหุ้นให้เอกชน และพนักงานโดยตรง โดยกำหนดไว้อย่างชัดเจน ในขณะที่รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ได้ประสบปัญหาในด้านประสิทธิภาพการดำเนินงาน การระดมทุน และการเพิ่มผลผลิตยังเป็นไปอย่างจำกัดและล่าช้า จึงจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแนวทางการพัฒนารัฐวิสาหกิจให้สามารถขยายการลงทุน เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ โดยการเพิ่มบทบาทเอกชนในการร่วมพัฒนารัฐวิสาหกิจ ตลอดจนการปรับปรุงระบบการควบคุมกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ และการปรับปรุงองค์การภายในของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ดวงใจ ธรรมโชติโก, 2541)

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) มีได้กล่าวถึงแนวนโยบายที่ว่าด้วยการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization) ไว้อย่างชัดเจน แต่หากพิจารณาโดยภาพรวมจะพบว่า แนวนโยบายในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจนั้นสอดคล้องกับนโยบายหลายแห่ง เช่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทิศทางการพัฒนาประชากรรัฐกล่าวถึงการสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล รวมทั้งหลักประกัน เสรีภาพในการแข่งขัน และความเสมอภาค และมีการสร้างระบบการบริหารที่ตอบสนองต่อสังคม

นอกจากจะมีการกล่าวถึงการแปรรูปรัฐวิสาหกิจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติแล้ว ปัญหาภายในของรัฐวิสาหกิจเองก็มีส่วนผลักดัน หรือเป็นสาเหตุให้ทางรัฐบาลต้องผลักดันให้มีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ มีด้วยกัน 5 ข้อใหญ่ คือ (ประกฤษกร เสวิกุล, 2542)

1. รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีลักษณะผูกขาดการบริการ ทำให้ขาดประสิทธิภาพด้านการแข่งขัน และความกระตือรือร้นในการปรับปรุงประสิทธิภาพ ขาดแรงจูงใจในการหาทางลดต้นทุนการผลิต เพราะการกำหนดราคาอิงตามต้นทุนไม่สนใจ เรื่องการขาดทุน คือถ้าต้นทุนมีราคาสูงขึ้นก็สามารถขอปรับราคาตามไปด้วย
2. มีปัญหาในด้านการควบคุมดูแลเพราะรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงาน หรือคณะกรรมการต่าง ๆ กัน บางกรณีผู้บริหารและพนักงานจะเลือกดำเนินงานในสิ่งที่เอื้อประโยชน์ต่อตนเองมากกว่าประโยชน์ขององค์กร และสังคม
3. ระบบบริหาร และโครงสร้างของรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีรูปแบบของราชการ ทำให้ขาดความคล่องตัวในการทำงาน และแรงจูงใจให้พนักงานขวนขวายปรับปรุงตนเอง และงานที่รับผิดชอบคณะกรรมการอำนวยการส่วนมากมิใช่ผู้เชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ หากแต่ส่วนใหญ่มาจากข้าราชการประจำ ซึ่งมักจะไม่มีเวลาให้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย หรือให้ความสนใจในรัฐวิสาหกิจที่ตนมีตำแหน่งอยู่เท่าที่ควร
4. รัฐบาลมีความสับสนในรัฐวิสาหกิจ หมายความว่าต้องการให้รัฐวิสาหกิจมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง แต่ก็มีความต้องการเห็นการคิดค่าบริการในอัตราที่ถูกต้องมีการลงทุนเพิ่มขึ้น มีการจ้างคนงานเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีการแทรกแซง และแสวงหาผลประโยชน์ของนักการเมือง

5. ความเข้มแข็งของกลุ่มพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งสามารถก่อตั้งองค์กรที่มีอำนาจต่อรองสูง ทำให้รัฐบาลและผู้บริหารมักจะโอนอ่อนผ่อนตามมาโดยตลอด การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของพนักงานจึงเป็นไปได้อย่างยากลำบาก

กิจการการสื่อสารโทรคมนาคมมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของทุกคนในสังคมเป็นอย่างมาก ตั้งแต่การสื่อสารที่ก่อให้เกิดกระแสความเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า โลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งมีเป้าหมายที่จะทำให้โลกมีระบบเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมเป็นระบบเดียวกัน อีกทั้งปัจจุบันเรากำลังจะก้าวเข้าสู่สหัสวรรษ 2000 ยุคที่ข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยีต่าง ๆ มีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้นเรื่อยๆ การติดต่อสื่อสารและการถ่ายเทเทคโนโลยีแบบไร้พรมแดน การค้าการลงทุนหรือการถ่ายเทเทคโนโลยีจากประเทศหนึ่งไปสู่ประเทศหนึ่งทำได้โดยง่าย และเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ถือว่ามีบทบาทอย่างมากในปัจจุบัน คือ “โทรศัพท์” เพราะโทรศัพท์เป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวกให้เราติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกในเวลาอันรวดเร็วที่ช่วยให้เราประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยในฐานะที่รับผิดชอบดูแลกิจการ ทางด้านระบบโทรศัพท์ทั้งหมดของประเทศ ทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด ถือเป็นองค์กรหนึ่งที่ต้องมีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของโลกที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลจากการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและการค้าในโลกยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) และการเปิดตลาดเสรีในด้านการค้า การลงทุน การเงิน และการบริการด้านต่างๆ ทำให้ประเทศต่างๆต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดและเตรียมพร้อมในการแข่งขัน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ได้เตรียมการแปรรูปรัฐวิสาหกิจหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการแปรสภาพ จากรัฐวิสาหกิจไปสู่รูปแบบบริษัทธุรกิจเอกชนในอนาคต เพื่อเพิ่มศักยภาพให้สามารถแข่งขันกับภาคธุรกิจเอกชนทางด้านโทรคมนาคมได้อย่างเต็มภาคภูมิ

มูลเหตุที่ทำให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยต้องดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจนั้น นอกจากปัจจัยในประเทศได้กล่าวไว้ตอนต้นแล้ว ปัจจัยภายนอกก็มีส่วนกระตุ้นให้องค์การโทรศัพท์ต้องเร่งดำเนินการเตรียมความพร้อมต่อการแปรรูปรัฐวิสาหกิจโดยเร็ว โดยมีปัจจัยดังต่อไปนี้ (ฝ่ายจัดการแปรสภาพ, องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, 2541)

1. การเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) และความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) ของประเทศไทย ซึ่งต่อมาความตกลงทั่วไปทั้ง 2 ฉบับ ได้แปรเปลี่ยนเป็น กฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก (WTO) ประเทศภาคี

สมาชิกจึงมีภารกิจและข้อผูกพันที่ต้องปฏิบัติหลายประการ ที่สำคัญประการหนึ่งคือ เปิดให้มีการแข่งขันเสรีในธุรกิจโทรคมนาคมของประเทศสมาชิก ซึ่งรวมประเทศไทยด้วย ดังนั้นจึงต้องมีการแก้ไขกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก กฎหมายที่แก้ไขเหล่านี้เมื่อมีผลบังคับใช้จะทำให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หมดอำนาจผูกขาดการให้บริการในธุรกิจโทรคมนาคม อันจะทำให้เกิดการประกอบธุรกิจโทรคมนาคมแบบแข่งขันเสรีขึ้น

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีแนวนโยบายให้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงสถานภาพรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ ตลอดจนการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539) ได้ระบุแนวทางการพัฒนาการบริการพื้นฐาน สนับสนุนบทบาทเอกชนเข้าร่วมลงทุนและกระจายวิธีระดมทุนให้กว้างขวางขึ้น โดย "สนับสนุนให้มีการเปลี่ยนสถานารัฐวิสาหกิจบางแห่งให้อยู่ในรูปบริษัทจำกัด โดยกระจายหุ้นบางส่วนหรือทั้งหมดออกขายให้สาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์ หรือตกลงขายหุ้นให้กับพนักงานและเอกชนโดยตรง"

3. เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นหลังจากปัจจัยทั้ง 2 ประการข้างต้น คือ แผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคม โดยเฉพาะฉบับเดือน กรกฎาคม 2540 ซึ่งกระทรวงคมนาคมได้จัดทำขึ้นเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ที่แถลงไว้ต่อสภาเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2539 แผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคมดังกล่าวได้กำหนดหลักการสำคัญที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนการดำเนินธุรกิจโทรคมนาคมไทยจากระบบผูกขาดโดยหน่วยงานของรัฐไปสู่ระบบธุรกิจโทรคมนาคมการค้าเสรี โดยการแปรสภาพองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และการสื่อสารแห่งประเทศไทยไปสู่รูปแบบบริษัทรัฐวิสาหกิจจำกัด โดยรัฐบาลยังคงถือหุ้นทั้งหมดและประกอบกิจการได้ตามที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และ การสื่อสารแห่งประเทศไทย ดำเนินการอยู่ตามอำนาจกฎหมายเดิมและสังกัดอยู่ในบริษัทมหาชน (Holding Company) ซึ่งกระทรวงคมนาคมและกระทรวงการคลังร่วมกันจัดตั้ง ส่วนผู้ถือหุ้นทั้งหมดเป็นกลุ่มบริษัทดำเนินธุรกิจสื่อสารโทรคมนาคม จากนั้นจึงดำเนินการแปรสภาพไปสู่การเป็นบริษัทเอกชนจำกัด และ บริษัทจำกัด (มหาชน) ต่อไป

จากปัจจัยหรือมูลเหตุข้างต้นทำให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจำเป็นต้องแปรสภาพเพื่อรองรับการแข่งขันทางด้านธุรกิจโทรคมนาคมในอนาคตที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ในการดำเนินงานแปรรูปหรือเปลี่ยนแปลงให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีรูปแบบเอกชนอย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียง เงินทุน สถานที่ ประกอบกิจการ ตัวบทกฎหมายสัญญาเท่านั้น แต่รวมไปถึง บุคลากร หรือพนักงานในองค์กรด้วย

ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงควบคู่ไปด้วย เพราะเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินงานและเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการแปรรูปนี้

ข่าวสารข้อมูลในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ พวกเขาจะต้องทำการศึกษาเพื่อความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง และนำไปสู่การยอมรับปฏิบัติตามนโยบายใหม่ๆ ได้โดยง่าย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึง ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ ต่อการแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปว่ามีมากน้อยเพียงใดและข่าวสารเหล่านั้นได้ทำให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงต่อการทำงานหรือปรับตัวรับกับองค์กรใหม่ได้หรือไม่ และศึกษาว่าพนักงานองค์การโทรศัพท์ที่มีความแตกต่างในเรื่องของลักษณะทางประชากร เช่น เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ที่ทำงาน มีผลต่อความพึงพอใจในข่าวสารที่ได้รับ ตลอดจนมีผลต่อการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ทั้งในและนอกองค์กร เพื่อนำผลที่ได้ไปวางแผน วิเคราะห์ปรับปรุงสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมและให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ปัญหานำการวิจัย

1. การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร
2. การใช้ประโยชน์ที่ได้จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร
3. พนักงานองค์การโทรศัพท์มีความพึงพอใจในข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเพียงใด
4. การแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันหรือไม่
5. การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับความพึงพอใจในข่าวสารมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

1. การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร
2. ลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร
3. ความพึงพอใจจากข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร
4. การแสวงหาข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
5. การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่ปฏิบัติงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่ปฏิบัติงานอยู่ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ไม่ได้นำพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่ปฏิบัติงานอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจในองค์กรอื่นมาร่วมศึกษาด้วย อาจทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่สามารถนำไปอธิบายในลักษณะทั่วไปหรือสรุปในภาพรวมได้

นิยามศัพท์

1. การใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ระดับของการนำเอาข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้แก่
 - การใช้เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรที่ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เช่น วัฒนธรรมในการทำงานที่ต้องมีความกระฉับกระเฉง รวดเร็วขึ้น
 - ใช้เพื่อให้ทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวของหน่วยงานหรือองค์กรของตน
 - ใช้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการแปรรูปได้ดียิ่งขึ้นและถูกต้อง
 - ใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปพูดคุย แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้อื่น
2. ความพึงพอใจที่ได้รับ หมายถึง ระดับของความพึงพอใจที่พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้รับการแสวงหาข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น เนื้อหา รูปแบบ การนำเสนอ และปริมาณของข่าวสาร
3. การแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ความบ่อยครั้งในการค้นหาหรือเลือกใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
4. ลักษณะทางประชากร
 - เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิง
 - อายุ หมายถึง กลุ่มอายุของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีอายุตั้งแต่ 25-60 ปี

- ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของพนักงานองค์การโทรศัพท์ที่มีตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก
- ระดับพนักงาน หมายถึง ระดับของพนักงานแต่ละคน มีตั้งแต่ระดับ 1 – 11 และแบ่งได้เป็น 2 ระดับใหญ่ๆคือ พนักงานระดับปฏิบัติการ และพนักงานระดับบริหาร

ระดับบริหาร คือ บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้ามีหน้าที่ควบคุมดูแล วางแผน และสั่งการให้พนักงานระดับปฏิบัติการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ สามารถแบ่งได้ 2 ระดับดังนี้

- ❖ ผู้บริหารระดับต้นและกลาง ได้แก่ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน ผู้อำนวยการกอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการส่วน ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต หรือเทียบเท่าระดับ 8-9
- ❖ ผู้บริหารระดับสูง ได้แก่ ผู้ที่ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการเขต ผู้อำนวยการส่วน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย และผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าระดับ 10-11

ระดับปฏิบัติการ คือ บุคคลที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานทั่วไปตามคำสั่งของหัวหน้างาน โดยผู้ปฏิบัติการดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมา

- อายุงาน หมายถึง จำนวนปีที่บุคคลนั้นทำงานอยู่ตั้งแต่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานจนถึงปัจจุบัน
- รายได้ หมายถึง จำนวนเงินที่ทางองค์กรที่พนักงานสังกัดอยู่จ่ายให้เป็นค่าจ้างทำงานในแต่ละเดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการวิจัยทำให้ทราบถึงระดับของการแสวงหาข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่มีความแตกต่างกัน และทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการแปรรูป จึงเหมาะสำหรับการนำไปใช้เป็นข้อมูล เพื่อปรับปรุง หรือวางแผนการนำเสนอ ผลผลิตสื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสมกับพนักงาน

2. เพื่อประโยชน์ต่อหน่วยงานรัฐวิสาหกิจอื่นๆ ที่กำลังจะแปรรูป ได้นำไปศึกษาหรือนำไปใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยต่อไป

3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจจะศึกษาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
ในข่าวสารต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย” มีแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาได้ดังนี้

1. ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ
2. ทฤษฎีการแสวงหาข่าวสาร
3. แนวคิดเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

1. ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจ (The Uses and Gratifications Theory)

ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจ เป็นทฤษฎีที่ศึกษาในเรื่องของผู้รับสารในแง่ที่เป็นตัวจักรในการเลือกใช้ ประเภทของสื่อ และเนื้อหาที่ตอบสนองความต้องการ (Needs) ของแต่ละบุคคล โดยอาศัยความต้องการพื้นฐานของตนเองเป็นหลัก คือ ผู้รับสารจะเป็นผู้กำหนดว่า ตนต้องการอะไร จากสิ่งใด และสารประเภทไหน และสารนั้นตอบสนองความต้องการของคนอย่างไร ถือได้ว่าเป็นการเน้นความสำคัญของผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสาร โดยผู้รับสารไม่ได้เป็นเพียงผู้รับเอาอิทธิพลจากสื่อมวลชนเท่านั้น (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2542)

การศึกษาในแนวทางการใช้ประโยชน์ และสนองความพึงพอใจจากสื่อมวลชนเป็นการมองมนุษย์ในแง่จิตวิทยาสังคม โดยเน้นความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ และความคิดเห็นส่วนบุคคล การศึกษาทฤษฎีนี้จึงเน้นความต้องการ และสาเหตุของความต้องการของประชาชนผู้ใช้สื่อมวลชน อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากกระบวนการทางสังคม และจิตวิทยาของผู้ใช้ และทฤษฎีนี้ยังอธิบายไว้ว่า นอกจากความต้องการขั้นพื้นฐาน 5 ประการที่มาสโลว์กล่าวไว้ อันได้แก่

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ความต้องการนี้หากไม่ได้รับการตอบสนองของมนุษย์ก็จะต้องไม่เกิดความต้องการในลำดับขั้นต่อไป และในสังคมปัจจุบันนี้มนุษย์ก็จำเป็นที่จะต้องพึ่งพาหรือทำงานให้กับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เพื่อที่จะหาทางตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายของตน

2. ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ได้แก่ ความต้องการความปลอดภัยทางร่างกาย เช่น ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ โรคร้าย หรือจากภัยต่าง ๆ และความปลอดภัยหรือความมั่นคงทางจิตใจ เช่น ความมั่นคงในอาชีพ

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะเข้าร่วม และได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตร และการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งความเป็นเจ้าของ

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem or Status Needs) ความต้องการนี้มีความสำคัญมากในการทำงาน ได้แก่ ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ ซึ่งจะเกี่ยวกับความต้องการมีชื่อเสียง การมีสถานภาพทางสังคมที่ดี การมีความรู้สึกว่าคุณเป็นบุคคลสำคัญได้รับความสนใจเอาใจใส่ และได้รับการระลึกถึงจากบุคคลอื่น และความต้องการมีอิสระ ซึ่งเป็นความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการการสนับสนุน เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ต้องการความเป็นอิสระ และมีเสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะได้เป็นในสิ่งที่ตัวเองใฝ่ฝันอยากเป็น (Self Actualization or Self Realization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ คือ ความต้องการที่อยากจะทำอะไรให้สำเร็จตามความนึกคิด ภายหลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งสี่ขั้นอย่างครบถ้วนแล้ว มนุษย์ก็ยังคงมีความต้องการที่สูงขึ้นไปอีก และอยากที่จะสำเร็จสมประสงค์ตามความนึกคิดที่ใฝ่ฝันไว้ทุกอย่าง

การศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดนี้ จึงเป็นการยอมรับว่ามนุษย์เราสนใจแสวงหาข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อมวลชน ไม่ได้ถูกยึดเยียดให้อ่าน ดู หรือ ฟัง มนุษย์มีการเลือก และหลบหลีกข่าวสารได้ เนื่องจากผู้รับสารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการสื่อสารของมนุษย์ และมีความสำคัญต่อความสัมฤทธิ์ผลในการสื่อสาร แต่การสื่อสารจะสัมฤทธิ์ผลเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับการที่ผู้รับสารสามารถรับสารและเข้าใจสารนั้นได้มากน้อยเพียงใด

เสรี วงษ์มณฑา (2523) ได้สรุปการศึกษาสื่อมวลชนตามแนวของทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจดังนี้

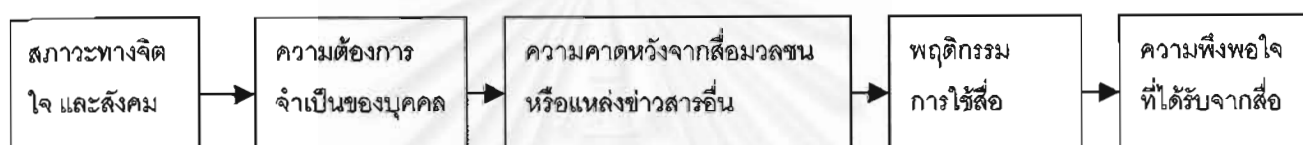
1. มนุษย์จึงใจและแสวงหาข่าวสาร ไม่ได้ถูกยัดเยียดให้อ่าน ดู หรือ ฟัง มนุษย์มีการเลือกการหลบหลีกข่าวสารได้ถ้าต้องการ
2. การใช้สื่อมวลชนของมนุษย์มีจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมาย (Goal – Directed)
3. สื่อสารมวลชนต้องแข่งขันกับสิ่งเร้าอื่น ๆ อีกหลายอย่างที่อาจสนองความต้องการรับรู้ของมนุษย์ได้
4. มนุษย์เป็นผู้กำหนดความต้องการของตัวเองจากความสนใจแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในกรณีต่าง ๆ กัน

แคทซ์และคณะ (Katz and Others, 1973) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ โดยศึกษาข้อมูลที่เกิดจากผู้ใช้อสื่อในประเทศอิสราเอล งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยสำรวจขั้นพื้นฐาน และความพยายามที่จะประดิษฐ์เครื่องมือในการวัดมากกว่าจะเป็นการศึกษาเพื่อพิสูจน์สมมติฐานใด ๆ เนื่องจากเป็นงานวิจัยชิ้นแรกที่มีการวิจัยการใช้สื่อ และความพึงพอใจ และเป็นต้นแบบของงานวิจัยในแนวนี้ แคทซ์และคณะได้สร้างมาตรวัดความต้องการทางด้านจิตใจ และสังคมมนุษย์ขึ้น โดยนำองค์ประกอบ 3 อย่างมารวมเข้าเป็นความต้องการในแง่ต่าง ๆ องค์ประกอบทั้ง 3 ดังกล่าวได้แก่

1. Mode คือ ลักษณะของความต้องการ เช่น
 - ❖ ต้องการให้เพิ่มมากขึ้น
 - ❖ ต้องการให้ลดน้อยลง
 - ❖ ต้องการให้ได้มา
2. Connection คือ จุดประสงค์ของการติดต่อของบุคคลต่อสิ่งภายนอก คือ
 - ❖ การติดต่อเพื่อรับข่าวสาร ความรู้
 - ❖ การติดต่อเพื่อความพอใจ เพื่อประสบการณ์ทางอารมณ์
 - ❖ การติดต่อเพื่อความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพ
 - ❖ การติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์
3. Referent คือ บุคคลหรือสิ่งภายนอกที่มนุษย์โยงการติดต่อไปสู่ ได้แก่
 - ❖ ตนเอง
 - ❖ ครอบครัว

- ❖ เพื่อนฝูง
- ❖ สังคม รัฐบาล
- ❖ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม
- ❖ โลก
- ❖ สิ่งภายนอกอื่น ๆ ที่มีความหมายน้อยลง

จากองค์ประกอบทั้งสามที่กล่าวนี้ แคทซ์และคณะ (Katz and Others) ได้สร้างข้อความแสดงความต้องการของบุคคลขึ้น เพื่อชี้ให้เห็นถึงความต้องการของบุคคลซึ่งสามารถใช้สื่อต่าง ๆ ตอบสนองให้ความพึงพอใจ (Gratifications) ได้ โดยสามารถสร้างเป็นแบบจำลองเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจได้ดังนี้

ภาพที่ 1 แบบจำลองการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจของแคทซ์และคณะ (Katz and Others)

แบบจำลองที่แคทซ์และคณะ(Katz and Others) สร้างขึ้นสามารถอธิบายได้ว่า สภาพทางสังคมและจิตใจที่แตกต่างกันเป็นสาเหตุให้มนุษย์มีความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งทำให้แต่ละคนคาดหวังหรือคาดคะเนว่าสื่อแต่ละประเภท สามารถสนองความพึงพอใจได้ต่างกันด้วย ดังนั้น ลักษณะการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันเหล่านี้ จะแตกต่างกันออกไป ขั้นสุดท้ายคือ ความพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อก็จะแตกต่างกันไปด้วย

คำอธิบายเกี่ยวกับแบบจำลองนี้ ยกเป็นตัวอย่างให้เห็นได้ในกรณีที่บ้านเจกบุคคลผู้หนึ่งซึ่งมีความต้องการจำเป็นตามสภาวะทางจิตใจและสังคม เช่น ต้องการเป็นคนรอบรู้ ทันสมัย เพื่อเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่าการบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยสนองความต้องการได้ จึงมีการเลือกเปิดรับรายการต่างๆ ทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ เป็นต้น เพื่อให้ได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการได้ คือ เป็นคนรอบรู้ ทันสมัย ขณะเดียวกันผลจากการบริโภคสื่อมวลชนทุกวัน ก็อาจให้ผลอื่นๆตามมา นอกเหนือจากการเป็นผู้รอบรู้ ทันสมัย เช่น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือเปลี่ยนลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมบางอย่างได้เช่นกัน (พีระ จิระโสภณ, 2529)

นอกจากนี้ แมคคอมบส์ และเบคเกอร์ (McCombs and Becker, 1979) ได้กล่าวไว้ในเรื่องการใช้สื่อตามความพอใจและความต้องการว่า บุคคลใช้สื่อมวลชนเพื่อสนองความต้องการดังต่อไปนี้

1. ต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการสังเกตการณ์ และติดตามความเคลื่อนไหวจากสื่อมวลชน เพื่อให้รู้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อความทันสมัย รู้ว่าจะอะไรมีความสำคัญและควรจะเรียนรู้
2. ต้องการช่วยตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การรับสื่อมวลชน ทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนเองต่อสภาวะหรือเหตุการณ์รอบๆตัว
3. ความต้องการข้อมูลเพื่อพูดคุย (Discussions) โดยการรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลที่สามารถนำไปพูดคุยกับผู้อื่นได้
4. ความต้องการมีส่วนร่วม (Participating) ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว
5. ความต้องการเสริมความคิดเห็น หรือการสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว (Reinforcement)
6. ความต้องการความบันเทิง (Relaxing and Entertainment) เพื่อความเพลิดเพลิน และผ่อนคลายอารมณ์

แมคควอล และ คณะ ((McQuail and other)อ้างใน ศิริชัย ศิริภายะ และกาญจนา แก้วเทพ, 2531) ได้ศึกษาตัวแปร ความต้องการของผู้รับสารจากสื่อมวลชนไว้ดังนี้

1. ความต้องการสารสนเทศ

- เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสังคม
- เป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติ ความคิดเห็น และการตัดสินใจ
- สนองความอยากรู้อยากเห็นและสนองความสนใจ
- เป็นการเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง
- สร้างความรู้สึกที่มั่นคง

2. ความต้องการสร้างควมมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล

- ให้แรงเสริมแก่ค่านิยมส่วนบุคคล
- ให้ตัวแบบทางพฤติกรรม
- แสดงออกร่วมกับค่านิยมของคนอื่นๆ
- มองทะลุภายในตนเอง

3. ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

- มองทะลุเข้าไปในสภาพแวดล้อมของผู้อื่น
- แสดงออกร่วมกับผู้อื่น และเกิดความรู้สึกในลักษณะที่เป็นเจ้าของ
- นำไปใช้ในการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
- ใช้แทนเพื่อน
- ช่วยในการดำเนินตามบทบาททางสังคม
- สร้างสายสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อน และสังคม

4. ความต้องการความบันเทิง

- การหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงจากปัญหาต่างๆ
- การผ่อนคลาย
- มีวัฒนธรรมที่เป็นของแท้ ความสนุกสนานทางสุนทรียะ
- ได้มีอะไรทำเพื่อใช้เวลาให้หมดไป
- ปลดปล่อยอารมณ์
- เป็นการกระตุ้นทางเพศ

นอกจากนั้น งานวิจัยของ เวินเนอร์ (Lawrence A. Wenner, 1985) เกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสาร (News Gratifications) นั้นสามารถแบ่งความพึงพอใจออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. **Orientalional Gratifications** หมายถึง การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางด้านข้อมูลเพื่อการอ้างอิง เพื่อเป็นแรงเสริมย้ำในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคม รูปแบบของความต้องการที่แสดงออกมา ได้แก่ การติดตามข่าวสาร (Surveillance) หรือการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจ (Decisional Utility)

2. **Social Gratifications** เป็นการใช้ข่าวสารเพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสังคมซึ่งรับรู้จากข่าวสารเข้ากับเครือข่ายส่วนบุคคลของปัจเจกชน เช่น การนำข้อมูลไปใช้ในการสนทนากับผู้อื่น หรือใช้ข้อมูลเพื่อการชักจูง

3. **Para-social Gratifications** หมายถึง กระบวนการใช้ประโยชน์ข่าวสารเพื่อดำรงเอกลักษณ์ของบุคคล หรือเพื่อการอ้างอิงผ่านตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสื่อ หรือปรากฏในเนื้อหาของสื่อ

4. Para-orientational Gratifications หมายถึง กระบวนการใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์หรือเพื่อปกป้องตนเอง เช่น เป็นการใช้เวลาให้หมดไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พอใจอย่างอื่น

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของมนุษย์ว่าเป็นการสื่อสารที่เกิดจากแรงผลักดันภายในของผู้รับสารเอง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คือ “ความต้องการของผู้รับสาร” เพื่อเป็นการเลือกใช้สื่อเพื่อสนองตอบความต้องการด้านต่าง ๆ และนำไปสู่ความพึงพอใจในการบริโภคสื่อเหล่านั้น ๆ ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความต้องการใช้ข่าวสารตอบสนองความพึงพอใจด้วยเหตุผลที่ต่างกัน (ยุบล เบ็ญจวงค์กิจ, 2542)

2. ทฤษฎีการแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking Theory)

แนววิธีการศึกษาในเรื่องการแสวงหาข่าวสารนี้ อาจจัดรวมอยู่ในหัวข้อเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาทฤษฎีเรื่องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนได้ ทั้งนี้ เพราะมุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกบริโภคหรือเลือกแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชนในการศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากข่าวสารเรื่องการแปรรูปนั้น ซึ่งให้เห็นว่าปัจเจกบุคคลเป็นผู้เลือกใช้สื่อมวลชนเพื่อสนองความพึงพอใจต่าง ๆ ของตนเอง สำหรับการศึกษารื่องการแสวงหาข่าวสาร เน้นเรื่องพฤติกรรมกรรมการเลือกแสวงหาข่าวสารว่า มีปัจจัยอะไรบ้างเป็นตัวกำหนด ทำไมบุคคลจึงเลือก หรือหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารบางอย่าง

การแสวงหาข่าวสาร คือ กิจกรรมที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งสารนิเทศข้อมูล และข่าวสารที่จะสนองความต้องการของตนทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสนใจส่วนตัว หน้าที่การงาน และการเรียนรู้ พฤติกรรมเช่นนี้เริ่มขึ้นเมื่อบุคคลนั้นต้องการรู้ ศึกษาและวิเคราะห์เรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง และพบว่าความรู้ที่ตนมีอยู่นั้นไม่เพียงพอ จึงต้องการความรู้เพิ่มเติม

ชาร์ล แอตคิน (Charles Atkin (1978) อ้างถึงใน พีระ จิระโสภณ, 2529) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกรับข่าวสารได้จากสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับการคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลรางวัลตอบแทน (Reward value) การลงทุนลงแรง (Expenditures) และพันธะผูกพัน (Liabilities) ที่จะตามมา ถ้าผลตอบแทน หรือผลประโยชน์ที่จะได้รับ เช่น การได้รับข่าวสาร หรือความบันเทิงตามที่ต้องการสูงกว่าการลงทุนลงแรง เช่น การต้องลงทุนซื้อหาเพื่อให้ได้มาหรือการต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้ หรือทำความเข้าใจแล้วบุคคลย่อมแสวงหาข่าวสารนั้น (Information Seeking) แต่ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับน้อยกว่าการลงทุนลงแรง บุคคลก็อาจจะเฉยเมยต่อข่าวสารนั้น (Information Avoidance) ในบางครั้งถ้าหากว่า

ความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงหรือไม่รับข่าวสารต้องลงทุนลงแรงมากกว่าการรับข่าวสารนั้น บุคคลอาจจะต้องยอมรับข่าวสารนั้นทั้ง ๆ ที่ไม่เต็มใจ (Information Yielding) เช่น การที่เรายอมรับโฆษณาที่ซ้ำ ๆ กัน ในโทรทัศน์ก็เนื่องจากเราไม่อยากจะเปลี่ยนไปช่องรายการอื่น หรือเพราะว่าเปลี่ยนไปช่องรายการที่อื่น ๆ ก็พบแต่โฆษณาก็เลยทำให้จำต้องชมทั้ง ๆ ที่ไม่ชอบ

ชาร์ล แอตคิน(Charles Atkin) ชี้ให้เห็นว่า การแสวงหาข่าวสารหรือความต้องการสื่อสารมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้น คือ ต้องการได้รับข่าวสาร (Information) และความบันเทิง (Entertainment)

ความต้องการข่าวสารนั้นเกิดจากความไม่รู้หรือไม่แน่ใจ (Uncertainty) ของปัจเจกบุคคลที่มาจาก

1. การมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างระดับความรู้ของปัจเจกบุคคลขณะนั้น กับระดับความต้องการที่อยากรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) ยิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญก็ยิ่งอยากมีความรู้ความแน่ใจสูง
2. การมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างความรู้ที่มีอยู่ของปัจเจกบุคคลนั้นกับความรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคลของปัจเจกบุคคลนั้นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty)

สำหรับความต้องการได้รับความบันเทิงของปัจเจกบุคคลนั้นมากจากการกระตุ้นอารมณ์แห่งความรื่นเริงบันเทิงใจ ที่เกิดจากการมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างสภาวะที่เป็นอยู่ของปัจเจกบุคคลขณะนั้นกับระดับความสนุกสนานที่คาดหวังไว้ (Intrinsic Desire)

ข่าวสารที่จะลดความไม่รู้หรือไม่แน่ใจที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิงสนุกสนานส่วนตัว (Immediate Consummately Gratifications) ส่วนข่าวสารที่ลดความไม่รู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) นั้น แอตคิน(Atkin) ให้เชื่อว่า ข่าวสารที่ใช้ประโยชน์เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และแก้ปัญหาต่าง ๆ (Instrumental Utilities) ในชีวิตประจำวันข่าวสารบางอย่างอาจจะให้ประโยชน์ถึงการนำไปใช้ และให้ความบันเทิงขณะเดียวกันด้วยก็ได้

นอกจากนี้ เชนและ เฮมอนด์ (Chen and Hemon ,1982) ซึ่งทำการศึกษาเรื่องความต้องการข่าวสารของประชาชนในนิวอิงแลนด์ได้กล่าวว่าการแสวงหาข่าวสารของบุคคล แหล่งของข่าวสารเป็นสิ่งจำเป็นต่อการที่จะค้นหาข่าวสารที่ตนสนใจ และได้ทำการจัดกลุ่มแหล่งข่าวสารออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. บุคคลได้แก่ ความคิดและประสบการณ์ของตนเอง เพื่อนและญาติ
2. สถาบัน ได้แก่ คนที่ทำงานในร้านค้า บริษัท หรือวงธุรกิจ บุคคลในวิชาชีพ ผู้นำศาสนา เจ้าหน้าที่ของรัฐ โรงเรียน ห้างสมุด หน่วยงานบริการสังคม
3. สื่อ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ โทรทัศน์ วิทยุ หรือสื่อรูปแบบอื่น ๆ

สวานิต ยมาภัยและระวีวรรณ ประกอบผล(2528) ได้กล่าวไว้ว่า คนเราจะแสวงหาข่าวสาร (Information seeking) ตามที่ต้องการได้อย่างไร เกิดขึ้นเนื่องจากในปัจจุบันมีข่าวสารที่เผยแพร่ออกสู่สาธารณชนมากมายในรูปแบบต่าง ๆ จนกลายเป็นเรื่องยุ่งยากต่อผู้รับสารในอันที่จะค้นหาข่าวสารให้ตรงกับความต้องการของตน งานวิจัยเกี่ยวกับผลของสื่อซึ่งรวบรวมโดย เคปเปอร์ (Klapper,1960) ได้สรุปว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารจากสื่อหรือเลือกใช้สื่อบางชนิดที่มีการเผยแพร่ข่าวสารที่ตรงกับทัศนคติหรือความสนใจของตนเอง เคปเปอร์ (Klapper)

วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilbur Schramm) ได้กล่าวถึงหลักทั่วไปของการเลือกข่าวสารว่าขึ้นอยู่กับการใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least effort) และผลที่จะได้รับ (Promise of reward) ซึ่งตั้งเป็นสูตรว่า

$$\text{การเลือกรับข่าวสาร} = \frac{\text{สิ่งที่คาดหวัง (Expectation of reward)}}{\text{ความพยายามที่จะได้มา (Effort required)}}$$

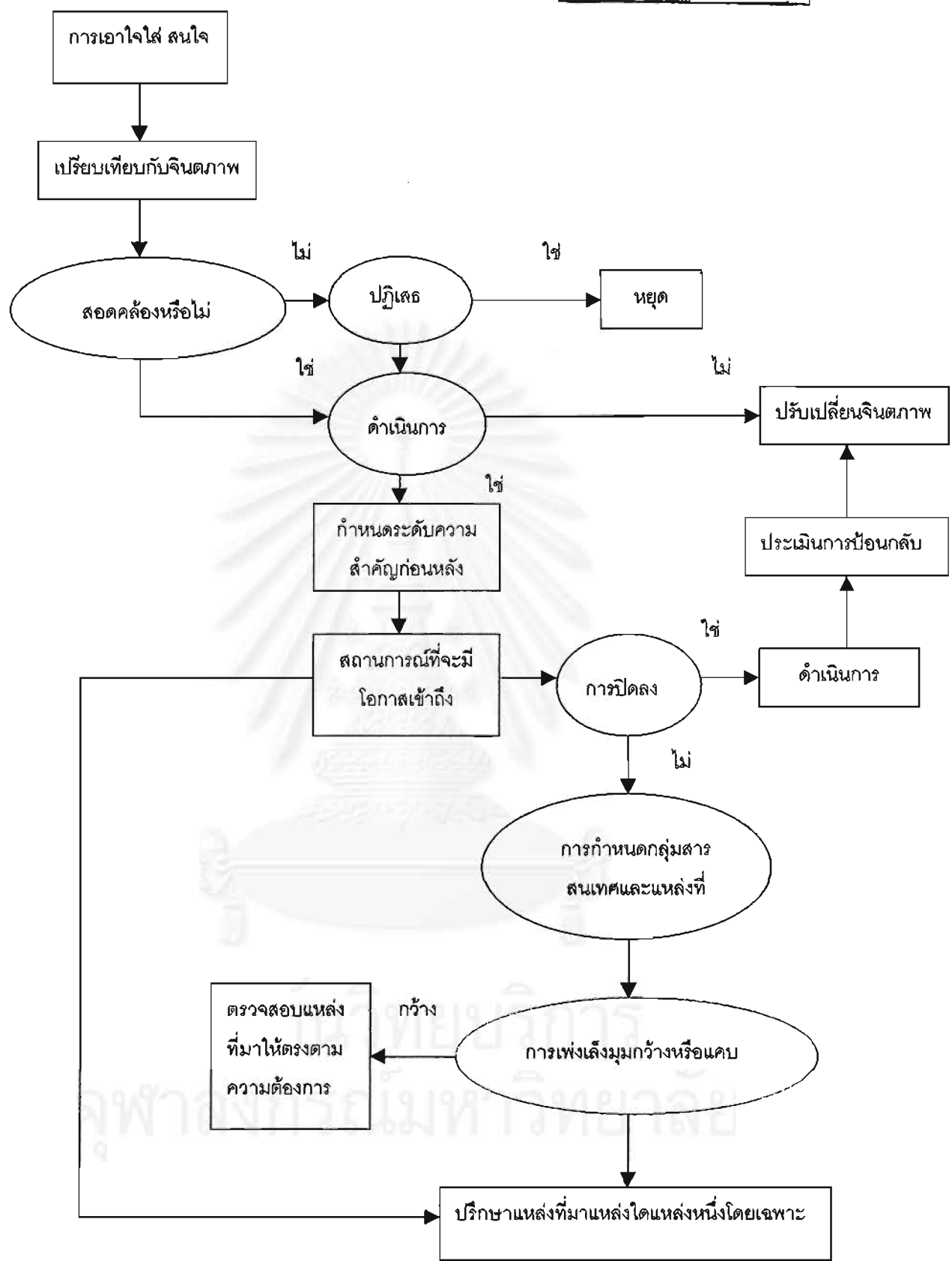
จากสูตรที่กำหนดโดย ชแรมม์ (Schramm) นี้จะเห็นได้ว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะเลือกรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อย เช่น ข่าวสารที่อยู่ใกล้ตัวหรือเป็นประโยชน์ต่อตนเองและหาได้ง่าย แต่สูตรนี้ในบางครั้งก็ยังมีตัวแปรอื่นที่จะต้องนำมาพิจารณาอีก เช่น ประสบการณ์ ภูมิหลัง ความสามารถ สภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ฯลฯ

ในบรรดานักการสื่อสารที่ศึกษาถึงวิธีการแสวงหาข่าวสารของบุคคลนั้น โดโนฮิว และทิปตัน (Donohew and Tipton ,1978) ก็ได้ให้ความสนใจกับเรื่องนี้และได้สร้างแบบจำลองที่อธิบายถึงกระบวนการแสวงหาข่าวสารของบุคคลไว้ (ดังแสดงในรูป 2) โดยมีจุดเริ่มจากการที่บุคคลเกิดความสนใจข่าวสารแล้วนำมาเปรียบเทียบกับความรู้สึกในจิตใจของตนเอง ถ้าข่าวสารนั้นสอดคล้องกับทัศนคติของตนก็จะติดตามค้นหารายละเอียดต่อไป แต่ถ้าข่าวสารนั้นขัดแย้งกับความคิดหรือทัศนคติของตน บุคคลจะเลิกให้ความสนใจหรือหันเหความสนใจไปรับข่าวสารอื่น ในอีกกรณีหนึ่งถ้าบุคคลได้ทบทวนเนื้อหาของข่าวสารอีกครั้งหนึ่งและเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความเป็นไปได้ที่จะสอดคล้องกับทัศนคติก็อาจจะกลับมาให้ความสนใจต่อข่าวสารนั้น แต่ถ้าไม่เห็นด้วยก็จะปฏิเสธไม่รับข่าวสารนั้นอีกต่อไป ในลักษณะเช่นนี้ การที่บุคคลปฏิเสธไม่รับข่าวสารนั้น อาจจะต้องปรับความคิดที่แตกต่างจากทัศนคติเดิมที่มีอยู่บ้าง ซึ่ง

เป็นการปรับเปลี่ยนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและจิตใจของตนให้สามารถดำรงอยู่ได้ภายใต้สถานการณ์หรืออิทธิพลของข่าวสารที่ตนปฏิเสธนั้น

สำหรับกรณีที่คุณคนมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข่าวสารนั้น ก็จะมีการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังและพยายามเข้าถึงเพื่อการรับข่าวสาร เมื่อได้รับข่าวสารนั้นมาแล้ว อาจจะมีการกระทำเกิดขึ้น 2 ลักษณะ คือ ถ้ายอมรับข่าวสารก็จะนำไปประเมินกับผลประโยชน์ที่จะได้รับ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนจินตภาพของเขา แต่ถ้าไม่ยอมรับข่าวสารที่ได้มาก็อาจจะแสวงหาข่าวสารจากแหล่งอื่นเพิ่มเติมจนเมื่อได้รับข่าวสารจากแหล่งอื่นแล้วตนเองยอมรับจึงจะนำไปประเมินกับผลประโยชน์ที่จะได้รับและไปสู่การปรับเปลี่ยนจินตภาพ หรือข่าวสารนั้นอาจช่วยเสริมหรือตอกย้ำทัศนคติที่มีอยู่เดิมให้หนักแน่นยิ่งขึ้น ดังที่ได้แสดงไว้ในแบบจำลองกระบวนการแสวงหาข่าวสารของ โดโนฮิว และ ทิปตัน(Donohew & Tipton)

รูป 2 แบบจำลองกระบวนการแสวงหาข่าวสารของ โดโนฮิว และทีปตัน (Donohew & Tipton)

กล่าวโดยสรุป วัตถุประสงค์ของการแสวงหาข่าวสารนั้น นอกจากผู้รับสารต้องการเพื่อสนับสนุนทัศนคติ ความคิด และความเข้าใจเดิมที่มีอยู่แล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่น เช่น เพื่อให้มีความรู้ และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ ตลอดจนเพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคล และเพื่อความบันเทิง ทั้งนี้การตัดสินใจแสวงหาข่าวสาร การเจียมยตต่อข่าวสาร หรือการหลีกเลี่ยงที่จะเปิดรับข่าวสารนั้นขึ้นอยู่กับการประเมินเปรียบเทียบผลตอบแทนที่จะได้รับจากการรับรู้อخبارนั้นของผู้รับสารด้วยเช่นกัน

ทฤษฎีเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร จึงเป็นทฤษฎีพื้นฐานอย่างหนึ่งในการศึกษาวิจัยว่า ในปัจจุบันองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยกำลังเตรียมตัว เพื่อรองรับการแปรสภาพนั้น พนักงานในองค์กรที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีการแสวงหาข่าวสารประเภทใดบ้าง จากสื่อใด และเพื่อประโยชน์ใด และแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

3.แนวคิดการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization)

“การให้เอกชนดำเนินกิจกรรมแทนรัฐ” หรือ “การแปรรูปกิจกรรมของรัฐให้เป็นกิจกรรมเอกชน” (Privatization) เป็นแนวคิดและเป็นแนวปฏิบัติที่ได้รับการกล่าวขวัญ และเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางทั่วโลก ซึ่งสภาพนี้เกิดขึ้นในประเทศไทยเช่นกัน แต่นิยมที่จะกล่าวถึงด้วยคำ “การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ” แทน (ไกรยุทธ อธิธยา คีรินทร์, 2533)

ความหมายของ “การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ” ยังไม่มีคำจำกัดความที่แน่ชัด แต่มีนักวิชาการ นักปฏิบัติการได้ให้ความหมายไว้อย่างมากมายพอสังเขปดังนี้(พิพัฒน์ ไทยอารี, 2529)

ดี อาร์ เพนน์ (D.R.Pendes ,1985) ให้ความหมายว่า เป็นกระบวนการใด ๆ ก็ตามที่จะลดบทบาทของภาครัฐ หรือกิจกรรมของภาครัฐในทางเศรษฐกิจและในบางครั้งอาจมีขอบเขตครอบคลุมถึงคำว่า Divestiture ซึ่งหมายถึงการปลดเปลื้องภาระโดยการขายทรัพย์สินหรือหุ้นส่วนของกิจการที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ หรือดำเนินกิจการอยู่

ไซซาบุโร ซาโต้ (Seizaburo Sato ,1985) เสนอกรอบความคิดว่า การแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็นการกำหนดเงื่อนไขในการแปรเปลี่ยนองค์การภาครัฐ หรือกิจการรัฐวิสาหกิจด้วยการแปรสภาพการเป็นเจ้าของ ทั้งนี้โดยการคำนึงถึงแหล่งที่มาของเงินทุนเป็นเกณฑ์ประกอบการควบคุมจากรัฐบาล

เดวิด เฮลด์ (David Heald ,1985) ได้ให้ทัศนะว่า การแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาทางความคิด และสภาวะทางการเมืองที่มีต่อบทบาทด้านการตลาดและบทบาทรัฐต่อสภาวะเศรษฐกิจ สังคม

เดวิด เซลเมนติ (David Clementi ,1985) ได้ให้ความหมายว่าการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็นการโอนสภาพการเป็นเจ้าของซึ่งรัฐเคยถือครองอยู่ให้เอกชนตามโอกาสที่จะอำนวย เป็นการสร้างระบบการแข่งขันให้เกิดขึ้นในกิจการภาครัฐบาล และเป็นการจัดประเภทกิจการบางอย่าง หรือบางลักษณะให้เอกชนรับไปดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วน โดยอาศัยหลักการพิจารณาเกี่ยวกับต้นทุนการดำเนินการ ส่วนกิจการสาธารณะบางประเภทที่รัฐเคยดำเนินการโดยไม่มีการเก็บค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ ก็ต้องหาทางดำเนินการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อหารายได้ต่อไป

นิโคลาส อาร์ดิโต บาร์เลตตา (Nicolas Ardito Barletta ,1998) ให้ความหมายว่าการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หรือการขายบริษัท หรือภาระหน้าที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้แก่ภาคเอกชน ซึ่งก่อนหน้านั้นถูกควบคุมโดยรัฐ หรือเป็นของภาครัฐบาลมาก่อน

พนัส สิมะเสถียร (2528) ให้ความหมายว่า “การแปรรูปรัฐวิสาหกิจสู่ภาคเอกชน” คือ การลดบทบาทของความเป็นเจ้าของ หรือการดำเนินงานในรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐให้เอกชนเป็นเจ้าของ หรือดำเนินการแทน หรือมีโอกาสดำเนินการแข่งขันได้มากยิ่งขึ้น

สมชาย ภคภาสนีวิวัฒน์ (2538) กล่าวว่า การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หมายถึง การลดบทบาทของภาครัฐ (Public Sector) ซึ่งครอบคลุมทั้งภาครัฐบาลและภาครัฐวิสาหกิจ และการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ตลอดจนการใช้กลไกตลาดในการกำหนดทิศทางและระดับเศรษฐกิจ

แมรี่ เซอริ (Mary Shirley ,1994) ให้ความเห็นว่า Privatization คือการจำหน่ายจ่ายโอนรัฐวิสาหกิจ แต่รวมถึงการแปรรูปทางการบริหารของกิจกรรมภาครัฐวิสาหกิจ การให้สัมปทานทำสัญญาว่าจ้างจัดการ หรือให้ภาคเอกชนดำเนินกิจการบางอย่างแทน

ความหมายของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีผู้ให้คำนิยามไว้อย่างมากมาย แต่หากกล่าวโดยสรุปแล้วก็คือ “การขยายบทบาทของเอกชนในภาครัฐ” หรือ “การปล่อยให้ภาคเอกชนได้เข้าทำหน้าที่ต่างๆ แทนรัฐ” นั่นเอง (ไกรยุทธ์ ธีรตยาคีนันท์, 2533)

แนวความคิดในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจสู่ภาคเอกชนตามความหมายของการแปลงสภาพความเป็นเจ้าของนั้นมีขึ้นพร้อมกับแนวความคิดในด้านเสรีนิยมทางเศรษฐกิจ ในศตวรรษที่ 18 ในหนังสือของอาดัม สมิธ (Adam Smith) เรื่อง “Wealth of the Nation” ได้กล่าวไว้ว่า “เป็นธรรมชาติของมนุษย์เราที่มีความฟุ้งเฟ้อกับทรัพย์สินของผู้อื่นมากกว่าทรัพย์สินที่เป็นของตนเอง ฉะนั้นการบริหารกิจการของรัฐจึงมีช่องทางที่จะเกิดการรั่วไหล และสูญเสียได้ง่าย ทั้งนี้เนื่องจากข้าราชการ หรือลูกจ้างของรัฐนั้นไม่มี

ผลประโยชน์ในกิจกรรมนั้นโดยตรง” อาดัม สมิท (Adam Smith) ได้ยกตัวอย่างว่าประสิทธิภาพในการผลิตของที่ดินของรัฐนั้น จะเท่ากับร้อยละ 25 ของที่ดินของภาคเอกชนเท่านั้น ดังนั้นตามความเห็นของอาดัม สมิท (Adam Smith) วิธีการที่จะขจัดความฟุ่มเฟือย และความสูญเสียดังกล่าวคือการแปลงสภาพความเป็นเจ้าของทรัพย์สินให้แก่เอกชน

แต่ก็มีนักวิชาการบางท่านกล่าวว่า แนวคิดเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากแนวคิดระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม (Economic Liberalism) ที่เข้ามาแทนที่ระบบพาณิชย์นิยม (Mercantilism) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอังกฤษภายใต้การนำของนางมาร์กาเรต แธตเชอร์ (Margaret Thatcher) ในช่วงต้นทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา (รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์, 2535)

กรอบแนวคิดในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจไปสู่ภาคเอกชนนั้น มิได้มีความหมายแต่เพียงว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นเจ้าของภาครัฐบาลไปสู่ภาคเอกชน หรือการเปลี่ยนแปลงการบริหารในรัฐวิสาหกิจให้เป็นเชิงธุรกิจมากยิ่งขึ้นเท่านั้น แต่การแปรรูปยังมีวิธีการอื่นอีกหลายรูปแบบดังที่ได้แบ่งไว้เป็น 10 รูปแบบดังนี้ (ไกรยุทธ ธีรตยา คำนันท์, 2533)

1. การถอนตัวจากการจัดผลิตโดยรัฐ (Government Withdrawal From Services)

โดยการให้เอกชนดำเนินการแทนรัฐ การที่รัฐไม่สนใจผลิตสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งอีกต่อไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสินค้าและบริการนั้นไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป หรือรัฐไม่มีงบประมาณเพียงพอที่จะผลิตต่อไปอีก หรือเอกชนได้มีการจัดผลิตสินค้าหรือบริการนั้นสนองผู้บริโภคอยู่แล้ว

การจัดการผลิตโดยรัฐ หมายถึง การที่รัฐเข้ามาดำเนินการให้มีสินค้าและบริการนั้น ๆ เพื่อการบริโภคของประชาชน โดยรัฐจะจัดหาเงินทุนมาจุนเจือการผลิตสินค้าและบริการนั้น รัฐจะผลิตเองหรือให้เอกชนเป็นผู้ผลิตก็ได้

2. การขายกิจการ (Divestiture)

การแปรรูปในรูปแบบการขายกิจการรัฐวิสาหกิจให้แก่เอกชน โดยรัฐวิสาหกิจเหล่านี้อาจเป็นรัฐวิสาหกิจที่รัฐยึดมาจากเอกชน หรือเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นมาโดยการริเริ่มของรัฐ การขายกิจการนี้อาจครอบคลุมบางส่วนของรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นการขายกิจการทั้งหมดก็ได้แล้วแต่กรณี

การขายกิจการของรัฐนั้น มีหลายลักษณะด้วยกัน ในกรณีการขายกิจการนั้นทั้งกิจการ ก็อาจมาในรูปแบบของการแตกกิจการนั้นเป็นกิจการย่อยหลาย ๆ กิจการ แล้วขายเป็นกิจการ ๆ ไป ในกรณีที่ขายกิจการเป็นบางส่วนรัฐอาจแยกกิจการที่ต้องการขายออกเป็นหลาย ๆ กิจการ แล้วขายเฉพาะส่วนของกิจการที่สมควรขาย หรือมีโอกาสที่จะขายได้ง่าย ในกรณีที่ต้องการให้เอกชนเข้ามาถือหุ้นในกิจการของรัฐ

โดยไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงกิจการในแง่ใดแง่หนึ่งเลย รัฐก็สามารถขายหุ้นส่วนที่สามัญในตลาดหลักทรัพย์ตามส่วนที่ได้วินิจฉัยแล้วว่าเหมาะสม และในราคาที่ตั้งดูดีใจผู้ลงทุน

3. การร่วมลงทุนระหว่างรัฐกับเอกชน (Joint Public-Private Venture)

การร่วมลงทุนกับภาคธุรกิจเอกชนในกิจการที่รัฐได้สรุปแล้วว่า เป็นกิจการที่รัฐควรมีส่วนผลักดันให้เกิดขึ้น จัดเป็นการร่วมเสี่ยงระหว่างรัฐกับเอกชน เช่น กรณีที่รัฐขายกิจการของรัฐที่มีอยู่แล้วเป็นบางส่วน การร่วมลงทุนอาจเป็นการร่วมจัดตั้งกิจการใหม่โดยตรงระหว่างรัฐกับเอกชนก็ได้ หรือการที่รัฐจัดตั้งกิจการใหม่ในเครือโดยมีเอกชนร่วมลงทุนก็ได้ สัดส่วนของการร่วมลงทุนแปรไปได้หลายลักษณะแล้วแต่กรณีและกิจการ

การแปรรูปในลักษณะการร่วมลงทุนกับเอกชนมักใช้กับรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการที่มีลักษณะดังนี้

- ต้องการเงินลงทุนสูงมาก
- ใช้ระดับเทคโนโลยีสูง
- มักมีข้อกำหนด หรือสิทธิพิเศษในการดำเนินการ
- เป็นกิจการผูกขาดหรือมีการแข่งขันน้อย

นอกจากนี้เอกชนที่ร่วมลงทุนต้องมีลักษณะการพัฒนาลาดทุนค่อนข้างมาก และมีความสามารถในการเคลื่อนย้ายเงินทุนได้ดี ผู้ประกอบการต้องมีความสามารถสูง

4. การจ้างเหมา (Contracting Out)

เป็นการแบ่งงานบางลักษณะที่ไม่ใช่งานหลักโดยตรงของรัฐวิสาหกิจนั้นไปให้เอกชนดำเนินการ ส่วนใหญ่จะใช้กับรัฐวิสาหกิจที่

- เป็นกิจการขนาดใหญ่ และมีการกระจายของการดำเนินงานสูง หรือการดำเนินงานครอบคลุมพื้นที่กว้าง
- การใช้เทคโนโลยีไม่สูงนักในงานที่จะจ้างเหมา
- มีความพร้อมที่เข้าแทนที่เอกชน ในกรณีที่เอกชนผู้รับจ้างประสบปัญหา
- มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานในงานที่จะจ้างเหมาต่ำ
- ต้องการควบคุม หรือลดจำนวนบุคลากร

ถึงแม้ว่าการจ้างเหมาส่วนใหญ่จะเป็นการแปรรูปที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า หรือบริการ แต่การจ้างเหมายังรวมถึงการจ้างเอกชนให้เข้ามาบริหาร (Management Contract) ซึ่งเป็นการจ้างผู้

บริหารอาชีพเข้ามาบริหาร และกำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ โดยมุ่งหวังให้แก้ไขปรับปรุงการบริหาร เช่น ลดอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน เป็นต้น และจะมีกำหนดระยะเวลาในการบริหารเป็นการแน่นอนในสัญญา มักใช้กับรัฐวิสาหกิจที่

- มีประสิทธิภาพในการบริหารงานต่ำ
- มีผลการดำเนินงานขาดทุน
- เป็นกิจการที่มีการแข่งขัน

5. การให้สัมปทาน (Franchising)

การให้สัมปทานแก่เอกชน เพื่อดำเนินกิจการที่เป็นเอกสิทธิ์ของรัฐ ก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การให้สัมปทานแก่ผู้ประกอบการเอกชนดำเนินกิจการแทนรัฐ โดยผู้ประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบทุกอย่างพร้อม ๆ กับให้ประโยชน์แก่รัฐในรูปแบบค่าภาคหลวง หรือค่าที่เรียกขานในชื่ออื่น ๆ เอกสิทธิ์ที่ผู้ประกอบการเอกชนได้รับสัมปทานนี้อาจเป็นเอกสิทธิ์ที่สมบูรณ์ที่ครอบครองแต่ผู้เดียว หรือเป็นสิทธิ์ที่ต้องร่วมใช้กับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ก็ได้

การให้สัมปทานแก่ผู้ประกอบการเอกชน เพื่อมีเอกสิทธิ์ในการผลิตสินค้า และบริการแทนรัฐ และนำไปเสนอขายแก่ผู้บริโภค ดังนั้นผู้บริโภคจะได้รับบริการจากผู้ประกอบการเอกชนก็ต่อเมื่อยินดีจ่ายค่าบริการที่กำหนด การให้สัมปทานในลักษณะนี้จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงการผลิตสินค้า และบริการของรัฐให้แก่เอกชนอีกวิธีหนึ่ง การให้สัมปทานแก่เอกชนเพื่อดำเนินการแทนรัฐนี้ อาจเป็นการให้สัมปทานเพื่อผลิตสินค้า และบริการให้แก่รัฐโดยตรงก็ได้

6. การให้เช่า (Leasing)

การให้เอกชนเช่าทรัพย์สินของรัฐ ก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โดยการให้เอกชนเช่าทรัพย์สินที่รัฐไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ ในการดำเนินการของรัฐ หรือถูกปล่อยให้ว่างเปล่าเพราะไม่มีแนวคิด หรือไม่พร้อมที่จะเสี่ยงในการพัฒนาทรัพย์สินดังกล่าว การให้เอกชนเช่าจึงเป็นทางเลือกหนึ่ง การให้เช่าเน้นความชั่วคราวของการโอนภาระการจัดการทรัพย์สินจากองค์การในภาครัฐไปอยู่ในมือขององค์การภาคเอกชน ทำให้รัฐสามารถลดระดับทรัพยากรที่จะต้องทุ่มในการจัดการทรัพย์สินนั้น ในขณะที่เดียวกันก็สามารถประกันรายได้จำนวนหนึ่งที่แน่นอนจากการให้เช่าทรัพย์สินชิ้นนั้น และสามารถเรียกคืนทรัพย์สินเพื่อมาจัดการเอง หรือเพื่อทำประโยชน์อื่นใดได้เมื่อสถานการณ์เหมาะสม เงื่อนไขการให้เช่า และค่าเช่าทรัพย์สินก็เป็นสิ่งที่รัฐเป็นผู้กำหนด วิธีการเช่าแบบเทิร์นคีย์ (Turn Key) เป็นการเช่าสมบูรณ์แบบ โดยเอกชนจัดดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ แล้วเป็นผู้ดำเนินการเองจนครบระยะเวลาที่ตกลงกันได้ จึงคืนทรัพย์สินนั้นให้แก่รัฐ เช่น การสร้างสนามบิน และทางด่วน เป็นต้น การเช่าแบบเทิร์นคีย์ (Turn Key) จึงเป็นรูปแบบการแปรรูปรัฐวิสาหกิจอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งรัฐวิสาหกิจไม่

ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการก่อสร้าง หรือติดตั้งอุปกรณ์โดยให้เอกชนดำเนินการก่อสร้าง และเก็บผลประโยชน์ในช่วงเวลาของสัญญาเช่า

7. การปล่อยให้มีการแข่งขันโดยเสรี (Liberalization)

การปล่อยให้มีการแข่งขันโดยเสรี เป็นรูปแบบหนึ่งของการให้เอกชนดำเนินกิจการแทนรัฐ โดยการยกเลิกหรือผ่อนคลายนโยบายกฎเกณฑ์ต่าง ๆ (Deregulation) ที่มีอยู่ในระบบ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการทำงานของระบบทำให้การแข่งขันในระบบตลาดไม่บังเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นน้อย การปล่อยให้มีการแข่งขันโดยเสรี ความหมายใกล้เคียงกับการยกเลิกการควบคุม และมักนิยมใช้ควบคู่กันในบริบทของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การยกเลิกการควบคุมนี้ใช้ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจเป็นผู้ผลิตผูกขาด การยกเลิกการควบคุมจะเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตเอกชนเข้ามาแข่งขันได้เพื่อผลิตสินค้า และบริการสนองความต้องการผู้บริโภค อันเป็นการลดภาระของรัฐในการที่ต้องลงทุนขยายกิจการ และเป็นการกระตุ้นให้รัฐวิสาหกิจปรับปรุงกิจการ เพื่อแข่งขันกับผู้ผลิตเอกชนในการสนองความต้องการของผู้บริโภค ในกรณีรัฐวิสาหกิจการปล่อยให้มีการแข่งขันโดยเสรี หรือการผ่อนคลายนโยบายระเบียบต่าง ๆ ที่ใช้กำกับการบริหารของรัฐวิสาหกิจจะเพิ่มความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน และเพิ่มความคล่องตัวในการแข่งขันกับผู้ผลิตเอกชน

8. การประมูลดำเนินการ (Farming Out)

การประมูลดำเนินการ เป็นรูปแบบการแปรรูปกิจการของรัฐเพื่อเพิ่มรายได้ หรือผลประโยชน์ให้แก่รัฐ โดยการให้เอกสิทธิ์แก่เอกชนผู้เสนอรายได้หรือบริการสูงสุดให้แก่รัฐในการเก็บผลประโยชน์ เช่นการเก็บภาษีอากร การเก็บค่าเช่าจอครถยนต์ หรือการเก็บค่าผ่านทาง เป็นต้น

การประมูลดำเนินการแตกต่างจากการจ้างเหมา เพราะการจ้างเหมารัฐจะต้องจ้างผู้เสนอราคาต่ำสุด แต่การประมูลดำเนินการจะพิจารณา ผู้ที่เสนอราคาสูงสุด

9. การให้สิทธิบัตรและเงินอุดหนุน (Voucher and Grant)

สิทธิบัตร (Voucher) คือตัวรับบริการ (Coupon) เพื่อซื้อสินค้า และบริการที่รัฐจ่ายให้แก่ประชาชนผู้ได้รับสิทธิ เพื่อซื้อสินค้าและบริการที่กำหนดไว้ในสิทธิบัตร ซึ่งปกติจะมีราคาเจาะจงไว้ในบัตร ผู้บริโภคสามารถใช้สิทธิบัตรดังกล่าวไปซื้อสินค้าหรือบริการกับผู้ผลิตเอกชนในตลาดเฉพาะรายที่ยอมรับสิทธิบัตร ในกรณีนี้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากเอกชนที่มีคุณภาพดีที่สุด และราคาต่ำสุด ผู้ผลิตเอกชนต้องมีการแข่งขันกัน เพื่อให้ได้ลูกค้ามากที่สุด สิทธิบัตรหรือตัวรับบริการที่ได้มาจากการขายสินค้า หรือบริการผู้ผลิตสามารถนำไปแลกเปลี่ยนเงินสดจากรัฐ ผู้บริโภคมีเสรีภาพในการเลือกใช้บริการจากระบบตลาด ซึ่งเป็นการสนับสนุนการขยายบทบาทของผู้ผลิตเอกชนในการตอบสนอง

ความต้องการของผู้บริโภค โดยรัฐไม่ต้องมีภาระในการผลิต แต่จะเป็นผู้ให้การสนับสนุนเงินอุดหนุนด้านการเงิน โดยทางอ้อม

เงินอุดหนุน (Grant) เป็นเงินที่รัฐจ่ายให้แก่เอกชนหรือองค์การเพื่อผลิตสินค้าหรือบริการที่จำเป็นหรือเป็นที่ต้องการของประชาชน เงินอุดหนุนอาจจ่ายเป็นรูปตัวเงิน รูปแบบการยกเว้นภาษีหรือลดภาษีแก่ผู้ผลิตก็ได้ เงินอุดหนุนที่รัฐจ่ายแก่ผู้ผลิตเอกชนหรือองค์การนี้ รัฐจะจ่ายชดเชยส่วนที่ขาดไปในการที่ผู้ผลิตต้องขายสินค้าหรือบริการต่ำกว่าที่ควรจะเป็น หรือเป็นส่วนที่จ่ายชดเชยการขาดทุน ในการที่ต้องขายสินค้าหรือบริการต่ำกว่าต้นทุนตามที่รัฐกำหนดให้

การให้เงินอุดหนุนและการให้สิทธิบัตร เป็นการหลีกเลี่ยงจากการผลิตสินค้าหรือบริการโดยตรงของรัฐ โดยให้เอกชนหรือองค์การเป็นผู้ผลิตสินค้าหรือบริการนั้นแทน

10. การเก็บค่าบริการ (User Charge)

การให้บริการของรัฐเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยปกติจะมาในรูปของการจัดการผลิตและแจกจ่ายให้แก่ประชาชนโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการแต่อย่างใด เงินที่ใช้จนเจือค่าใช้จ่ายในการผลิตและดำเนินงานก็จะมาจากการเก็บภาษีจากประชาชน ผู้รับบริการอาจเสียเงินเพียงเล็กน้อย เช่นค่าธรรมเนียม หรืออาจไม่เสียเลยก็ได้ เมื่อรัฐหันมาใช้วิธีการเก็บค่าบริการ (User Charge) จากประชาชนที่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากบริการนั้น ๆ ก็เท่ากับเป็นการให้กลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการผลิตบริการดังกล่าว อัตราค่าบริการจะขึ้นอยู่กับชนิดของบริการสาธารณะ และนโยบายที่เลือกใช้ซึ่งอาจจะเก็บค่าบริการเป็นอัตราคงที่เท่ากันหมดหรือยกเว้นการเก็บค่าบริการกับคนบางกลุ่ม หรือคิดค่าบริการเฉพาะส่วนที่เกินจากที่กำหนดไว้

สมชาย ภคภาสนวิวัฒน์ (อ้างถึงใน ศรีนิยา เกษะโกศยะ, 2541) ได้พิจารณาความหมายและขอบเขตการแปรรูปรัฐวิสาหกิจแล้วได้แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หมายถึง การที่ภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจได้ใช้แนวทางการบริหารแบบภาคเอกชน หรือวินัยในการดำเนินการแบบเอกชน (Private Discipline) มาใช้ในองค์กรส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยคำนึงถึงต้นทุนการบริหาร ตลอดจนประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการบริหาร

ลักษณะที่ 2 การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หมายถึง การที่รัฐหรือรัฐวิสาหกิจทำสัญญาให้ภาคเอกชนมาดำเนินกิจกรรม (Contracting - Out) ลักษณะดังกล่าวนี้รัฐวิสาหกิจนั้นยังคงมีลักษณะที่เป็นเจ้าของ เพียงแต่ว่าในการดำเนินการในโครงการบางส่วนหรือบางแผนกได้มอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนในรูปของสัญญาหรือการสัมปทาน

ลักษณะที่ 3 การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของ หรือการโอนกรรมสิทธิ์ความเป็นเจ้าของจากภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจไปสู่ภาคเอกชน (Ownership Transfer) ลักษณะดังกล่าวเป็นที่เข้าใจกันของคนส่วนใหญ่ กล่าวคือเป็นการขายกิจการของภาครัฐให้แก่เอกชนนั่นเอง ในการขายกิจการดังกล่าวนี้อาจจะขายให้กับบุคคลโดยเฉพาะเจาะจง (Private Placement) หรือขายให้กับประชาชนโดยทั่วไป (Public Offering) หรือเป็นการขายรัฐวิสาหกิจให้กับพนักงานทั้งหมด (Employee Buy – out) หรือเป็นการขายรัฐวิสาหกิจให้กับผู้บริหาร (Management Buy – out)

ลักษณะที่ 4 การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หมายถึง การลดสัดส่วนของภาครัฐ และเป็นการเพิ่มสัดส่วนของภาคเอกชนโดยมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ แนวทางดังกล่าวหมายถึงการลดขั้นตอน กฎเกณฑ์ (Deregulation) ตลอดจนการยกเลิกการผูกขาดเพื่อให้มีการเปิดเสรี (Liberalization) ในด้านต่าง ๆ

โดยสรุปการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็นระบบความสัมพันธ์ระหว่างอุดมการณ์ แนวนโยบายแห่งรัฐ กระบวนการและวิธีการเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพการดำเนินงานของภาครัฐบาลให้มีลักษณะเช่นเดียวกับภาคเอกชน การเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานนี้มี 2 ลักษณะใหญ่ (พิพัฒน์ ไทยอารี, 2529) คือ

1. การแปรรูปโดยมีการแปรสภาพเป็นเจ้าของทรัพย์สินและกิจการของรัฐให้เป็นเอกชน หรือมหาชน (Denationalization)

การแปรรูปในลักษณะนี้ มีขอบเขตและวิธีการหลายอย่างนับตั้งแต่การแปรสภาพการเป็นเจ้าของอย่างถาวร ซึ่งหมายถึง การจำหน่ายกิจการ การเลิกสัมปทาน หรือการโอนกิจการไปให้เอกชน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านสถานะการเป็นเจ้าของด้วยการอนุญาตให้บุคคลอื่นดำเนินกิจการนั้นเป็นการชั่วคราว เช่น การให้สัมปทาน การร่วมทุน การขายหุ้นบางส่วนและการทำสัญญาว่าจ้างปฏิบัติงาน

2. การแปรรูปโดยการลดหย่อนผ่อนปรนกฎเกณฑ์การผูกขาดกิจการ (Liberalization)

ลักษณะของการแปรรูปเช่นนี้ เป็นเรื่องของการเปิดการแข่งขันโดยเสรีตามกลไกตลาดซึ่งต้องมีการแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้มีผู้ประกอบการมากขึ้นภายใต้การแข่งขันตามมลภาวะตลาด

สำหรับในประเทศไทย แนวคิดการแปรรูปรัฐวิสาหกิจได้มีการกล่าวถึง มาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับแรก (พ.ศ.2504-2509) คือมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจไว้สั้น ๆ ว่า “รัฐบาลพร้อมที่จะพิจารณาโอนรัฐวิสาหกิจอุตสาหกรรมให้เอกชนรับซื้อไปในกรณีที่เหมาะสม” และได้มีการกล่าวถึงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในฉบับก่อน ก็มี ความชัดเจนขึ้นตามลำดับ จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (ปี พ.ศ.2535-2539)

ที่ได้มีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาบริการพื้นฐาน (Infrastructure) โดยให้เอกชนเข้ามาร่วมดำเนินการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อลดภาระการขาดทุนของรัฐวิสาหกิจ และลดภาระการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่ออุดหนุนรัฐวิสาหกิจที่ขาดทุน
2. เพื่อลดภาระการก่อหนี้ต่างประเทศของรัฐที่รัฐต้องค้ำประกันเงินกู้ให้กับรัฐวิสาหกิจลง
3. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ
4. เพื่อลดต้นทุนการผลิตของรัฐวิสาหกิจลงเนื่องจากกิจกรรมของรัฐวิสาหกิจบางกิจกรรมเอกชนสามารถดำเนินงานได้คล่องตัวและประหยัดต้นทุนได้มากกว่าโดยเฉพาะในเรื่องค่าแรงงาน
5. เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันระหว่างรัฐวิสาหกิจและเอกชน อันเป็นปัจจัยหลักของระบบการค้าเสรี
6. เพื่อให้พนักงานรัฐวิสาหกิจและประชาชนทั่วไปสามารถมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการรัฐวิสาหกิจ
7. เพื่อพัฒนาตลาดทุนให้ขยายตัวเพิ่มขึ้น และเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปมีทางเลือกในการออม เพื่อพัฒนาประเทศมากขึ้น

ในการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนสามารถทำได้หลายรูปแบบ ซึ่งสามารถสรุปรูปแบบการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในรัฐวิสาหกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันได้ 7 รูปแบบ (ศรินยา เตชะไอสยะ, 2541) ดังนี้

1. การทำสัญญาจ้างเอกชนให้บริหารงาน (Contract-Out)

การดำเนินการในรูปแบบนี้ จะกำหนดระยะเวลาที่เอกชนสามารถดำเนินการ และจ่ายค่าจ้างตามผลงานหรือเหมาจ่ายโดยเอกชน เพื่อให้ทำหน้าที่บริหารงานขณะที่รัฐยังคงเป็นเจ้าของทรัพย์สิน อีกทั้งยังมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายบริหารและรับภาระด้านการลงทุน โดยรัฐจะเลือกจ้างเหมาบริการที่มีราคาต่ำที่สุด รูปแบบนี้ถือเป็นการสร้างประสิทธิภาพให้กับรัฐ ลดค่าใช้จ่ายผูกพันในการจ้างลูกจ้างประจำ ลดการขยายตัวของราชการ และการเพิ่มขึ้นของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ โดยสัญญาจ้างในรูปแบบนี้แบ่งออกได้เป็น 2 วิธี

วิธีที่ 1 การทำสัญญาจ้างเอกชนมาบริหารงานเฉพาะกิจกรรม (Contract Out) ให้กิจกรรมที่ไม่มีความลับซับซ้อน เช่น การจ้างเอกชนให้มาทำความสะอาด การจ้างเอกชนให้เข้ามาในงานการซ่อมบำรุง และการจัดระบบการเดินรถรับจ้างโดยให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ

วิธีที่ 2 การทำสัญญาจ้างเอกชนให้มาบริหารงาน (Management Contract) โดยที่รัฐวิสาหกิจจะดำเนินการจ้างเอกชนมาเป็นผู้บริหารและรัฐวิสาหกิจจะทำหน้าที่ในการเป็นผู้ควบคุมดูแลการบริหาร โดยวิธีการนี้จะดำเนินการคัดเลือก และให้เป็นไปตามระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างของแต่ละรัฐวิสาหกิจซึ่งจะคล้ายกับระบบราชการ คือ เป็นการให้เอกชนเข้ามายื่นเสนอราคาและดำเนินการคัดเลือกตัวอย่างในรูปแบบนี้ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการจัดตั้งบริษัทในเครือ คือ ดาวน์ทาวน์ ดิวตี้ ฟรี ช็อบ จำกัด ซึ่งจะมี ททท. เป็นผู้ควบคุมการบริหารงาน และจ้างผู้บริหารร้านค้าปลอดอากรมืออาชีพเข้ามาดำเนินการบริหารงานในร้าน เป็นต้น

2. การทำสัญญาให้เอกชนเช่าดำเนินการ (Lease Contract)

การทำสัญญาให้เอกชนเช่าดำเนินการโดยส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาประมาณ 5-20 ปี โดยเอกชนเป็นผู้เช่าดำเนินการในโครงการของรัฐ และจ่ายเงินให้รัฐบาลตามสัดส่วนที่ทำสัญญาระหว่างกัน โดยรัฐยังคงเป็นเจ้าของทรัพย์สิน และกำหนดอัตราค่าบริการ และค่าค่าประกันการลงทุน และกำหนดบทลงโทษสำหรับเอกชน ส่วนเอกชนมีหน้าที่ด้านการจัดการดำเนินงาน และการลงทุน ดังนั้นรายได้ และกำไรของเอกชนขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการบริหารงานทางการตลาดของเอกชนเอง

การให้เอกชนเช่าดำเนินการในกิจการของรัฐนั้น มีการดำเนินงานไปแล้วหลายโครงการ เช่น โครงการให้เอกชนเช่าลงทุนพัฒนาและประกอบการทำเทียบเรือตู้สินค้า, ท่าเทียบเรือ B5, ท่าเทียบเรือแหลมฉบังของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

3. การให้สัมปทานเอกชน (Concession)

เป็นการดำเนินการที่รัฐให้สิทธิเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบด้านการลงทุนการจัดการ และการปฏิบัติงานในทรัพย์สินที่รัฐให้สัมปทานเต็มที่ แต่พอหมดอายุสัมปทานต้องโอนทรัพย์สินเหล่านั้นโอนกลับเป็นทรัพย์สินของรัฐทันที แต่เอกชนยังคงได้รับสิทธิในการบริหารงานโครงการนั้นต่อไปด้วย โดยจะมีกำหนดระยะเวลาประมาณ 20-30 ปี ทั้งนี้ถ้าเอกชนจะได้รับค่าตอบแทนการให้บริการจากประชาชนผู้ใช้บริการโดยตรง ขณะที่รัฐจะเก็บค่าสิทธิหรือส่วนแบ่งตามที่ได้ตกลงไว้ในสัญญาการให้สัมปทานซึ่งหากคุณภาพการบริการไม่ดีหรือไม่เป็นไปตามที่ตกลงกันได้ รัฐมีสิทธิยกเลิกสัญญาได้ รูปแบบการให้สัมปทานนี้รวมถึง วิธีการ BOOT (Build-Operate-Own-Transfer) และวิธีการ BOT (Build-Operate-Transfer) และวิธีการ BTO (Build-Transfer-Operate) ตัวอย่างรูปแบบนี้ เช่น

1. การทางพิเศษแห่งประเทศไทยให้เอกชนมาลงทุนในโครงการทางด่วนขั้นที่ 2 ในรูปแบบของ BTO

2. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแห่งประเทศไทยให้สัมปทานภาคเอกชนในการดำเนินการขยายบริการเครือข่ายโทรศัพท์ 3 ล้านเลขหมาย และการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

4. การกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ (Divestiture) แบ่งเป็น 3 วิธีการ ได้แก่

วิธีที่ 1 ลดสัดส่วนถือหุ้นภาครัฐลงบางส่วนแต่ไม่เกินร้อยละ 50 วิธีนี้เป็นการนำหุ้นเพิ่มทุน หรือแบ่งขายหุ้นสามัญบางส่วนของรัฐวิสาหกิจออกขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งมีผลทำให้กิจการรัฐวิสาหกิจนั้นยังคงสภาพเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่ ตัวอย่างเช่น กรณีนำหุ้นของบริษัทการบินไทยจำนวน 1.177 ล้านหุ้น ออกขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีผลทำให้รัฐถือหุ้นในบริษัทฯ ลดลงเหลือร้อยละ 92.86

วิธีที่ 2 การลดสัดส่วนของการถือหุ้นของภาครัฐลงเกินร้อยละ 51 มีผลให้พ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจ เช่น บริษัททียพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้กระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ ลดสัดส่วนการถือหุ้นของกระทรวงการคลังต่ำกว่าร้อยละ 50 มีผลทำให้พ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจ

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการตามวิธีที่ 1 และวิธีที่ 2 นี้ กิจการรัฐวิสาหกิจจะต้องมีสถานะเป็นบริษัทจำกัดก่อนจึงจะดำเนินการได้ แต่โดยที่รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ในปัจจุบันประมาณร้อยละ 70 มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งโดยกฎหมายเฉพาะมิได้เป็นบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้นหากจะนำหุ้นของรัฐวิสาหกิจเข้าไปซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ จะต้องมีการแก้ไขกฎหมายจัดตั้งของรัฐวิสาหกิจเพื่อแปลงสภาพรัฐวิสาหกิจนั้นให้เป็นบริษัทจำกัดก่อน

วิธีที่ 3 การจัดตั้งบริษัทย่อยหรือบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจเพื่อดำเนินกิจกรรมแทน (Subdivary Company) วิธีนี้เป็นรูปแบบซึ่งรัฐวิสาหกิจจะต้องตั้งบริษัทย่อยขึ้นใหม่เพื่อดำเนินงานแทนแล้วดำเนินการเพิ่มทุนในบริษัทย่อย หรือกระจายหุ้นเดิมด้วยการนำเข้าสู่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ 51 โดยที่บริษัทย่อยนี้จะมีการดำเนินการในรูปแบบเอกชนเต็มที่ภายหลังการเข้าไปซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ เช่น กฟผ.ตั้งบริษัทผลิตไฟฟ้า (EGCO) ขึ้น โดยถือหุ้น 100% แล้วกระจายหุ้น 51% เข้าตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นต้น

5. การร่วมลงทุนกับภาคเอกชน (Joint-Venture)

วิธีที่ 1 รัฐวิสาหกิจร่วมลงทุนกับภาคเอกชนโดยจะมีการจัดตั้งบริษัทขึ้นดำเนินการบางกิจกรรมที่เคยทำอยู่ และบริษัทเอกชนจะเป็นผู้บริหารงานในกิจการนั้น วิธีการนี้จะเป็นวิธีการที่รัฐวิสาหกิจสามารถลดการก่อก่อนนี้ และยังสามารถจะได้ประโยชน์จากทางด้านเทคโนโลยีการตลาด การจัดการมาจากภาคเอกชน วิธีนี้บริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่จะตั้งให้พ้นจากการเป็นรัฐวิสาหกิจเพื่อให้มีความคล่องตัวในการทำงาน ไม่ติดอยู่กับกฎระเบียบของทางราชการ ตัวอย่างในรูปแบบนี้ ได้แก่

1. องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพร่วมลงทุนร้อยละ 20 กับเอกชนเพื่อเดินรถปรับอากาศขนาดเล็ก
2. บริษัทการบินไทย จำกัดร่วมลงทุนร้อยละ 30 กับเอกชนเพื่อจัดตั้งบริษัทครีواتการบินภูเก็ต

วิธีที่ 2 รัฐวิสาหกิจประเมินทรัพย์สินของตนแล้วนำไปลงทุนกับภาคเอกชน ซึ่งกิจการในรูปแบบนี้จะมีเหตุผลว่าเป็นกิจการที่ภาคเอกชนทำได้ดีอยู่แล้ว หรือมีการแข่งขันสูง และหลังจากนั้นการถือหุ้นของภาครัฐจะไม่เกินร้อยละ 49 โดยจะมีผลทำให้พ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจ และสามารถดำเนินการในขบวนการต่าง ๆ ให้มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และในบางครั้งกิจการร่วมทุนใหม่อาจเป็นกิจการอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจเดิมของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งกระทรวงเจ้าสังกัดสามารถจะนำเรื่องการเข้าร่วมลงทุนกับภาคเอกชนเสนอเข้าคณะรัฐมนตรี เพื่อขออนุมัติในเรื่องดังกล่าวและวิธีการดำเนินการของรูปแบบนี้จะต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจำหน่ายกิจการหรือหุ้นที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของ พ.ศ.2504 โดยจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาหาวิธีจำหน่าย และกำหนดราคาที่จะขายเพื่อให้รัฐได้รับประโยชน์สูงสุด ตัวอย่างในรูปแบบนี้ เช่น

1. กรณีของโรงงานไฟ มีการประเมินราคาทรัพย์สินแล้วนำไปร่วมลงทุนกับเอกชน เพื่อจัดทำโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์มีค่าขนาดกลาง
2. กรณีขององค์การแบตเตอรี่ จะมีการประเมินราคาทรัพย์สินแล้วนำไปร่วมลงทุนกับเอกชน เพื่อจัดทำโรงงานแบตเตอรี่ที่ทันสมัยในอนาคตอันใกล้

6. การให้เอกชนลงทุนดำเนินการแต่รัฐรับซื้อผลผลิต หรือวิธีการ Build-Own-Operate (BOO)

โดยเปิดโอกาสให้เอกชนประมูลแข่งขันเพื่อดำเนินกิจกรรมของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรูปแบบนี้รัฐจะสนับสนุนให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนในกิจกรรมนั้น โดยรัฐจะไม่ดำเนินกิจกรรมนั้นเพื่อลดภาระการลงทุนของรัฐ และเมื่อเอกชนดำเนินการแล้ว รัฐจะเป็นผู้รับซื้อผลผลิตจากภาคเอกชนนั้น เช่น กรณีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ให้เอกชนดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ในรูปแบบของ Independent Power Producer (IPP) แล้วขายไฟฟ้าที่ผลิตได้ให้การไฟฟ้าฯ ต่อไป

7. การจำหน่ายจ่ายโอน และยุบเลิกกิจการ (Trade Sale and Liquidation)

กิจการของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่หมดความจำเป็นในการดำเนินการ และภาคเอกชนสามารถดำเนินการได้ดีกว่า รัฐจะเลือกวิธีการยุบเลิกและจำหน่ายจ่ายโอนกิจการในการเพิ่มบทบาทภาคเอกชน

ซึ่งรัฐโดยคณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ยุบเลิกกิจการรัฐวิสาหกิจซึ่งจะจำหน่ายจ่ายโอนกิจการได้หลังจากที่ได้ดำเนินการชำระบัญชี เพื่อให้ภาคเอกชนมาซื้อกิจการนั้นแล้วทำการยุบเลิกรัฐวิสาหกิจ

การยุบเลิกกิจการและการจำหน่ายจ่ายโอนกิจการของรัฐวิสาหกิจจะต้องพิจารณาถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจำหน่ายกิจการหรือหุ้นที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของ พ.ศ.2504 ครอบคลุมถึงการจำหน่ายกิจการหรือหุ้นของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าตามงบดุลเกินห้าแสนบาท หรือไม่เกินห้าแสนบาท แต่การจำหน่ายเป็นเหตุให้พ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจ หรือกรณีอื่นที่กระทรวงเจ้าสังกัดเห็นว่าเป็นปัญหานโยบายต้องปฏิบัติตามระเบียบดังนี้ โดยต้องได้รับการอนุมัติหลักการจากคณะรัฐมนตรี และตั้งคณะกรรมการขึ้นประกอบด้วย กระทรวงเจ้าสังกัด กระทรวงการคลัง สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงบประมาณ ทำหน้าที่ให้ความเห็นในวิธีการจำหน่ายราคาที่จะจำหน่าย หรือเรื่องอื่น ๆ ตามควรแต่กรณี ยกตัวอย่าง เช่น การยุบเลิกและจำหน่ายจ่ายโอนกิจการของรัฐวิสาหกิจ เช่น

1. การยุบเลิกโรงงานกระสอบป่าน
2. การจำหน่ายหุ้นทั้งหมดของบริษัทอุตสาหกรรมน้ำตาลชลบุรี จำกัด

ส่วนการแปรรูปองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หมายถึง การเปลี่ยนสถานะจากองค์การรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัท (Corporation) และ/หรือบริษัทมหาชน (Public Company) ในเวลาต่อมา พร้อมกับปรับปรุงการบริหารงานจากรูปแบบรัฐวิสาหกิจเป็นการบริหารงานแบบเอกชนพร้อมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการและการดำเนินธุรกิจ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ

พาล์มกรีน และเรย์เบิร์น (Palmgreen and Rayburn, 1979) ได้วิจัยเรื่องการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจในการชมโทรทัศน์ด้านการศึกษาในรัฐเคนตักกี ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ชมมีความแตกต่างกันสูง และมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ คือ ความคาดหวังสูง - ความพึงพอใจต่ำ หรือความคาดหวังต่ำ - ความพึงพอใจสูง

กัลโลเวย์ และมาร์ค (Galloway and Mark, 1981) ระบุว่า การบริโภคสื่อจะให้ผลเป็นการรับรู้ถึงความพึงพอใจ ซึ่งจะมีอิทธิพลไปในทางที่จะเสริม หรือเปลี่ยนแปลงการรับรู้

ยุบล เบญจรงค์กิจ (2528) ได้วิจัยเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต ความต้องการ และการใช้ประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ของผู้ชม เพื่อศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์จากเหตุการณ์ในชีวิต และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางจิตวิทยา ความเคยชินในการชมรายการโทรทัศน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ พบว่าเหตุการณ์ในชีวิตทั้งหมดที่เพิ่งเกิดขึ้น เป็นผลให้ความต้องการสิ่งแวดล้อมทางสังคมทั้งหลายเปลี่ยนไป และการเปลี่ยนแปลงความต้องการเช่นว่านี้ ยังเป็นผลให้การชมรายการโทรทัศน์ของเขาเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไปด้วย นั่นคือเป็นการช่วยอธิบายให้เห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดในชีวิตบุคคล (Life Events) มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของการใช้สื่อโทรทัศน์ด้วย

เวนเนอร์ (Wenner ,1986) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังประโยชน์ และความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์ของผู้ชมในเมืองไอโอวา รัฐไอโอวา พบว่า ความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังจากการชมรายการโทรทัศน์ โดยความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความต้องการเรียนรู้ ด้านความบันเทิง หรือความหลากหลายการสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และปฏิกริยาจากสังคม จะมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในเรื่องเดียวกัน และไม่มี ความสัมพันธ์กับความคาดหวังในเรื่องที่ต่างกัน

ชิป จิตนิยม (2534) ได้ทำการศึกษาความต้องการข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของกลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการเคเบิลทีวี ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกของ บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลบรอดคาสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (IBC) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาพฤติกรรมการรับชมรายการของสมาชิก IBC ที่มีต่อรายการต่าง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างการคาดหวังผลตอบแทน ความพึงพอใจที่จะได้รับการรับชม กับพฤติกรรมการรับชมรายการของ IBC รวมทั้งศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสำคัญ และการจัดลำดับของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อการรับชมรายการ ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลสำคัญในการตัดสินใจเป็นสมาชิกหรือติดตามรับชมรายการคือ เห็นว่ามีรายการที่น่าสนใจให้เลือกชมมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เสริมโอกาสรับข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ และเมื่อโทรทัศน์ปกติ และพบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะรับชมรายการ IBC มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่า

อุษา จันทรืประภาศ (2534) ได้ทำการศึกษา การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงชุมชนของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดจันทบุรี เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ฟัง ผลการวิจัยพบว่าผู้ฟังมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในระดับมากเฉพาะเรื่องที่เป็นเนื้อหาสาระของรายการ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. หลักการที่เป็นรายการของประชาชน
2. ความรู้

3. ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวัน
4. รายการที่เป็นกระบอกเสียงแทนประชาชน
5. วิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ
6. ข่าวสาร
7. ข้อมูลเพื่อใช้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

อรวรรณ วิจักขณะ (2534) ได้ศึกษาการเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบความสนใจ ความชื่นชอบต่อเนื้อหาของสื่อมวลชน การใช้ประโยชน์ และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ พบว่า นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยนิเทศศาสตร์เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเพื่อติดตามรายการที่ตนชื่นชอบ และอ่านหนังสือพิมพ์ เพราะต้องการทราบข่าวสาร และเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันในบางส่วน นอกจากนั้นยังพบว่า นิสิต นักศึกษาได้นำเนื้อหาจากสื่อมวลชน ประเภทหนังสือพิมพ์รายวัน วิทยุ และโทรทัศน์ มาเป็นหัวข้อในการสนทนากับเพื่อนอยู่เสมอ และสื่อมวลชนเหล่านี้ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ความคิดเห็น พฤติกรรม และค่านิยมในระดับพอสมควร

ภทณิดา พันธุมเสน (2536) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของนักเรียนในโรงเรียนสตรีรัตนบุรี เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อมวลชนที่สนองต่อความต้องการจำเป็นของนักเรียนโรงเรียนสตรีรัตนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนสตรีรัตนบุรีผู้ที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนในปริมาณที่สูง มีการเปิดรับสื่อมวลชนจำนวน 10 สื่อ สื่อที่เปิดรับมากที่สุดคือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือการ์ตูน เทปเพลง เป็นต้น เนื้อหาที่เปิดรับ อันดับ 1 ประเภทบันเทิง อันดับ 2 ประเภทข่าว และอันดับสุดท้ายคือ ประเภทความรู้ และในการเปิดรับสื่อมวลชนของนักเรียนได้สนองต่อความจำเป็น 4 ประการ โดยสนองความต้องการด้านอารมณ์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ความต้องการสร้างความมั่นใจ และสถานภาพของนักเรียน อันดับ 3 คือ ความต้องการข่าวสารความรู้ อันดับ 4 คือ ความต้องการหนีจากความเครียด ซึ่งเป็นความต้องการทั้ง 4 ข้อนี้ เกิดจากความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมของนักเรียน

อรพินท์ ศักดิ์เยี่ยม (2537) ได้ศึกษาการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่เด็กได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่เด็กได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ผลการวิจัยพบว่า รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่เปิดรับชมมาก 3 อันดับแรก คือ รายการประเภทการ์ตูน เหตุผลที่ทำให้เด็กเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมากที่สุดคือ ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่วนด้านการใช้

ประโยชน์พบว่า เด็กนำสิ่งที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ในระดับปานกลาง โดยนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการพัฒนาสติปัญญา และความสามารถพื้นฐานมากที่สุด

ณัฐพร พานิช (2539) สรุปผลการวิจัยเรื่อง “การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง : กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” ใ้ว่าวัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประเภทของโรงเรียน อาชีพของบิดา สถานภาพทางครอบครัว และรายได้ของครอบครัวมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน ส่วนวัยรุ่นที่มีเพศ ประเภทของโรงเรียน และรายได้ของครอบครัวต่างกันมีความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องต่างกัน นอกจากนี้ การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อ และการใช้ประโยชน์ก็มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อด้วย

ชิตชนก อุทัยกร (2539) ได้ศึกษาเรื่อง “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มวานิชชนนากรต่อข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือแห่งประเทศไทย (บริษัทไทยเรตติ้ง แอนดิอินฟอร์เมชันเซอร์วิส จำกัด)” พบว่าไม่มีความแตกต่างในการเปิดรับสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ในกลุ่มวานิชชนนากร ที่มีคุณลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน แต่จะมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

ปิยนุช เกตกะโกมล (2540) ได้ศึกษาเรื่อง “เรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ในสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรขนาดใหญ่” พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ที่ต่างกัน มีแสวงหาข่าวสารที่ต่างกัน ในขณะที่ เพศ การศึกษา ลักษณะงาน อายุงาน และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน

นันทวัน กิจธนาเจริญ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง “การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ความพึงพอใจจากข่าวสาร และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคในชีวิตประจำวันของประชาชน กรุงเทพมหานคร ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ” พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีการแสวงหาข่าวสารแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระดับรายได้ต่างกัน มีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน และประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการรับรู้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจจากข่าวสารแตกต่างกัน และประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

อารีชา โรจนวิถี (2533) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติผู้นำสหภาพแรงงานต่อการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ” พบว่าพนักงานในองค์กรไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเท่าที่ควร เนื่องจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายการแปรรูปไม่ได้มีการออกข้อกำหนด หรือนโยบายที่สั่งให้รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ เรื่องการแปรรูป และรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งก็ไม่ได้มีนโยบายเสริมความรู้เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจให้พนักงานในองค์กรได้เข้าใจแต่อย่างใด

วุฒิชัย สิทธิปรีดานันท์ (2535) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของพนักงานที่มีต่อการแปรรูปการไฟฟ้า ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) จากรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทจำกัด” พบว่าพนักงานในระดับผู้บริหาร และระดับผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็นอย่างดี แต่พนักงานในระดับผู้บริหารจะมีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าระดับผู้ปฏิบัติงาน และพนักงานทั้งระดับผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน มีทัศนคติว่า กฟผ.จะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นหลังการแปรรูป แต่ไม่แน่ใจว่าประชาชนจะได้รับผลประโยชน์เพิ่มขึ้นหรือไม่เพียงใด และพนักงานระดับผู้บริหารเห็นด้วยกับการแปรรูป แต่ระดับปฏิบัติงานยังไม่แน่ใจในผลกระทบต่อนตนเองหลังการแปรรูป

ถาวร เยาวรัตน์ (2535) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับกิจการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศไทย” พบว่า การแปรรูปรัฐวิสาหกิจมักประสบความสำเร็จในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่วนประเทศที่กำลังพัฒนา มักประสบความล้มเหลวในการแปรรูป ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในเรื่องการต่อต้านทั้งจากกลุ่มผู้บริหาร พนักงานรัฐวิสาหกิจ และสหภาพแรงงาน เนื่องจากกลุ่มบุคคลเหล่านี้คำนึงถึงผลกระทบในด้านความมั่นคงในการทำงาน ค่าจ้างและสวัสดิการ และนโยบายการแปรรูปของรัฐบาลไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

เอกวิวัฒน์ ไพบูลย์วรชาติ (2533) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ศึกษากรณีการแปรรูปการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค” พบว่าในภาพรวมพนักงานต่างยอมรับการแปรรูปการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่ามีความจำเป็นต้องปรับรูปแบบการบริหารให้เป็นเชิงธุรกิจ และมีความเป็นอิสระจากการควบคุมของรัฐมากขึ้น เพื่อให้องค์กรอยู่รอดได้ในภาวะที่มีการแข่งขันจากผู้ผลิตไฟฟ้าอิสระรายย่อยมากขึ้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยกำหนดแนวทางและขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร การวัดตัวแปร เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การทดสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ไว้ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ที่สังกัดอยู่ในฝ่ายหรือหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวน 15,131 คน (ที่มา : ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2543 รวบรวมโดยฝ่ายทรัพยากรบุคคล)

2. กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$n = \frac{N}{(1 + Ne^2)}$$

เมื่อ n คือ	จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N คือ	จำนวนหน่วยทั้งหมด หรือขนาดของประชากร
e คือ	ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดได้

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนกลุ่มประชากรเป้าหมาย 15,131 คน และในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5% และกำหนดความเชื่อถือได้ 95%

แทนสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{15,131}{1 + 15,131 (0.05)^2}$$

$$n = 389.698$$

ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำไว้ที่ 400 คน และมีวิธีการสุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

การสุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีทั้งหมด 39 ฝ่าย มีเพียง 6 ฝ่ายที่ตั้งทำการอยู่ต่างจังหวัด ส่วนอีก 33 ฝ่ายมีที่ตั้งทำการอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จึงใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากพนักงานที่สังกัดอยู่ใน 33 ฝ่าย โดยกระจายตามฝ่ายต่างๆ ฝ่ายละประมาณ 13 ชุด มีวิธีสุ่มตัวอย่าง โดยการใช้แบบ Stratified sampling คือการสุ่มตัวอย่างโดยการกระจายแบบสอบถามให้พนักงานในแต่ละระดับซึ่งมีทั้งหมด 11 ระดับ โดยในแต่ละฝ่ายเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม รวมแบบสอบถามทั้งหมด 429 ชุด แต่รวบรวมมาได้ทั้งหมด 430 ชุด

ตัวแปรในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม คือ การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม คือ ลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจจากข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

สมมติฐานข้อที่ 4 การแสวงหาข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรอิสระ คือ การแสวงหาข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ตัวแปรตาม คือ การใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

สมมติฐานข้อที่ 5 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรอิสระ คือ การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสาร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบปลายปิด (Closed – ended Questionnaires) และแบบปลายเปิด (Open - ended Questionnaires) โดยแบ่งโครงสร้างคำถามเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน สังกัดที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่ง ระดับพนักงาน ลักษณะงาน และเงินเดือน มีทั้งหมด 9 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ รวมถึงความน่าเชื่อถือ ชัดเจน ต่อเนื่องของสื่อต่างๆ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ มีทั้งหมด 9 ข้อ

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ มีทั้งหมด 9 ข้อ

ตอนที่ 5 คำถามถามความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเรื่องข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เป็นคำถามปลายเปิด 1 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อต้องการทราบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลเอง และบางกรณีจะให้ผู้ช่วยวิจัยที่มีความเข้าใจในเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่าง ๆ และคำถามอย่างถ่องแท้เป็นผู้ช่วยเก็บข้อมูล ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 1 เดือน (15 กุมภาพันธ์ – 15 มีนาคม 2543)

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรง โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรง ตามเนื้อหา(Content Validity) และความเหมาะสมของภาษา (Wording) ที่ใช้ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปเก็บข้อมูล

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยให้ครอบคลุมกลุ่มคนในระดับบริหาร และปฏิบัติการ เพื่อทดสอบว่าคำถามสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการหรือไม่ ข้อความเหมาะสมหรือไม่ และนำคำตอบที่ได้มาหาความเชื่อมั่นด้วยการคำนวณสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Cronbach Coefficient)

ผลจากการคำนวณหาความเชื่อถือได้ของเครื่องมือจากแบบสอบถาม แบ่งได้เป็นดังนี้

1. คำถามเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร	= 0.79
2. คำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร	= 0.91
3. คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสาร	= 0.93

หลักเกณฑ์การให้คะแนน

การกำหนดคะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในการวัดค่าตัวแปรต่าง ๆ เพื่อดำเนินการทางสถิติจะมีเกณฑ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อต่าง ๆ

การวัดตัวแปร การแสวงหาข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ วัดจากความบ่อยครั้งในการค้นหา หรือเลือกใช้แหล่งข้อมูลข่าวสาร จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ โดยกำหนดเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert ดังนี้

ระดับการแสวงหาข่าวสาร	คะแนนที่ได้
ไม่เคย	1 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
บ่อย	4 คะแนน
บ่อยมาก	5 คะแนน

2. การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ ในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โดยแบ่งระดับการใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ใช้ติดตามความคืบหน้าในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ / ใช้เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร / ใช้เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของการดำเนินการแปรรูป / ใช้เป็นประโยชน์ในการทำงาน / ใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำงาน / ใช้ประโยชน์ในการสนทนาหรือการถกเถียงปัญหากับบุคคลอื่น / ใช้เป็นข้อมูลที่จะนำไปอ้างอิงที่น่าเชื่อถือได้ / ใช้ฆ่าเวลาในยามว่าง / โดยกำหนดเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert ดังนี้

ระดับการใช้ประโยชน์	คะแนนที่ได้
ไม่ได้ใช้เลย	1 คะแนน
ใช้น้อย	2 คะแนน
ใช้ปานกลาง	3 คะแนน
ใช้มาก	4 คะแนน
ใช้มากที่สุด	5 คะแนน

3. ความพึงพอใจในข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อต่าง ๆ

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยวัดเป็นระดับความพึงพอใจในข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ซึ่งมีการกำหนดเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert โดยกำหนดคะแนนความพึงพอใจในข่าวสาร ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	คะแนนที่ได้
ไม่พอใจเลย	1 คะแนน
พอใจน้อย	2 คะแนน
พอใจปานกลาง	3 คะแนน
พอใจมาก	4 คะแนน
พอใจมากที่สุด	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

การกำหนดระดับการแสวงหาข่าวสาร จากค่าเฉลี่ยของคะแนนความบ่อยครั้งในการแสวงหาข่าวสาร มีเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับของการแสวงหา
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	แสดงว่ามีระดับของการแสวงหาข่าวสารน้อยมาก
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	แสดงว่ามีระดับการแสวงหาข่าวสารน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	แสดงว่ามีระดับการแสวงหาข่าวสารปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	แสดงว่ามีระดับการแสวงหาข่าวสารบ่อย
ค่าเฉลี่ย 4.50 ขึ้นไป	แสดงว่ามีระดับการแสวงหาข่าวสารบ่อยมาก

การกำหนดระดับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร จากค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้ประโยชน์ มีเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับของการใช้ประโยชน์
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	แสดงว่ามีระดับไม่ได้ใช้ประโยชน์เลย
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	แสดงว่ามีระดับการใช้ประโยชน์น้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	แสดงว่ามีระดับการใช้ประโยชน์ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	แสดงว่ามีระดับการใช้ประโยชน์มาก
ค่าเฉลี่ย 4.50 ขึ้นไป	แสดงว่ามีระดับการใช้ประโยชน์มากที่สุด

การกำหนดระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสาร จากค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจ มีเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับของความพึงพอใจ
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	แสดงว่ามีระดับไม่มีความพึงพอใจเลย
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	แสดงว่ามีระดับความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	แสดงว่ามีระดับความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	แสดงว่ามีระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 ขึ้นไป

แสดงว่ามีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ใช้การแจกแจงความถี่ แสดงตาราง แบบร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน สังกัดที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่ง ระดับพนักงาน ลักษณะงาน เงินเดือน การแสวงหาข่าวสารเรื่องการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อต่าง ๆ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสาร

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Analysis)

2.1 ใช้ T-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA) โดยค่าสถิติ F - test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในกลุ่ม ตัวแปรอิสระที่เป็นคุณลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งหน้าที่การงาน ในด้านการแสวงหาข่าวสาร ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับ

2.2 ใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสาร กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร และการแสวงหาข่าวสารกับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสาร

การประมวลผลข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลมาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. สร้างและลงรหัสข้อมูล (Coding)
2. ทำตารางคู่มือการลงรหัสไว้เป็นเอกสารแสดงลักษณะของข้อมูล เพื่อใช้เกี่ยวกับการแปรผลข้อมูลในภายหลัง
3. คัดลอกรหัสที่ลงเรียบร้อยแล้วลงในแบบฟอร์มการลงรหัส (General Coding Form) เพื่อนำข้อมูลไปบันทึกลงแผ่นดิสก์เก็ต (Diskette)
4. นำข้อมูลที่บันทึกไว้บนแผ่นดิสก์เก็ตไปประมวลผล โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+ เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การเสนอรายงานผลการวิจัย เรื่องการแสวงหาข่าวสารการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์

1. คุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ระยะเวลาการทำงาน สังกัดส่วนงาน และฝ่าย ระดับพนักงาน ตำแหน่ง ลักษณะงาน และอัตราเงินเดือน
2. การแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
3. การใช้ประโยชน์ในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
4. ความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยผู้วิจัยได้ใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี T-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) โดยค่าสถิติ F-test

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร วิเคราะห์ข้อมูลโดย

การหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี T-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) โดยค่าสถิติ F-test

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจในข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี T-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) โดยค่าสถิติ F-test

สมมติฐานข้อที่ 4 การแสวงหาข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson 's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 5 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson 's Product Moment Correlation Coefficient)

1. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	198	46
หญิง	232	54
รวม	430	100

จากตารางที่ 1 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่าเป็นเพศชาย ร้อยละ 46 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 54

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21 – 30 ปี	81	18.8
31 – 40 ปี	171	39.7
41 – 50 ปี	121	28.1
50 ปีขึ้นไป	57	13.4
รวม	430	100

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 39.7 รองลงมาคือช่วงอายุ 41 – 50 ปี ร้อยละ 28.1 และช่วงอายุที่มีน้อยที่สุดคือ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 13.4

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา - ม.3	4	0.9
ม.4 - ม.6 หรือ ปวช. ปวท.	33	7.7
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า (ปวส.)	30	7.2
ปริญญาตรี	298	69.4
ปริญญาโท	65	14.8
รวม	430	100

จากตารางที่ 3 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 69.4 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท ร้อยละ 14.8 ส่วนผู้มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา - ม.3 มีสัดส่วนน้อยที่สุด ร้อยละ 0.9

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
1 – 7 ปี	108	25.3
8 – 14 ปี	122	28.3
15 – 21 ปี	90	20.9
22 ปีขึ้นไป	110	25.5
รวม	430	100

จากตารางที่ 4 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลาการทำงานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการทำงานอยู่ในช่วง 8 – 14 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 28.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการทำงาน 22 ปีขึ้นไป ร้อยละ 25.5 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการทำงานอยู่ในช่วง 15 – 21 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 20.9

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งของพนักงาน

ตำแหน่งของพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
นักบริหาร	60	13.9
ผู้อำนวยการ	42	9.7
วิศวกร	68	15.8
นักบริหารงานทั่วไป	94	21.8
นักบัญชี / พนักงานบัญชี	29	6.7
นายช่าง / ช่าง	24	5.6
พนักงานธุรการ	47	10.9
พนักงานพาณิชย์	1	0.2
นักงบประมาณ / พนักงานงบประมาณ	5	1.2
นักปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	5	1.2
นักวิทยาศาสตร์	1	0.2
เศรษฐกร	16	3.9
นักสถิติ	2	0.5
นิติกร	6	1.4
บุคลากร	8	1.9
นักพัสดุ / พนักงานพัสดุ	1	0.2
นักประชาสัมพันธ์	4	0.9
นักตรวจสอบภายใน	4	0.9
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	11	2.6
พนักงานโสตทัศนอุปกรณ์	2	0.5
รวม	430	100

จากตารางที่ 5 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่งพนักงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งพนักงานเป็นนักบริหารงานทั่วไป มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 21.8 รองลงมาคือวิศวกร ร้อยละ 15.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดนั้น มีด้วยกัน 3 กลุ่มคือ พนักงานพาณิชย์, นักวิทยาศาสตร์, นักพัสดุ / พนักงานพัสดุ จึงมีจำนวนเท่ากับ ร้อยละ 0.2

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับของพนักงาน

ระดับพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ 1 – 5	163	37.8
ระดับ 6 – 7	135	31.6
ระดับ 8 – 9	118	27.4
ระดับ 10 ขึ้นไป	14	3.2
รวม	430	100

จากตารางที่ 6 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับพนักงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับ 1 – 5 มีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 37.8 รองลงมาคือระดับ 6 – 7 ร้อยละ 31.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ระดับ 10 ขึ้นไป ร้อยละ 3.2

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะงานของพนักงาน

ลักษณะงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทางด้านวิศวกรรม / ช่าง	110	25.5
ทางด้านคอมพิวเตอร์	26	6.0
ทางด้านบัญชี /งบประมาณ/การเงิน	79	18.3
ทางด้านการศึกษาสัมพันธ์	17	3.9
ทางด้านธุรการ	102	23.7
ทางด้านงานอำนวยความสะดวก/staff	21	4.9
ทางด้านตรวจสอบ	7	1.6
ทางด้านนโยบาย/วางแผนวิเคราะห์	34	7.9
ทางด้านฝึกอบรม	2	0.5
ทางด้านบริหาร	6	1.4
ทางด้านงานบุคคล	6	1.4
ทางด้านกฎหมาย	14	3.2
ทางด้านการตลาด	6	1.7
รวม	430	100

จากตารางที่ 7 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการปฏิบัติงานทางด้านวิศวกรรม / ช่าง มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ ผู้ปฏิบัติงานทางด้านธุรการ ร้อยละ 23.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้ปฏิบัติงานทางด้านฝึกอบรม ร้อยละ 0.5

ตารางที่ 8

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	54	12.7
10,001 – 15,000 บาท	132	30.6
15,001 – 20,000 บาท	51	11.8
20,001 – 25,000 บาท	42	9.9
25,001 – 30,000 บาท	32	7.4
30,001 บาทขึ้นไป	119	27.6
รวม	431	100

จากตารางที่ 8 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท จำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 30.6 รองลงมาคือ กลุ่มผู้มีอัตราเงินเดือน 30,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 27.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือผู้มีอัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 25,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 7.4

2. การวิเคราะห์การแสวงหาข่าวสาร

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนำมาใช้ในการวิเคราะห์การแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยว่า มีการติดตามข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจผ่านสื่อต่าง ๆ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต รวมทั้งสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจเพื่อศึกษาความบ่อยครั้ง ผลการวิจัยมีดังนี้

ความถี่ในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชน

ตารางที่ 9

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

ความบ่อยครั้ง	ประเภทของสื่อมวลชน				
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร	อินเทอร์เน็ต
ไม่เคยเลย	124 (28.8)	40 (9.3)	27 (6.4)	248 (57.5)	135 (31.3)
นาน ๆ ครั้ง (1/2 ครั้ง/สัปดาห์)	153 (35.5)	138 (32.0)	100 (23.2)	114 (25.8)	163 (37.8)
ปานกลาง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์)	91 (21.1)	130 (30.2)	139 (32.3)	47 (11.8)	94 (21.8)
บ่อย (5-6 ครั้ง/สัปดาห์)	34 (7.7)	74 (17.4)	109 (25.3)	15 (3.5)	28 (6.5)
บ่อยมาก (7 ครั้ง/สัปดาห์ขึ้นไป)	28 (6.9)	48 (11.1)	55 (12.8)	6 (1.4)	10 (2.6)
รวม	430 (100)	430 (100)	430 (100)	430 (100)	430 (100)
ปริมาณการแสวงหาข่าวสาร โดยเฉลี่ย (\bar{X})	2.273	2.886	3.151	1.642	2.107
ระดับการแสวงหา	ต่ำ	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม	2.42				
ระดับการแสวงหาโดยรวม	ต่ำ				

จากตารางที่ 9 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามความถี่ในการแสวงหาข่าวสาร ทางสื่อมวลชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการแสวงหาข่าวสารจากทางวิทยุ ในระดับนานครั้งๆ มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 35.5 รองลงมาคือไม่เคยแสวงหาข่าวสารเลย ร้อยละ 28.8 และแสวงหาข่าวสารในระดับบ่อยมากมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 6.9 ค่าเฉลี่ยคือ 2.273 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากทางวิทยุอยู่ในระดับต่ำ

การแสวงหาข่าวสารจากโทรทัศน์ ในระดับนานๆครั้ง มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 32.0 รองลงมาคือ แสวงหาข่าวสารในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 30.2 และไม่เคยแสวงหาข่าวสารเลยอยู่ในระดับต่ำคือ ร้อยละ 9.3 ค่าเฉลี่ยคือ 2.886 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากทางโทรทัศน์ อยู่ในระดับปานกลาง

การแสวงหาข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ แสวงหาข่าวสารในระดับบ่อย คือร้อยละ 25.3 และไม่เคยแสวงหาข่าวสารเลยอยู่ในระดับต่ำ คือร้อยละ 6.4 ค่าเฉลี่ยคือ 3.151 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับปานกลาง

การแสวงหาข่าวสารจากนิตยสารในระดับไม่เคยแสวงหาเลยมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 57.5 รองลงมาคือ แสวงหาข่าวสารในระดับนาน ๆ ครั้ง คือร้อยละ 25.8 และแสวงหาข่าวสารในระดับบ่อยมากอยู่ในระดับต่ำ คือร้อยละ 1.4 ค่าเฉลี่ยคือ 1.642 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากทางนิตยสารอยู่ในระดับต่ำ

การแสวงหาข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตในระดับนาน ๆ ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ ไม่เคยแสวงหาเลย คือร้อยละ 31.3 และแสวงหาข่าวสารในระดับบ่อยมากในระดับต่ำ คือ ร้อยละ 2.6 ค่าเฉลี่ยคือ 2.107 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการแสวงหาข่าวสารจากทุกสื่อของสื่อมวลชนแล้ว ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างแสวงหาข่าวสารจาก หนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือโทรทัศน์ และวิทยุ ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยโดยรวมจากทุกสื่อของสื่อมวลชนในการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง การแสวงหาอยู่ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย คือ 2.42

ตารางที่ 10

แสดงจำนวนและร้อยละของสื่อสิ่งพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการ
แสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

สื่อสิ่งพิมพ์	การแสวงหาข่าวสาร		
	แสวงหามากเป็น อันดับหนึ่ง	แสวงหามากเป็น อันดับสอง	แสวงหามากเป็น อันดับสาม
ไทยรัฐ	83 (19.3)	50 (11.6)	48 (11.1)
เดลินิวส์	40 (9.3)	80 (18.8)	40 (9.2)
มติชน	30 (7.0)	31 (7.2)	70 (16.6)
ข่าวสด	10 (2.3)	14 (3.2)	23 (5.3)
กรุงเทพธุรกิจ	27 (6.3)	19 (4.4)	14 (3.2)
Telecom Journal	12 (2.8)	14 (3.2)	11 (2.6)
ผู้จัดการ	18 (4.2)	17 (3.9)	13 (3.0)
ไทยโพสต์	10 (2.3)	5 (1.2)	12 (2.8)
อื่นๆ	5 (1.2)	5 (1.2)	4 (0.9)
ไม่ออกความคิดเห็น	195 (45.3)	195 (45.3)	195 (45.3)
รวม	430 (100)	430 (100)	430 (100)

จากตารางที่ 10 เมื่อจำแนกตามอันดับของสื่อสิ่งพิมพ์ของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการแสวงหาข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับที่สอง คือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และอันดับที่สาม คือ หนังสือพิมพ์มติชน

ความถี่ในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อบุคคล

ตารางที่ 11

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อบุคคล

ความบ่อยครั้ง	ประเภทของสื่อบุคคล					
	เพื่อนร่วมงาน	ผู้บังคับบัญชา	ผู้ใต้บังคับบัญชา	บุคคลในครอบครัว	ญาติ	เพื่อนบ้าน
ไม่เคยเลย	6 (1.4)	78 (18.1)	213 (49.7)	62 (14.4)	146 (33.9)	241 (55.9)
นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)	131 (30.4)	212 (49.2)	97 (22.5)	195 (45.2)	196 (45.7)	130 (30.2)
ปานกลาง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์)	149 (34.6)	104 (24.4)	73 (16.9)	105 (24.4)	57 (13.2)	40 (9.3)
บ่อย (5-6 ครั้ง/สัปดาห์)	100 (23.2)	29 (6.7)	36 (8.4)	49 (11.4)	25 (5.8)	19 (4.6)
บ่อยมาก (7 ครั้ง/สัปดาห์)	44 (10.4)	7 (1.6)	11 (2.5)	19 (4.6)	6 (1.4)	0 (0)
รวม	430 (100)	430 (100)	430 (100)	430 (100)	430 (100)	430 (100)
ปริมาณการแสวงหา ข่าวสารโดยเฉลี่ย (\bar{X})	3.105	2.244	1.968	2.452	1.951	1.615
ระดับการแสวงหา	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม	2.22					
ระดับการแสวงหาโดยรวม	ต่ำ					

จากตารางที่ 10 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามความถี่ในการแสวงหาข่าวสารทางสื่อบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการแสวงหาข่าวสาร จากเพื่อนร่วมงานในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 34.6 รองลงมา คือ นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 30.4 และไม่เคยแสวงหาข่าวสารเลย มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 1.4 ค่าเฉลี่ยคือ 3.105 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับปานกลาง

การแสวงหาข่าวสารจากผู้บังคับบัญชาในระดับนาน ๆ ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 49.2 รองลงมา คือปานกลาง ร้อยละ 24.4 และแสวงหาข่าวสารในระดับบ่อยมาก มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.6 ค่าเฉลี่ยคือ 2.244 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากผู้บังคับบัญชาอยู่ในระดับต่ำ

การแสวงหาข่าวสารจากผู้ใต้บังคับบัญชาในระดับไม่เคยแสวงหาข่าวสารเลย มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 49.7 รองลงมา คือ นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 22.5 และแสวงหาข่าวสารในระดับบ่อยมาก มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.5 ค่าเฉลี่ยคือ 1.968 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับต่ำ

การแสวงหาข่าวสารจากบุคคลในครอบครัว ในระดับนาน ๆ ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 45.2 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.4 และแสวงหาข่าวสารในระดับบ่อยมาก มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 4.6 ค่าเฉลี่ยคือ 2.452 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากบุคคลในครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ

การแสวงหาข่าวสารจากญาติ ในระดับนาน ๆ ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 45.7 รองลงมาคือ ไม่เคยแสวงหาข่าวสารเลย ร้อยละ 33.9 และแสวงหาข่าวสารในระดับบ่อยมาก มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 1.4 ค่าเฉลี่ยคือ 1.951 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากญาติอยู่ในระดับต่ำ

การแสวงหาข่าวสารจากเพื่อนบ้าน ในระดับไม่เคยแสวงหาข่าวสารเลย มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 55.9 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 30.2 และแสวงหาข่าวสารในระดับบ่อยมาก มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0 ค่าเฉลี่ยคือ 1.615 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากเพื่อนบ้านอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการแสวงหาข่าวสารจากทุกสื่อของสื่อบุคคลแล้ว ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างแสวงหาข่าวสารจาก เพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาคือบุคคลในครอบครัว และผู้บังคับบัญชาตามลำดับ และค่าเฉลี่ยโดยรวมจากทุกสื่อของสื่อบุคคลในการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง การแสวงหาอยู่ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย คือ 2.22

ความถี่ในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ

ตารางที่ 12

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามความถี่ในการแสวงหาข่าวสาร
เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากการรับฟังเสียงตามสาย

ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยฟังเลย	126	29.2
1-2 ครั้ง/สัปดาห์	211	49.0
3-4 ครั้ง/สัปดาห์	66	15.3
5-6 ครั้ง/สัปดาห์	22	5.3
มากกว่า 7 ครั้ง/สัปดาห์	5	1.2
รวม	430	100
ค่าเฉลี่ยรวม		2.08
ระดับการแสวงหาโดยรวม		ต่ำ

จากตารางที่ 11 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามความถี่ในการแสวงหาข่าวสารจากการรับฟังเสียงตามสาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการแสวงหาข่าวสาร 1 - 2 ครั้ง/สัปดาห์ มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 49.0 รองลงมา คือไม่เคยฟังเลย ร้อยละ 29.2 และฟังมากกว่า 7 ครั้ง/สัปดาห์ มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 1.2 และค่าเฉลี่ยโดยรวมของการแสวงหาข่าวสารจากสื่อเสียงตามสายภายใน คือ 2.08 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากเสียงตามสายอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 13

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการแสวงหาข่าวสาร
เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อประชาสัมพันธ์ที่จัดทำโดย
หน่วยงานภายในองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ความถี่	วารสารที่จัดทำโดยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย						
	สารสนเทศ	พัฒนาสาร	วิสัยทัศน์	วิชาการ	จดหมาย ข่าวสาร สนเทศ	จดหมาย ข่าว สรท.	บอร์ดประชา สัมพันธ์ภายใน
ไม่เคยอ่านเลย	16 (3.7)	90 (20.9)	41 (9.5)	93 (21.6)	42 (9.7)	24 (5.6)	48 (11.1)
นาน ๆ ฉบับ	44 (10.5)	93 (21.8)	72 (17.0)	110 (25.5)	72 (16.7)	83 (19.3)	113 (26.2)
อ่านบางฉบับ	129 (29.9)	142 (32.9)	123 (28.5)	134 (31.1)	141 (32.7)	126 (29.2)	158 (36.7)
อ่านเกือบทุกฉบับ	145 (33.6)	74 (17.2)	117 (27.1)	66 (15.3)	116 (27.2)	128 (29.7)	83 (19.3)
อ่านทุกฉบับ	96 (22.3)	31 (7.2)	77 (17.9)	27 (6.5)	59 (13.7)	69 (16.2)	28 (6.7)
รวม	430 (100)	430 (100)	430 (100)	430 (100)	430 (100)	430 (100)	430 (100)
ปริมาณการแสวงหา ข่าวสารโดยเฉลี่ย(\bar{X})	3.611	2.685	3.275	2.585	3.174	3.302	2.832
ระดับการแสวงหา	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปาน กลาง	ปาน กลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.07						
ระดับการแสวงหา โดยรวม	ปานกลาง						

จากตารางที่ 13 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามความถี่ในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อภายใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการแสวงหาข่าวสารจากวารสารสารสนเทศในระดับอ่านเกือบทุกฉบับ จำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 33.6 รองลงมาคือ อ่านบางฉบับ ร้อยละ 29.9 และไม่เคยน่านเลย มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 3.7 ค่าเฉลี่ย 3.611 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากวารสารสารสนเทศอยู่ในระดับสูง

การแสวงหาข่าวสารจากวารสารพัฒนาสารในระดับอ่านบางฉบับ มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 32.9 รองลงมาคือ นาน ๆ ฉบับ ร้อยละ 21.8 และอ่านทุกฉบับ มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 7.2 ค่าเฉลี่ย 2.685 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากวารสารพัฒนาสารอยู่ในระดับปานกลาง

การแสวงหาข่าวสารจากวารสารวิสัยทัศน์ ในระดับอ่านบางฉบับ มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 28.5 รองลงมา คืออ่านเกือบทุกฉบับ ร้อยละ 27.1 และไม่เคยน่านเลย มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 9.5 ค่าเฉลี่ย 3.275 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากวารสารวิสัยทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง

การแสวงหาข่าวสารจากวารสารวิชาการ ในระดับอ่านบางฉบับ มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 31.1 รองลงมาคือ อ่านนาน ๆ ฉบับ ร้อยละ 25.5 และอ่านทุกฉบับ มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 6.5 ค่าเฉลี่ย 2.585 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากวารสารวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

การแสวงหาข่าวสารจากจดหมายข่าวสารสนเทศในระดับอ่านบางฉบับ มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 32.7 รองลงมาคือ อ่านเกือบทุกฉบับ ร้อยละ 27.2 และไม่เคยน่านเลยมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 9.7 ค่าเฉลี่ย 3.174 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากจดหมายข่าวสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง

การแสวงหาข่าวสารจากจดหมายข่าว สรท. อยู่ในระดับอ่านเกือบทุกฉบับ มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 29.7 รองลงมา คืออ่านบางฉบับ ร้อยละ 29.2 และไม่เคยน่านเลยมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.6 ค่าเฉลี่ย 3.302 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากจดหมายข่าว สรท.อยู่ในระดับปานกลาง

การแสวงหาข่าวสารจากบอร์ดประชาสัมพันธ์ภายในอยู่ในระดับอ่านบางฉบับมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 36.7 รองลงมา คือ นาน ๆ ฉบับ ร้อยละ 26.2 และอ่านทุกฉบับมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 6.7 ค่าเฉลี่ย 2.832 ถือว่าการแสวงหาข่าวสารจากบอร์ดประชาสัมพันธ์ภายในอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการแสวงหาข่าวสารจากทุกสื่อของสื่อเฉพาะกิจแล้ว ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างแสวงหาข่าวสารจาก วารสารสารสนเทศมากที่สุด รองลงมาคือจดหมายข่าวสรท. และวารสารวิสัยทัศน์ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยโดยรวมจากทุกสื่อของสื่อเฉพาะกิจในการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง การแสวงหาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย คือ 3.07

ตารางที่ 14

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเคยและไม่เคยเข้ารับการอบรม
สัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

การอบรมสัมมนา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	86	20.2
เคยเข้ารับการอบรม	344	79.8
รวม	430	100

จากตารางที่ 14 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามการเคย และไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนา เรื่อง การแปรรูปรัฐวิสาหกิจนั้น พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมจำกัดเป็นร้อยละ 20.2 ส่วน กลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้ารับการอบรมคิดเป็นร้อยละ 79.8

ตารางที่ 15

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเข้ารับการอบรม
สัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

จำนวนครั้งที่เข้ารับการ อบรมสัมมนา	จำนวน	ร้อยละ
0	100	23.2
1	162	37.6
2	118	27.4
3	35	8.3
4	8	1.9
5	7	1.6
รวม	430	100

จากตารางที่ 15 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนครั้งที่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ พบว่าผู้ที่เข้ารับการอบรมจำนวน 1 ครั้ง มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 37.6 รองลงมาคือจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 27.4 ส่วนจำนวนที่ต่ำที่สุดคือ จำนวน 5 ครั้ง ร้อยละ 1.6

ตารางที่ 16

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น และไม่ออกความคิดเห็น
ในด้านสาเหตุที่ทำให้ต้องร่วมเข้ารับการอบรมสัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ความคิดเห็นในด้านสาเหตุที่ทำให้ ต้องเข้าร่วมรับการอบรมสัมมนา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ออกความคิดเห็น	342	79.6
ออกความคิดเห็น	88	20.4
รวม	430	100

จากตารางที่ 16 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนครั้งที่แสดงความคิดเห็นและไม่ออกความคิดเห็นในด้านสาเหตุที่ทำให้ต้องร่วมเข้ารับการอบรมสัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ พบว่า มีผู้ไม่ออกความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 79.6 ส่วนผู้ที่ออกความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 20.4

ตารางที่ 17

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุของ
การเข้าอบรมสัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

สาเหตุในการเข้ารับการอบรมสัมมนา	ความคิดเห็นในการเลือกตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ
1.หน่วยงานส่งเข้ารับการอบรม	313	72.6
2.มีความสนใจในเรื่องการแปรรูป	140	32.2
3.เพื่อเพิ่มพูนความรู้	115	26.7
4.ใช้ประกอบการทำงาน	58	13.5
5.เพื่อคาดเดาอนาคตในหน้าที่การงาน	15	3.7

จากตารางที่ 17 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเหตุผล ในเรื่องสาเหตุของการเข้าอบรมสัมมนาเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในเรื่องหน่วยงานส่งเข้ารับการอบรมเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มีความสนใจในเรื่องการแปรรูป และอันดับสุดท้าย คือ เพื่อคาดเดาอนาคตในหน้าที่การงานเป็นเหตุผลสุดท้าย

ตารางที่ 18

แสดงจำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องข้อมูลข่าวสาร
เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ความคิดเห็น	ข้อมูลข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ		
	ความน่าเชื่อถือ	ความชัดเจนและความครอบคลุมประเด็น	ความต่อเนื่องของข่าวสาร
น้อยที่สุด	28 (6.8)	45 (10.4)	40 (9.4)
น้อย	88 (20.4)	139 (32.3)	142 (32.9)
ปานกลาง	248 (57.5)	199 (46.2)	201 (46.6)
มาก	44 (10.2)	29 (6.7)	29 (6.7)
มากที่สุด	3 (0.7)	0 (0)	0 (0)
ไม่ออกความคิดเห็น	19 (4.4)	18 (4.4)	18 (4.4)
รวม	430 (100)	430 (100)	430 (100)
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	2.767	2.515	2.532
ความหมาย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามการแสดงความคิดเห็นในเรื่องข้อมูลข่าวสารในเรื่องการแปรรูป พบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือในระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 61.9 รองลงมา คือน่าเชื่อถือในระดับน้อย ร้อยละ 20.4 และน่าเชื่อถือมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.7 ถือว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.767

การแสดงความคิดเห็นในเรื่องข้อมูลข่าวสารมีความชัดเจน และครอบคลุมประเด็น กลุ่มตัวอย่างคิดว่าข้อมูลมีความชัดเจนในระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 50.6 รองลงมาคือมีความชัดเจนในระดับน้อย ร้อยละ 32.3 และชัดเจนมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0 ถือว่าข้อมูลมีความชัดเจน และครอบคลุมประเด็นในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.515

การแสดงความคิดเห็นในเรื่องข้อมูลข่าวสารมีความต่อเนื่อง กลุ่มตัวอย่างคิดว่าข้อมูลมีความต่อเนื่องในระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 51.0 รองลงมา คือมีความต่อเนื่องในระดับน้อย ร้อยละ 32.9 และความต่อเนื่องมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0 ถือว่าข้อมูลมีความต่อเนื่องในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.532

ตารางที่ 19

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเรื่องความน่าเชื่อถือของข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	233	54.3
มี	197	45.7
รวม	430	100

จากตารางที่ 19 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามความคิดเห็น เรื่องความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นว่าไม่มีข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่น่าเชื่อถือได้ ร้อยละ 54.3 ส่วนผู้ที่มีความเห็นว่ามีข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่น่าเชื่อถือได้ มีร้อยละ 45.7

ตารางที่ 20

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องความน่าเชื่อถือ
ในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจในสื่อต่าง ๆ

ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	สื่อต่างๆ			
	สื่อมวลชนที่ไม่ใช่ของรัฐ	สื่อของรัฐบาล / หน่วยราชการ	สื่อที่จัดทำโดยหน่วยงานของ ทศท.	สื่อของ สรท.
น่าเชื่อถือ	195 (45.3)	105 (24.4)	191 (44.4)	120 (27.7)
รวม	431 (100)	431 (100)	431 (100)	431 (100)
ค่าเฉลี่ย(\bar{X})	1.516	1.297	1.506	1.333
ความหมาย	ต่ำ	ต่ำมาก	ต่ำ	ต่ำมาก

จากตารางที่ 20 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นในเรื่องความน่าเชื่อถือในข่าวสาร พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความน่าเชื่อถือของสื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจในระดับต่ำ คือ สื่อมวลชนที่ไม่ใช่ของรัฐ, สื่อที่จัดทำโดยหน่วยงานของ ทศท. ส่วนสื่อที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐบาล และสื่อของสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (สรท.) กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 21

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น
ในเรื่องข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. ต้องการทราบทิศทาง นโยบาย รูปแบบ แผนการ ดำเนินการในการดำเนินการแปรรูปที่ชัดเจน	179	41.6
2. ต้องการทราบถึงผลประโยชน์ของพนักงานที่ได้รับจาก การแปรรูป	134	31.2
3. ไม่ต้องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ควรใช้วิธีการปรับเปลี่ยน องค์กรใหม่	30	7
4. ต้องการทราบถึงผลดี และผลเสียของการแปรรูป	26	6.1
ไม่ออกความคิดเห็น	61	14.1
รวม	430	100

จากตารางที่ 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการทราบข่าวสารในเรื่องการแปรรูปในด้านทิศทาง นโยบาย รูปแบบการดำเนินการแปรรูปที่ชัดเจนมากที่สุด คือร้อยละ 41.6 รองลงมาคือ เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานที่ได้รับจากการแปรรูป ไม่ต้องการการแปรรูป และต้องการทราบถึงผลดี และผลเสียของการแปรรูปเป็นลำดับสุดท้าย คือร้อยละ 31.2, ร้อยละ 7, ร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

3.การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากข่าวสารในสื่อต่าง ๆ

ตารางที่ 22

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร
เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ

คำถาม	การใช้ประโยชน์						
	ไม่ได้ ใช้เลย	ใช้น้อย	ใช้ปาน กลาง	ใช้มาก	ใช้มาก ที่สุด	ค่าเฉลี่ย (X)	ระดับการใช้ ประโยชน์
1. ใช้ติดตามความคืบหน้าการ ดำเนินการแปรรูป	23 (5.3)	86 (20.0)	194 (45.0)	106 (24.8)	21 (4.9)	3.037	ปานกลาง
2. เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับ นโยบายขององค์กร	15 (3.5)	60 (13.9)	200 (46.4)	132 (30.6)	23 (5.6)	3.200	ปานกลาง
3. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ สาเหตุของการดำเนินการแปรรูป	12 (2.8)	48 (11.1)	196 (45.7)	153 (35.5)	21 (4.9)	3.286	ปานกลาง
4. เพื่อมีข้อมูลไปพูดคุยแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน	13 (3.0)	64 (14.8)	211 (49.3)	129 (29.9)	13 (3.0)	3.151	ปานกลาง
5. เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการ ทำงาน	20 (4.6)	91 (21.1)	177 (41.3)	121 (28.1)	21 (4.9)	3.074	ปานกลาง
6. เพื่อให้เป็นข้อมูลประกอบการ ทำงาน	29 (6.7)	100 (23.2)	172 (40.1)	108 (25.1)	21 (4.9)	2.981	ปานกลาง
7. เพื่อเป็นข้อมูลนำไปอ้างอิงได้	42 (9.7)	112 (26.0)	176 (41.1)	91 (21.1)	9 (2.1)	2.797	ปานกลาง
8. เพื่อทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ ตนเอง	11 (2.6)	39 (9.0)	177 (41.3)	158 (36.7)	45 (10.4)	3.435	ปานกลาง
9. ใช้เวลาในยามว่าง	103 (23.9)	172 (40.1)	118 (27.4)	27 (6.3)	10 (2.3)	2.231	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	3.02						
ระดับการใช้ประโยชน์โดยรวม	ปานกลาง						

จากตารางที่ 22 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามการใช้ประโยชน์จากข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์เพื่อติดตามความคืบหน้า เรื่องการแปรรูปในระดับใช้ปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.0 รองลงมา คือใช้มาก ร้อยละ 24.8 และใช้ประโยชน์ในระดับใช้มากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 4.9 ถือว่าระดับการใช้ประโยชน์ในการติดตามความคืบหน้า เรื่องการแปรรูปอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.037

การใช้ประโยชน์เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร ในระดับใช้ปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.4 รองลงมา คือใช้มาก ร้อยละ 30.6 และใช้ประโยชน์ ในระดับไม่ได้ใช้เลย เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 3.5 ถือว่าระดับการใช้ประโยชน์เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.200

การใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ในระดับใช้ปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.7 รองลงมา คือใช้มาก ร้อยละ 35.5 และใช้ประโยชน์ ในระดับไม่ได้ใช้เลย เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 2.8 ถือว่าระดับการใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.286

การใช้ประโยชน์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน ในระดับใช้ปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.3 รองลงมา คือใช้มาก ร้อยละ 29.9 และใช้ประโยชน์ในระดับไม่ได้ใช้เลย กับใช้มากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุดเป็นจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 3.0 ถือว่าระดับการใช้ประโยชน์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.151

การใช้ประโยชน์เพื่อประโยชน์ในการทำงาน ในระดับใช้ปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.3 รองลงมา คือใช้มาก ร้อยละ 28.1 และใช้ประโยชน์ ในระดับไม่ได้ใช้เลย เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 4.6 ถือว่าระดับการใช้ประโยชน์เพื่อประโยชน์ในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.074

การใช้ประโยชน์เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำงาน ในระดับใช้ปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.1รองลงมา คือใช้มาก ร้อยละ 25.1 และใช้ประโยชน์มากที่สุดเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 4.9 ถือว่าระดับการใช้ประโยชน์เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.981

การใช้ประโยชน์เพื่อเป็นข้อมูลนำไปอ้างอิงได้ ในระดับใช้ปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.1 รองลงมา คือใช้น้อย ร้อยละ 26.0 และใช้ประโยชน์น้อยที่สุดเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 2.1 ถือว่าระดับการใช้ประโยชน์เพื่อใช้เป็นข้อมูลนำไปอ้างอิงได้อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.797

การใช้ประโยชน์ เพื่อทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ในระดับใช้ปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.3 รองลงมา คือใช้มาก ร้อยละ 36.7 และใช้ประโยชน์ในระดับไม่ได้ใช้เลย เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 2.6 ถือว่าระดับการใช้ประโยชน์ เพื่อทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.435

การใช้ประโยชน์เพื่อใช้ฆ่าเวลาในยามว่าง ในระดับใช้น้อย เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.1 รองลงมา คือใช้ปานกลาง ร้อยละ 27.4 และใช้ประโยชน์ในระดับใช้มากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 2.3 ถือว่าระดับการใช้ประโยชน์เพื่อใช้ฆ่าเวลาในยามว่างอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.331

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยตามการใช้ประโยชน์จากข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ นั้น ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ประโยชน์ในเรื่อง เพื่อทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด รองลงมาคือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ สาเหตุของการดำเนินการแปรรูป และเพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรตามลำดับ และค่าเฉลี่ยโดยรวมจากการใช้ประโยชน์จากข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ นั้นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย คือ 3.02

4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ

ตารางที่ 23

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความพึงพอใจ
เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ

คำถาม	ความพึงพอใจ						ค่าเฉลี่ย (X)	ระดับ ความพึง พอใจ
	ไม่พอใจ เลย	พอใจ น้อย	พอใจ ปานกลาง	พอใจ มาก	พอใจ มากที่สุด			
1.ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านทราบความ คืบหน้าการดำเนินการแปรรูปเป็นอย่างดี	39 (9.0)	110 (25.5)	211 (49.3)	64 (14.8)	6 (1.4)	2.740	ปานกลาง	
2.ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านปรับเปลี่ยน ลักษณะการทำงานใหม่ให้สอดคล้องกับ นโยบายใหม่	24 (5.6)	72 (16.7)	245 (56.8)	80 (18.8)	9 (2.1)	2.946	ปานกลาง	
3.ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการแปรรูปมากขึ้น	27 (6.3)	72 (16.7)	227 (52.7)	90 (21.1)	14 (3.2)	2.979	ปานกลาง	
4.ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านมีข้อมูลไป พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วม งาน	12 (2.8)	96 (22.5)	236 (54.8)	78 (18.1)	8 (1.8)	3.061	ปานกลาง	
5.ข่าวสารด้านการแปรรูปช่วยให้ท่านใช้เป็น ประโยชน์ในการทำงาน	27 (6.3)	97 (22.5)	226 (52.6)	69 (16.0)	11 (2.6)	2.860	ปานกลาง	
6.ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านมีข้อมูลที่ น่าเชื่อถือและสามารถนำไปอ้างอิงได้	45 (10.4)	137 (31.8)	185 (42.9)	55 (12.8)	8 (2.1)	2.632	ปานกลาง	
7.ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านทราบสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อตนเอง	34 (7.9)	88 (20.4)	196 (45.8)	89 (20.6)	23 (5.3)	2.951	ปานกลาง	
8.ข่าวสารด้านการแปรรูปช่วยให้ท่านใช้เวลา ว่างให้เกิดประโยชน์	47 (10.9)	135 (31.3)	176 (40.8)	62 (14.7)	10 (2.3)	2.652	ปานกลาง	
9. ใช้ฆ่าเวลาในยามว่าง	107 (24.8)	174 (40.4)	126 (29.4)	18 (4.2)	5 (1.2)	2.157	น้อย	
ค่าเฉลี่ยรวม	2.76							
ระดับความพึงพอใจโดยรวม	ปานกลาง							

จากตารางที่ 23 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ ในด้านทำให้ทราบความคืบหน้า เรื่องการแปรรูป พอใจระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.3 รองลงมา คือพอใจน้อย ร้อยละ 25.5 และในระดับพอใจมากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.4 ถือว่าระดับความพึงพอใจในการติดตามความคืบหน้า เรื่องการแปรรูปอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.740

ความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทำให้ปรับเปลี่ยนลักษณะการทำงานใหม่ให้สอดคล้อง กับนโยบายใหม่ขององค์กร ในระดับพอใจปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 56.8 รองลงมา คือพอใจมาก ร้อยละ 18.8 และพอใจในระดับพอใจมากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 2.1 ถือว่าระดับความพึงพอใจเพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.946

ความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการแปรรูปมากขึ้น ในระดับความพอใจปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 52.7 รองลงมา คือพอใจมาก ร้อยละ 21.1 และพอใจมากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 3.2 ถือว่าระดับความพึงพอใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.979

ความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทำให้มีข้อมูลไปพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน ในระดับพอใจปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 54.8 รองลงมา คือพอใจน้อย ร้อยละ 22.5 และพอใจมากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.8 ถือว่าระดับความพึงพอใจเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.061

ความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ช่วยให้ใช้เป็นประโยชน์ในการทำงาน ในระดับพอใจปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 52.6 รองลงมา คือพอใจน้อย ร้อยละ 22.5 และพอใจในระดับมากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 2.6 ถือว่าระดับความพึงพอใจ เพื่อประโยชน์ในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.860

ความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทำให้มีข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และสามารถนำไปอ้างอิงได้ ในระดับพอใจปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.9 รองลงมา คือพอใจน้อย ร้อยละ 31.8 และพอใจในระดับมากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 2.1 ถือว่าระดับการความพึงพอใจ เพื่อเป็นข้อมูลไปอ้างอิงได้ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.632

ความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทำให้ทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ในระดับพอใจปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.8 รองลงมา คือพอใจมาก ร้อยละ 20.6 และพอใจในระดับไม่พอใจเลยเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.3 ถือว่าระดับความพึงพอใจ เพื่อทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.951

ความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทำให้ช่วยใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในระดับพอใจปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.8 รองลงมา คือพอใจน้อย ร้อยละ 31.3 และพอใจในระดับพอใจมากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 2.3 ถือว่าระดับความพึงพอใจ เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.652

ความพึงพอใจในข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทำให้ใช้ช่วงเวลาในยามว่าง ในระดับพอใจน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.4 รองลงมา คือใช้ปานกลาง ร้อยละ 29.4 และพอใจในระดับพอใจมากที่สุด เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 1.2 ถือว่าระดับความพึงพอใจ เพื่อใช้ช่วงเวลาในยามว่างอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.157

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยตามความพึงพอใจในข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ นั้น ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในเรื่อง ทำให้มีข้อมูลไปพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาคือทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการแปรรูปมากขึ้น และทำให้ทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองตามลำดับ และค่าเฉลี่ยโดยรวมตามความพึงพอใจในข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ นั้น อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย คือ 2.76

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานและผลการศึกษาวิจัย เรื่องการแสวงหาข่าวสารการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ จากข่าวสาร เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 : การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ตารางที่ 24

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างเพศกัน

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D	T	P
ชาย	198	2.380	0.644	1.07	0.287
หญิง	232	2.445	0.627		

จากตารางที่ 24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือ เพศชายและหญิงมีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน

อายุ	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) 21 – 30 ปี	81	2.315	0.566	2.985	0.031
(2) 31 – 40 ปี	171	2.352	0.623		
(3) 41 – 50 ปี	121	2.505	0.696		
(4) 50 ปีขึ้นไป	57	2.554	0.595		
รวม	430	2.415	0.635		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อบุคคลแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แต่เมื่อทำการ Test Scheffe แล้วไม่พบว่ามีคู่ใดที่แตกต่าง

ตารางที่ 26

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) ประถมศึกษา – ม.3	4	2.207	0.799	0.411	0.801
(2) ม.4 – ม.6 หรือ ปวช. – ปวท.	33	2.434	0.794		
(3) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	31	2.503	0.654		
(4) ปริญญาตรี	298	2.420	0.611		
(5) ปริญญาโท	64	2.354	0.694		
รวม	430	2.415	0.635		

จากตารางที่ 26 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือ ระดับการศึกษาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการแสวงหาข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 27

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มี
ระยะเวลาการทำงานแตกต่างกัน

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) 1 – 7 ปี	108	2.348	0.588	1.928	0.124
(2) 8 – 14 ปี	122	2.349	0.636		
(3) 15 – 21 ปี	90	2.464	0.661		
(4) 22 ปีขึ้นไป	110	2.514	0.648		
รวม	430	2.415	0.635		

จากตารางที่ 27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือระยะเวลาการทำงานต่างกันมีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มี
ระดับพนักงานต่างกัน

ระดับพนักงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) ระดับ 1 – 5	163	2.390	0.617	0.597	0.617
(2) ระดับ 6 – 7	135	2.410	0.683		
(3) ระดับ 8 – 9	118	2.431	0.596		
(4) ระดับ 10 ขึ้นไป	14	2.621	0.682		
รวม	430	2.415	0.635		

จากตารางที่ 28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับพนักงานต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการแสวงหาข่าวสาร
ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือ
ระดับตำแหน่งต่างกันมีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มี
รายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) ต่ำกว่า 10,000 บาท	54	2.274	0.580	1.586	0.163
(2) 10,001 – 15,000 บาท	132	2.366	0.586		
(3) 15,001 – 20,000 บาท	51	2.509	0.679		
(4) 20,001 – 25,000 บาท	42	2.376	0.711		
(5) 25,001 – 30,000 บาท	32	2.380	0.724		
(6) 30,000 บาทขึ้นไป	119	2.517	0.631		
รวม	430	2.425	0.031		

จากตารางที่ 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 การใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
ของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตาม
ลักษณะทางประชากร

ตารางที่ 30

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร
ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D	T	P
ชาย	198	2.933	0.681	2.65	0.008 [*]
หญิง	232	3.098	0.609		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 30 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการใช้ประโยชน์จากข่าวสารมีความแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวคือเพศต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารต่างกัน

ตารางที่ 31

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร
ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) 21 – 30 ปี	81	3.017	0.574	0.656	0.580
(2) 31 – 40 ปี	171	2.987	0.717		
(3) 41 – 50 ปี	121	3.090	0.615		
(4) 50 ปีขึ้นไป	57	2.990	0.597		
รวม	430	3.022	0.648		

จากตารางที่ 31 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวคืออายุต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 32

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร
จากกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) ประถมศึกษา - ม.3	4	2.944	0.294	0.683	0.604
(2) ม.4 - ม.6 หรือ ปวช. - ปวท.	33	3.094	0.577		
(3) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	31	2.968	0.695		
(4) ปริญญาตรี	298	2.999	0.651		
(5) ปริญญาโท	64	3.126	0.662		
รวม	430	3.022	0.648		

จากตารางที่ 32 พบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีค่าเฉลี่ยในการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 กล่าวคือผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 33

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร
ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) 1 – 7 ปี	108	3.035	0.609	0.631	0.596
(2) 8 – 14 ปี	122	2.994	0.749		
(3) 15 – 21 ปี	90	2.969	0.588		
(4) 22 ปีขึ้นไป	110	3.085	0.612		
รวม	430	3.022	0.648		

จากตารางที่ 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวคือระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 34

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร
ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับพนักงาน

ระดับพนักงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) ระดับ 1 – 5	163	3.044	0.650	1.183	0.316
(2) ระดับ 6 – 7	135	2.984	0.689		
(3) ระดับ 8 – 9	118	3.002	0.596		
(4) ระดับ 10 ขึ้นไป	14	3.310	0.603		
รวม	430	3.022	0.648		

จากตารางที่ 34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับพนักงานต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวคือ ระดับตำแหน่งต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 35

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) ต่ำกว่า 10,000 บาท	54	2.971	0.675	0.273	0.928
(2) 10,001 – 15,000 บาท	132	3.003	0.705		
(3) 15,001 – 20,000 บาท	51	3.000	0.606		
(4) 20,001 – 25,000 บาท	42	3.056	0.625		
(5) 25,001 – 30,000 บาท	32	2.997	0.579		
(6) 30,000 บาทขึ้นไป	119	3.072	0.620		
รวม	430	3.022	0.648		

จากตารางที่ 35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวคือ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่ต่างกัน

**สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจในข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์
การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร**

ตารางที่ 36

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสาร
ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D	T	P
ชาย	198	2.720	0.688	1.11	0.269
หญิง	232	2.792	0.649		

จากตารางที่ 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือเพศต่างกัน ความพึงพอใจในข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 37

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสาร
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน

อายุ	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) 21 – 30 ปี	81	2.774	0.617	2.248	0.082
(2) 31 – 40 ปี	171	2.708	0.717		
(3) 41 – 50 ปี	121	2.877	0.643		
(4) 50 ปีขึ้นไป	57	2.637	0.607		
รวม	430	2.759	0.667		

จากตารางที่ 37 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือเพศอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 38

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารจากกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) ประถมศึกษา – ม.3	4	2.611	0.484	0.372	0.829
(2) ม.4 – ม.6 หรือ ปวช. - ปวท.	33	2.750	0.544		
(3) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	31	2.634	0.710		
(4) ปริญญาตรี	298	2.767	0.689		
(5) ปริญญาโท	64	2.793	0.618		
รวม	430	2.759	0.667		

จากตารางที่ 38 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 39

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีระยะเวลาการทำงานแตกต่างกัน

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) 1 – 7 ปี	108	3.035	0.609	0.631	0.596
(2) 8 – 14 ปี	122	2.994	0.749		
(3) 15 – 21 ปี	90	2.969	0.588		
(4) 22 ปีขึ้นไป	110	3.085	0.612		
รวม	430	3.022	0.646		

จากตารางที่ 39 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจในข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 40

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีระดับพนักงานต่างกัน

ระดับพนักงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) ระดับ 1 - 5	163	2.784	0.701	0.667	0.573
(2) ระดับ 6 - 7	135	2.721	0.624		
(3) ระดับ 8 - 9	118	2.743	0.680		
(4) ระดับ 10 ขึ้นไป	14	2.960	0.582		
รวม	430	2.759	0.667		

จากตารางที่ 40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับพนักงานต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือ ระดับตำแหน่งต่างกัน มีความพึงพอใจในข่าวสารไม่ต่างกัน

ตารางที่ 41

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	\bar{X}	S.D	F	P
(1) ต่ำกว่า 10,000 บาท	54	2.696	0.671	0.420	0.835
(2) 10,001 – 15,000 บาท	132	2.761	0.711		
(3) 15,001 – 20,000 บาท	51	2.826	0.576		
(4) 20,001 – 25,000 บาท	42	2.675	0.747		
(5) 25,001 – 30,000 บาท	32	2.837	0.656		
(6) 30,000 บาทขึ้นไป	119	2.765	0.633		
รวม	430	2.759	0.667		

จากตารางที่ 41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจในข่าวสารไม่ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 การแสวงหาข่าวสารการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 42

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร	P
การแสวงหาข่าวสาร	0.375	0.000

จากตารางที่ 42 พบว่าการแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 กล่าวคือการแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวก กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการแสวงหาข่าวสารมาก จะใช้ประโยชน์จากข่าวสารมากด้วย

สมมติฐานข้อที่ 5 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์
กับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์
แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 43

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารกับความพึงพอใจ
ที่ได้รับจากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสาร	P
การแสวงหาข่าวสาร	0.375	0.000

จากตารางที่ 43 พบว่าการแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสาร
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 กล่าวคือการแสวงหาข่าวสารมี
ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในข่าวสาร และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวก
กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการแสวงหาข่าวสารมาก จะมีความพึงพอใจจากข่าวสารมากด้วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. ลักษณะทางประชากร
 - 1.1 เพศ จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 430 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย
 - 1.2 อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีจำนวนมากที่สุด
 - 1.3 ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด คือ มากกว่าครึ่งหนึ่ง

- 1.4 ระยะเวลาในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการทำงานในช่วง 8 – 14 ปี มีจำนวนมากที่สุด
- 1.5 ระดับพนักงาน กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับ 1 – 5 มีจำนวนมากที่สุด
- 1.6 อัตราเงินเดือน กลุ่มตัวอย่างที่มีอัตราเงินเดือนอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด

2 ลักษณะการแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

2.1 สื่อมวลชน พบว่าพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีการแสวงหาข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ จากสื่อหนังสือพิมพ์นั้น กลุ่มพนักงานเลือกแสวงหาข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ แต่ในภาพรวมนั้น พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีการแสวงหาข่าวสารผ่านสื่อมวลชนอยู่ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย คือ 2.41

2.2 สื่อบุคคล พบว่าพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีการแสวงหาข่าวสารจากเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมา คือ บุคคลในครอบครัว ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ญาติ และเพื่อนบ้าน เป็นลำดับสุดท้ายที่แสวงหาข่าวสารน้อยที่สุด ระดับการแสวงหาข่าวสารทางสื่อบุคคลของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยในภาพรวมนั้นอยู่ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย คือ 2.22

2.3 สื่อเฉพาะกิจ พบว่าพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีการแสวงหาข่าวสารในหลาย ๆ ทางด้วยกัน สื่อเฉพาะกิจภายในองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย สามารถแบ่งออกมาได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ สื่อเฉพาะกิจประเภทเสียงตามสาย และสื่อเฉพาะกิจประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ คือ วารสาร จดหมายข่าว และบอร์ดประชาสัมพันธ์

โดยการแสวงหาข่าวสารจากการรับฟังข่าวสารจากสื่อเสียงตามสายภายในนั้น มีการแสวงหาข่าวสาร 1 – 2 ครั้ง/สัปดาห์มีจำนวนมากที่สุด และจำนวนผู้ที่ไม่เคยฟังเลย มีจำนวนรองลงมา เป็นเพราะว่าเสียงตามสายภายในจะมีอยู่เฉพาะที่สำนักงานใหญ่เท่านั้น ส่วนหน่วยงานอื่นที่ไม่ได้มีที่ทำการที่สำนักงานใหญ่จะไม่มี จึงทำให้มีจำนวนผู้ที่ไม่เคยฟังอยู่ในเกณฑ์ที่สูง ส่วนผู้ที่รับฟังมากกว่า 7 ครั้ง / สัปดาห์ มีจำนวนน้อยที่สุด ระดับการแสวงหาข่าวสารทางสื่อเฉพาะกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย คือ 2.08

ส่วนการแสวงหาข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจโดยทางสื่อสิ่งพิมพ์ที่จัดทำโดยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และบอร์ดประชาสัมพันธ์ภายใน พบว่าพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีการแสวงหาข่าวสารจากวารสารสารสนเทศมากที่สุด รองลงมาคือ จดหมายข่าวสารสนเทศ, บอร์ดประชาสัมพันธ์ภายใน, วารสารพัฒนาสาร และวารสารวิชาการเป็นลำดับสุดท้ายที่แสวงหาข่าวสารน้อยที่สุด ระดับการแสวงหาข่าวสารทางสื่อเฉพาะกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (สื่อสิ่งพิมพ์, บอร์ดประชาสัมพันธ์) โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย คือ 3.07

การแสวงหาข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยภาพรวมของทุกสื่ออันเป็นการแสวงหาอยู่ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย คือ 2.42

3. การใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

การใช้ประโยชน์จากข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พบว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านเพื่อทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด ระดับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารโดยภาพรวมของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยนั้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.02

4. ความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ความพึงพอใจในข่าวสารของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พบว่ามีความพึงพอใจในด้านทำให้มีข้อมูลไปพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ระดับความพึงพอใจจากข่าวสารโดยภาพรวมของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยนั้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.76

5. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไปของพนักงานในเรื่องของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไปของพนักงาน พบว่า พนักงานมีความต้องการทราบทิศทางการดำเนินงานด้านการแปรรูปที่ชัดเจนกว่าที่ได้รับทราบมาในปัจจุบันมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ความต้องการทราบผลประโยชน์ของพนักงานที่จะได้รับจากการแปรรูป

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีอายุต่างกัน มีการแสวงหาข่าวสารแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อทำการทดสอบหาค่าแตกต่างด้วยวิธีของ Scheffe แล้วไม่พบค่าที่แตกต่าง ส่วนพนักงานองค์การโทรศัพท์ที่มี เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ระดับพนักงาน และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีเพศ แตกต่างกัน มีลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ส่วนคุณลักษณะทางประชากรในด้าน อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ระดับพนักงาน และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่ง และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจในข่าวสารไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อประเภทต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ นั่นคือ การ

แสวงหาข่าวสารในทุกสื่อมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อประเภทต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ นั่นคือ การแสวงหาข่าวสารในทุกสื่อมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจในข่าวสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

การอภิปรายผล

ความต้องการข่าวสารด้านการแปรรูป

จากการเปิดโอกาสให้พนักงานแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไปในเรื่องของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ พบว่า พนักงานมีความต้องการทราบทิศทาง การดำเนินงานด้านการแปรรูปที่ชัดเจนกว่าที่ได้รับทราบมาในปัจจุบันมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือความต้องการทราบผลประโยชน์ที่พนักงานจะได้รับจากการแปรรูป ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ

อารียา โรจนวิถิ (2533) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติผู้นำสหภาพแรงงานต่อการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ” พบว่าพนักงานในองค์กรไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเท่าที่ควร เนื่องจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายการแปรรูปไม่ได้มีการออกข้อกำหนด หรือนโยบายที่สั่งให้รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ เรื่องการแปรรูป และรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งก็ไม่ได้มีนโยบายเสริมความรู้เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจให้พนักงานในองค์กรได้เข้าใจแต่อย่างใด

วุฒิชัย สิทธิปรีดานันท์ (2535) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของพนักงานที่มีต่อการแปรรูปการไฟฟ้า ฝายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) จากรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทจำกัด” พบว่า พนักงานทั้งระดับผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน มีทัศนคติว่า กฟผ.จะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นหลังการแปรรูป แต่ไม่แน่ใจว่าประชาชนจะได้รับผลประโยชน์เพิ่มขึ้นหรือไม่เพียงใด และพนักงานระดับผู้บริหารเห็นด้วยกับการแปรรูป แต่ระดับปฏิบัติงานยังไม่แน่ใจในผลกระทบต่อตนเองหลังการแปรรูป

และถาวร เยาวซันท์ (2535) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การแปรรูปรัฐวิสาหกิจกับกิจการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศไทย” พบว่า การแปรรูปรัฐวิสาหกิจมักประสบความสำเร็จในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่วนประเทศที่กำลังพัฒนา มักประสบความสำเร็จในการแปรรูป ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในเรื่องการต่อต้านทั้งจากกลุ่มผู้บริหาร พนักงานรัฐวิสาหกิจ และสหภาพแรงงาน เนื่องจากกลุ่มบุคคลเหล่านี้คำนึงถึงผลกระทบในด้านความมั่นคงในการทำงาน ค่าจ้างและสวัสดิการ และนโยบายการแปรรูปของรัฐบาลไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

จากงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจโดยส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะพนักงานระดับปฏิบัติงาน และการเผยแพร่ข่าวสารในเรื่องนี้มีการเผยแพร่ค่อนข้างน้อยมาก อีกทั้งข่าวสารไม่มีความต่อเนื่องจึงทำให้พนักงานขาดแหล่งข่าวสารที่จะแสวงหา จึงก่อให้เกิดสาเหตุของการต่อต้านเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากกลุ่มพนักงานไม่ประสบผลสำเร็จ

สมมติฐานข้อที่ 1 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานที่มี เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน ตำแหน่ง และอัตราเงินเดือนที่แตกต่างกันจะมีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน ในขณะที่อายุที่ต่างกันทำให้มีการแสวงหาข่าวสารจากสื่อแต่ละประเภทต่างกัน โดยที่การแสวงหาข่าวสารจากสื่อแต่ละประเภทจะอยู่ในเกณฑ์กระจายกันไปในระดับปานกลางใกล้เคียงกัน

จากลักษณะทางประชากรที่มีความแตกต่างกันในเรื่องของ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน ตำแหน่ง และอัตราเงินเดือนที่แตกต่างกัน แต่การแสวงหาข่าวสารไม่มีความแตกต่างอาจเป็นเพราะ กลุ่มพนักงาน อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน คือ อยู่ในอาชีพ และหน้าที่การงานลักษณะเดียวกัน คือเป็นพนักงานขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเหมือนกัน ถือเป็นบุคคลที่อยู่ในสังคมเดียวกัน และได้รับการเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ในเรื่องการแปรรูปมาเท่าๆกัน จึงทำให้การแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน

ส่วนในด้านของอายุที่ต่างกัน จะมีการแสวงหาข่าวสารที่ต่างกัน อันเนื่องมาจาก อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความเหมือนหรือแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม โดยทั่วไปคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยมมากกว่า (more liberal) ในขณะที่คนที่มีอายุมากจะมีความอนุรักษนิยมมากกว่า (more conservative) มีความระมัดระวัง (cautious) และมองโลกในแง่ร้าย (pessimistic) สาเหตุเป็นเพราะคนที่มีอายุมากมีประสบการณ์ในชีวิตมากกว่า ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนานและมีผล

ประโยชน์ในสังคมมากกว่าทำให้คนที่มีอายุมากมีการเปลี่ยนแปลง ไม่ค่อยยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม เนื่องจากมีผลกระทบต่อทรัพย์สิน สถานะทางสังคมและความลำบากในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง และลักษณะของการใช้สื่อมวลชนนั้นคนที่มีอายุมากจะแสวงหาข่าวหนักๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง (ปรเมะ สตะเวทิน, 2538)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยนุช เกตกะโกมล (2540) ศึกษาเรื่อง “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ในสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรขนาดใหญ่” ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ที่ต่างกัน มีแสวงหาข่าวสารที่ต่างกัน ในขณะที่ เพศการศึกษา ลักษณะงาน อายุงาน และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน

ในการแสวงหาข่าวสารผ่านสื่อต่างๆพบว่า การแสวงหาข่าวสารผ่านช่องทางทางสื่อเฉพาะกิจมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสื่ออื่นๆ โดยเฉพาะ วารสารสารสนเทศ ที่พนักงานให้ความสนใจในการแสวงหาอยู่ในระดับสูง ซึ่งสื่ออื่น หรือสื่อเฉพาะกิจอื่นจะมีระดับการแสวงหาเพียงแค่ปานกลาง ถึงต่ำ เท่านั้น อาจเป็นเพราะ วารสารอื่นนั้นมีระยะเวลาในการออกไม่แน่นอน กล่าวคือ วารสารสารสนเทศเป็นฉบับรายเดือน เหมือนวารสารฉบับอื่น ๆ แต่ระยะเวลาในการเผยแพร่จะมีความแน่นอนกว่า ทำให้บางครั้งพนักงานได้รับวารสารล่าช้า ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วิลเบอร์ ชรามม์ (Wilbur Schramm ,1973) ที่ว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะเลือกรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อย เช่น ข่าวสารที่อยู่ใกล้ตัวหรือเป็นประโยชน์ต่อตนเองและหาได้ง่าย นอกจากนั้นวารสารสารสนเทศได้จัดทำโดยฝ่ายประชาสัมพันธ์นำเสนอข่าวในภาพรวมของ ทศท. และมีระยะเวลาการจัดทำนำเสนอมานานกว่า ส่วนวารสารอื่น ๆ นั้นจัดทำโดย ฝ่ายอื่นที่ไม่ใช่ฝ่ายประชาสัมพันธ์เป็นการนำเสนอเรื่องราว โดยเน้นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายนั้น ๆ มากกว่า และบางฉบับเป็นการจัดทำออกมาใหม่ อาจทำให้ดูเป็นของใหม่ที่ยังไม่คุ้นตาพนักงาน จึงทำให้ไม่ค่อยได้รับความสนใจมากเท่าวารสารสารสนเทศ จากผลของการแสวงหาข่าวสารข้างต้น บอกให้ทราบถึงอิทธิพลของสื่อเฉพาะกิจ โดย อาดัมส์ (Adams, 1971) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อเฉพาะกิจไว้ว่า เป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อการเผยแพร่กิจกรรมและข่าวสารข้อมูล เพราะสื่อเฉพาะกิจนี้เป็นสื่อที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ การใช้สื่อเฉพาะกิจเป็นการให้ความรู้และข่าวสาร ที่เป็นเรื่องราวเฉพาะอย่าง โดยมีกลุ่มเป้าหมาย (Target Audience) ที่กำหนดไว้แน่นอน ตัวอย่างสื่อเฉพาะกิจได้แก่ เอกสาร วารสาร จุลสาร จดหมายข่าว แผ่นพับ ไปสเตอร์ ทั้งนี้รวมถึงการจัดนิทรรศการ และการสาธิต ไว้ด้วย

การประชาสัมพันธ์ทางด้านเสียงตามสายนั้น พนักงานให้ความสนใจน้อยกว่า อาจเป็นเพราะระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์อยู่ในช่วงพักเที่ยงและก่อนเลิกงาน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่พนักงานพัก หรือไม่อยู่ในอาคารที่มีการเผยแพร่ และขาดความเข้าใจในการนำเสนอเพราะรูปแบบเป็นการสัมภาษณ์ผู้

บริหารระดับสูง ทำให้การนำเสนอบางครั้งจะดูเป็นทางการ อีกทั้งการประชาสัมพันธ์รูปแบบนี้มีเฉพาะที่สำนักงานใหญ่แห่งเดียว แต่ที่สำนักงานใหญ่บางอาคารก็ยังไม่ได้รับการเผยแพร่เสียงตามสาย จึงทำให้การประชาสัมพันธ์จึงไม่เป็นไปอย่างทั่วถึง ซึ่งถ้ามีการติดตั้งให้ครบ และปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอรายการใหม่ให้มีลักษณะเป็นกันเองมากขึ้น คาดว่าพนักงานจะให้ความสนใจในสื่อนี้มากขึ้น

ส่วนทางด้านการอบรม สัมมนาในเรื่องการแปรรูปให้กับพนักงานนั้น มีพนักงานเข้ารับการอบรมแล้วเป็นจำนวนมาก แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าทางองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้จัดให้มีการอบรมพนักงานไปแต่เป็นการอบรมที่จัดขึ้นเมื่อนานมาแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่ผู้เข้ารับการอบรมจะเป็นพนักงานในระดับบริหารมากกว่า พนักงานระดับปฏิบัติการ อีกทั้งเป็นการอบรมที่จัดขึ้นมานานแล้ว ข้อมูลในเรื่องนี้ย่อมมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงควรจัดให้มีการอบรมใหม่อีกครั้งเพื่อการเสนอข้อมูลใหม่ให้กับพนักงาน ได้มีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

ในด้านการแสวงหาข่าวสารผ่านทางสื่อมวลชน พบว่า พนักงานแสวงหาข่าวสารทางสื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด ดังเห็นได้จากในปัจจุบันการเผยแพร่ข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีการเผยแพร่หรือนำเสนอทางหนังสือพิมพ์มากกว่า และมีความต่อเนื่องมากกว่า สื่อโทรทัศน์ วิทยู อาจเป็นเพราะเรื่องการแปรรูปมีการกล่าวถึงมาเป็นระยะเวลาาน แต่ยังไม่ชัดเจน ความสนใจในข่าวสารจึงอยู่ที่ตัวพนักงานในองค์กรที่ต้องมีการแปรรูปมากกว่าประชาชนทั่วไป และสื่อโทรทัศน์ วิทยู การแสวงหาข่าวสารในด้านต่างๆของประชาชนทั่วไปมีสูงกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งพบได้จากการวิจัยของ มาริลิค (Rer Malik, 1990) ได้กล่าวถึงผลการศึกษา โดย A.C. Nielson Company ว่าคนอเมริกันเลือกดูรายการโทรทัศน์แตกต่างกันไปตามการผ่อนคลายและสภาวะทางจิตใจ การดูโทรทัศน์เป็นการพักผ่อนที่ไม่ต้องใช้สิ่งแวดล้อมหรือความพยายามมากเท่ากับการอ่านหนังสือ หรืองานวิจัยของ เทียนฉาย กิระนันท์(2525) ได้ทำรายงานวิจัย "โครงการสำรวจสภาวะทางเศรษฐกิจสังคม และประชากรของกรุงเทพมหานคร" ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อมวลชน ของคนกรุงเทพฯ พบว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่นิยมมากที่สุด ไม่ว่าจะ เป็นรายการใดก็ตาม รองลงมาคือ วิทยูและหนังสือพิมพ์ แต่จะนิยมอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับรายการบันเทิง การศึกษา ธุรกิจ อุตสาหกรรมและกีฬา แต่ถ้าเป็นรายการประเภทอื่นๆจะฟังวิทยู ทำให้ข่าวสารที่มีอยู่มากมายต้องนำมาเลือกสรรที่จะนำมาเผยแพร่ในสองสื่อนี้ ทำให้บางเรื่องที่ไม่เป็นที่น่าสนใจของประชาชนส่วนใหญ่ หรือไม่มีข้อสรุปที่แน่ชัดจึงไม่ค่อยได้รับการนำเสนอ

ทางด้านการแสวงหาข่าวสารผ่านสื่อบุคคลอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจแต่เกณฑ์โดยรวมอยู่ในระดับเดียวกัน อาจมาจากสาเหตุ ในเรื่องข้อสรุปไม่แน่ชัด และอยู่ในองค์กรเดียวกันการได้รับข่าวสารมาย่อมคล้ายคลึงกัน แต่ถ้าทำการวิจัยในช่วงที่การแปรรูปเริ่มขึ้นมาไม่นาน อาจทำ

ให้การแสวงหาข่าวสารผ่านสื่อบุคคลอยู่ในเกณฑ์สูงก็ได้เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวพนักงานโดยตรง และถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับพวกเขาจึงมีการกล่าวถึงมากกว่าในปัจจุบัน

ส่วนในเรื่องของความน่าเชื่อถือในข่าวสารหลังจากที่มีการแสวงหาข่าวสารนั้น พนักงานให้ความเชื่อถือในสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจที่จัดทำโดยหน่วยงานขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ซึ่งมากกว่าความเชื่อที่มีให้กับสื่อที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐบาล และสื่อที่จัดทำโดยสมาคมสหภาพพนักงานรัฐวิสาหกิจขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (สรท.) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพนักงานมีการเลือกสรรข่าวสาร คือสื่อของทศท. กับสื่อของสรท. ที่ออกมาในองค์กรเดียวกันแต่ความน่าเชื่อถือต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของพนักงานที่มีความแตกต่างทางลักษณะประชากรด้าน อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่ง และอัตราเงินเดือนจะมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารผ่านสื่อทุกประเภท คือ สื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน แต่คุณลักษณะทางประชากรด้านเพศที่แตกต่างกัน มีลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ต่างกัน

การที่เพศมีความแตกต่างกัน ลักษณะการใช้ประโยชน์ก็แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะสังคมและวัฒนธรรมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ดังมีงานวิจัยหลายชิ้นได้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้หญิงถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย (ปรมะ สตะเวทิน, 2538)

ส่วนคุณลักษณะทางประชากรในด้านอื่นๆที่มีความแตกต่างกัน แต่ลักษณะการใช้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการแปรรูปเป็นเรื่องที่มีผลกระทบโดยตรงต่อพนักงาน ฉะนั้นการนำไปใช้ประโยชน์ในทางอื่น เช่น เพื่อปรับเปลี่ยนการทำงานใหม่ให้สอดคล้องกับนโยบายใหม่ / ใช้ประโยชน์ในการทำงาน จึงนำไปใช้ได้ไม่เต็มที่ ส่วนการใช้ประโยชน์ในด้านใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ หรือ ฆ่าเวลาที่มีการใช้ประโยชน์น้อยนั้นเนื่องจากเรื่องการแปรรูปนี้ไม่ได้เป็นเรื่องของความบันเทิงหรือผ่อนคลายอารมณ์ แต่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพราะเกี่ยวข้องกับอนาคตในการทำงานของพนักงานทุกคน

ซึ่งตรงกับทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจของ ยุกบล เบ็ญจรงค์กิจ ที่กล่าวว่าผู้รับสารเป็นตัวจักรในการเลือกใช้ประเภทของสื่อ และเนื้อหาที่ตอบสนองความต้องการ (Needs) ของแต่ละบุคคล โดยอาศัยความต้องการพื้นฐานของตนเองเป็นหลัก คือ ผู้รับสารจะเป็นผู้กำหนดว่า ตนต้องการอะไร จากสิ่งใด และสารประเภทไหน และสารนั้นตอบสนองความต้องการของคนอย่างไร ถือได้ว่าเป็นการเน้นความสำคัญของผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสาร อีกทั้งการศึกษาในแนวทางการใช้ประโยชน์ และสนองความพึงพอใจจากสื่อเป็นการมองมนุษย์ในแง่จิตวิทยาสังคม โดยเน้นความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคิด และความคิดเห็นส่วนบุคคล การศึกษาทฤษฎีนี้จึงเน้นความต้องการ และสาเหตุของความ ต้องการของประชาชนผู้ใช้สื่อ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากกระบวนการทางสังคม และจิตวิทยาของผู้ใช้ อันได้แก่ ความต้องการขั้นพื้นฐาน 5 ประการของ Maslow ที่กล่าวไว้ ได้แก่ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรัก ความต้องการความนับถือ และความต้องการความสำเร็จในชีวิต โดยเฉพาะในเรื่องของความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ได้แก่ ความต้องการความปลอดภัยทางร่างกาย ซึ่งพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเพราะเกี่ยวข้องกับพวกเขาในด้านมีผลกระทบต่อความมั่นคงในอาชีพของพวกเขาโดยตรง และสอดคล้องกับข้อสรุปของ เสรี วงษ์มณฑา (2523) ที่กล่าวว่า มนุษย์เป็นผู้กำหนดความต้องการของตัวเองจากความสนใจ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นในกรณีต่างๆกัน รวมถึงแคทซ์ (Katz, 1973) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์เป็นผู้กำหนดความต้องการของตนจากความสนใจหรือแรงจูงใจที่เกิดขึ้น ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่ากลุ่มพนักงานมีการเลือกใช้สื่อประเภทต่างๆและรับเนื้อหาตามความพอใจของตน

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงาน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจในข่าวสารของพนักงานที่มีความแตกต่างทางลักษณะประชากรด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่ง และอัตราเงินเดือนจะมีความพึงพอใจจากข่าวสารผ่านสื่อทุกประเภท คือ สื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

สาเหตุที่พนักงานกลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะทางประชากรที่มีความแตกต่างกัน แต่ความพึงพอใจที่มีในข่าวสารไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการแปรรูปเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อพนักงาน และมีการนำเสนอข่าวสารในด้านนี้มาเป็นเวลานานพอสมควร ซึ่งไม่มีความต่อเนื่องในช่วงระยะแรก แต่

ในระยะหลังมีการนำเสนอข่าวสารในด้านนี้มากขึ้นกว่าเดิมแต่ก็นำเสนอในสื่อเฉพาะกิจมากกว่าสื่ออื่นๆ และยังไม่มีการดำเนินนโยบายใดๆ ให้แน่ชัด จึงทำให้พนักงานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในข่าวสารในระดับปานกลางเท่านั้น โดยความพึงพอใจในแต่ละด้าน คือความพึงพอใจในข่าวสารด้านการแปรรูป ทำให้ทราบความคืบหน้าในการดำเนินการแปรรูปเป็นอย่างดี, ทำให้ปรับเปลี่ยนลักษณะการทำงานใหม่, ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการแปรรูปมากขึ้น, ทำให้มีข้อมูลไปพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน, ทำให้ใช้ประโยชน์ในที่ทำงาน, ทำให้ท่านมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสามารถนำไปอ้างอิงได้, ทำให้ทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง, และช่วยให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง รวมทั้งมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันกับความพึงพอใจในด้านทำให้มีข้อมูลไปพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานด้วย ยกเว้นความพึงพอใจในด้านช่วยให้ใช้เวลาว่างที่มีระดับความพึงพอใจต่ำ แตกต่างจากความพึงพอใจในข้ออื่น แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะพบว่ากลุ่มพนักงานมีความพึงพอใจในด้านทำให้มีข้อมูลไปพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความพึงพอใจด้านอื่นซึ่งตรงกับที่ลอเรนซ์ เอ เวนนอร์ (Lawrence A. Wenner, 1985) ได้สรุปไว้ในเรื่องความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสารว่า มีทั้งหมด 4 ประเภท ในจำนวนนี้มีประเภทของ Social Gratifications คือการใช้ข่าวสารเพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสังคมซึ่งรับรู้จากข่าวสารเข้ากับเครือข่ายส่วนบุคคลของปัจเจกชน เช่น การนำข้อมูลไปใช้ในการสนทนากับผู้อื่น หรือใช้ข้อมูลเพื่อการชักจูง

รวมทั้งแมคคอมบส์ และเบคเคอร์ (Mc.Combs and Becker, 1979) ได้กล่าวไว้ในเรื่องการใช้สื่อตามความพอใจ และความต้องการว่าบุคคลใช้สื่อเพื่อสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ เช่น ต้องการข้อมูลเพื่อพูดคุย (Discussions) โดยสื่อทำให้บุคคลมีข้อมูลที่สามารถนำไปพูดคุยกับผู้อื่นได้ และความต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการติดตามความเคลื่อนไหวจากสื่อต่างๆ เพื่อให้รู้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อให้รู้ว่าอะไรมีความสำคัญและควรจะเรียนรู้

สมมติฐานข้อที่ 4 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การแสวงหาข่าวสารของพนักงานมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของพนักงาน

การแสวงหาข่าวสารส่วนใหญ่ กลุ่มพนักงานจะแสวงหาจากสื่อเฉพาะกิจ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของพนักงานมากที่สุด โดยการนำข่าวสารไปใช้เพื่อประโยชน์ทางด้านเพื่อ

ทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองเป็นสำคัญ สื่อเฉพาะกิจที่มีการแสวงหาข่าวสารมากที่สุดคือ สื่อสิ่งพิมพ์ที่จัดทำโดยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย คือวารสารสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านเพื่อทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองมีการนำไปใช้ประโยชน์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แมคควอล และคณะ (McQuail and other) ที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องของตัวแปรของความต้องการข่าวสารจากสื่อต่างๆว่า ความต้องการสารสนเทศ เป็นความต้องการที่เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำ ในการปฏิบัติ ความคิดเห็น และการตัดสินใจ รวมทั้งเพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสังคม นั่นคือการแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปของพนักงานนั้นก็เป็นการแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการในเรื่องการแปรรูป เพื่อคาดเดาสภาพการทำงานในอนาคต ว่าการมีการจ้างพนักงาน หรือเปลี่ยนโครงสร้างการดำเนินงานภายในอย่างไรบ้างและส่งผลกระทบต่อพวกเขาอย่างไร

สมมติฐานข้อที่ 5 การแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การแสวงหาข่าวสารของพนักงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพึงพอใจในข่าวสารของพนักงาน

โดยการแสวงหาข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในข่าวสารของพนักงานมากกว่าการแสวงหาข่าวสารจากสื่ออื่น ๆ และความพึงพอใจในด้านทำให้มีข้อมูลไว้ใช้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความพึงพอใจในด้านอื่นๆ แต่การแสวงหาข่าวสารจากทางสื่อบุคคลกลับมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในจำนวนสื่อทั้งสามประเภท อาจเป็นไปได้ว่าพนักงานมีการพูดคุยในเรื่องการแปรรูปในลักษณะการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ ไม่ได้เป็นการสนทนาแบบที่ต้องการคำตอบหรือข้อสรุปเท่าใดนัก

ซึ่งทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสื่อเฉพาะกิจอาทิ วารสาร การอบรมสัมมนา สามารถสนองตอบความต้องการของพนักงานได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการแสวงหาข่าวสารของเชนและเฮมอนด์ (Chen & Hemon) ที่จัดแยกประเภทของสื่อเพื่อการแสวงหาข่าวสารไว้ 3 กลุ่มคือ กลุ่มบุคคล ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ญาติ บุคคลใกล้ชิด กลุ่มสถาบัน ได้แก่ องค์กร โรงเรียน ห้องสมุด รัฐบาล และ กลุ่มสื่อ ได้แก่ วารสาร จุลสาร วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอื่น ๆ และ

ความสัมพันธ์ดังกล่าวยังเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือมีการแสวงหาข่าวสารมาก มีความพึงพอใจในข่าวสารมาก ในทางกลับกันหากมีการแสวงหาข่าวสารน้อย ก็มีความพึงพอใจในข่าวสารน้อย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัย พบว่า พนักงานต้องการทราบทิศทาง การดำเนินงานการแปรรูปที่ชัดเจนกว่า ปัจจุบัน โดยเฉพาะในด้านของผลประโยชน์ของพนักงานที่จะได้รับ / การปรับเปลี่ยนองค์กรใหม่แทนการแปรรูป / ผลดีและผลเสียของการแปรรูป

นอกจากนี้ยังพบว่า การแสวงหาข่าวสารของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานมีการแสวงหาข่าวสารจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออื่น ๆ ทางด้านการใช้ประโยชน์จากข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง และความพึงพอใจในข่าวสารนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงผลการวิจัยแล้ว ควรจะมีการวางแผนทางด้านการนำเสนอข่าวสาร ดังนี้

1. สื่อเฉพาะกิจ

จากการวิจัยพบว่า วารสารสารสนเทศมีการแสวงหาข่าวสารมากที่สุด ซึ่งชี้ให้เห็นว่าบทบาทของสื่อเฉพาะกิจ มีมากกว่าสื่อมวลชน และเป็นของฝ่ายประชาสัมพันธ์องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เป็นผู้จัดทำ และพนักงานให้ความเชื่อถือในข่าวสารในสื่อของทศท. มากกว่าสื่อมวลชน ดังนั้นจึงควรมีการใช้ช่องทางของวารสารหรือสื่อสิ่งพิมพ์ภายในองค์กรเป็นตัวถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร โดยการนำเสนอข่าวสารในเรื่องการแปรรูป อย่างต่อเนื่องและชัดเจนมากกว่าเดิม ส่วนวารสารอื่นๆของทศท. นั้นควรมีการนำเสนอข่าวสารให้ตรงเวลา และนำเสนอเรื่องการแปรรูปด้วยเพื่อเป็นช่องทางการกระจายข่าวสารเรื่องการแปรรูปให้พนักงานของหน่วยงานเจ้าของหนังสือได้มีความเข้าใจมากขึ้น

ส่วนการประชาสัมพันธ์ทางเสียงตามสาย นั้น ควรจัดรูปแบบในการนำเสนอที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลายและเป็นกันเอง โดยไม่จำเป็นต้องนำเสนอในรูปแบบการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงเสมอไป อาจเป็นในรูปแบบของการให้พนักงานสามารถมีส่วนร่วมในรายการได้ จะทำให้การนำเสนอน่าสนใจกว่าเดิม และควรมีการขยายการติดตั้งเสียงตามสายไปยังอาคารอื่นๆ ด้วย

สำหรับการอบรมสัมมนา เนื่องจากเคยมีการจัดการอบรมแต่เป็นระยะเวลาสั้นแล้ว ควรจัดให้มีการอบรมใหม่อีกครั้งเพื่อการเสนอข้อมูลใหม่ให้กับพนักงาน และอาจใช้วิธีการจัดอบรมสัมมนาในหน่วยงานนั้น โดยให้วิทยากรที่อยู่ในหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการดำเนินการแปรรูปมาเป็นผู้บรรยาย

แทนวิทยากรจากข้างนอก เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายและสัมมนาโดยใช้สถานที่ของหน่วยงานนั้นๆ ก็ได้ เพราะการจัดสัมมนาแต่ละครั้ง จะสิ้นเปลืองงบประมาณเป็นจำนวนมากจึงทำให้การจัดสัมมนาจึงไม่ค่อยมีการจัดเท่าใดนัก

2. สื่อมวลชน

ทางด้านสื่อมวลชนนั้น ถึงแม้ว่าจะมีการแสวงหาข่าวสารที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสื่อเฉพาะกิจ แต่ก็ถือเป็นช่องทางที่นำเสนอข่าวสารที่น่าสนใจเพราะ พนักงานให้ความเชื่อถือในข่าวสารที่นำเสนอโดยสื่อมวลชนมากกว่าสื่ออื่นๆ ซึ่งถ้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ ได้ทำการประสานงานกับสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวสารข้อมูลไปเผยแพร่ตามสื่อเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ เพราะพนักงานแสวงหาข่าวสารในเรื่องการแปรรูปมากกว่าสื่อโทรทัศน์ และวิทยุ ทำให้มีข้อมูลนำเสนอหลายช่องทาง อันจะทำให้พนักงานมีความเข้าใจมากขึ้น เมื่อพนักงานมีความรู้ มีข่าวสารในเรื่องการแปรรูปมากขึ้น การพูดคุยหรือการสนทนาก็จะมีมากขึ้นไปด้วย

3. สื่อบุคคล

เนื่องจากในผลการวิจัยระบุว่าสื่อบุคคลมีค่าเฉลี่ยในการแสวงหาข่าวสารน้อยกว่าสื่ออื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากว่า การแปรรูปเป็นเรื่องที่ผู้ที่ต้องการทราบข่าวสารในเรื่องนี้อย่างมากมีเฉพาะกลุ่ม ซึ่งก็คือพนักงานที่อยู่ในองค์กรที่กำลังจะแปรรูป และไม่ค่อยได้มีการเผยแพร่ข่าวสารในด้านนี้ผ่านทางสื่อมวลชนเท่าใดนัก การแสวงหาข่าวสารจึงมาจากช่องทางที่คล้ายกัน การพูดคุยกันจะเป็นการพูดคุยกับคนในองค์กรตนเอง คือเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาฯ ดังนั้นข่าวสารที่ได้รับจึงเป็นข่าวสารที่คล้ายคลึงกัน พนักงานจึงใช้การแสวงหาข่าวสารจากสื่ออื่นๆมากกว่า แต่ถ้ามีการปรับปรุงการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจ สื่อมวลชนให้มีมากขึ้นก็จะส่งผลให้ การแสวงหาข่าวสารทางสื่อบุคคลมีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาการแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยขอบเขตการศึกษาได้วัดเฉพาะกลุ่มพนักงานที่สังกัดหน่วยงานในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งเป็นกรอบวิจัยที่ค่อนข้าง

ข้างจำกัด ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาในกลุ่มพนักงานที่สังกัดหน่วยงานในต่างจังหวัดด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน และเป็นประโยชน์อย่างกว้างขวาง

2. ควรจะมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาเจาะลึกทางด้านเนื้อหาของข่าวสาร ความต้องการข่าวสาร ข้อมูลเรื่องการแปรรูป หรือการศึกษาในเรื่องการแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปของพนักงานรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ในภาพรวม จะทำให้ได้ผลในภาพรวมที่เด่นชัด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การแปรสภาพกิจการรัฐวิสาหกิจ : บทเรียนจากเศรษฐกิจแบบการตลาด. แปลโดย พลอย
สีบัวพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันศึกษาและวิจัยรัฐวิสาหกิจ, 2538.

ก้าวเดินไปด้วยกันกับคุณควรรู้....อีกครั้ง. วารสารสารสนเทศ 7 (กรกฎาคม 2541) : 12-13.

ไกรยุทธ อีรตยาคินันท์. บทความประชุมวิชาการ เรื่องนโยบายรัฐวิสาหกิจไทยในปัจจุบันและ
อนาคต. สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

คำคุณ สิทธิสมาน. 6ขั้นตอนของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 49(9-15
พ.ค.2542) : 21.

ชิดชนก อุทัยกร. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มวณิชธนกรต่อข่าวสารเพื่อการ
ประชาสัมพันธ์ของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือแห่งประเทศไทย(บริษัท ไทยเรตติ้ง
แอนดิอินฟอร์เมชันเซอร์วิส จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการ
ประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2539.

ชวรัตน์ เชิดชัย. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์,
2527.

ดวงใจ ธรรมโชติโก. การวิเคราะห์วาทกรรมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการแปรรูปให้กับพนักงาน
ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อ
สารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ณัฐพร พานิช. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักเรียน : กรณีศึกษา
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการ
ประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพ
พิมพ์, 2540.

- ประภัสสร เสวิกุล. ว่าด้วยการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 30 (10-16 มกราคม 2542) : 44
- ปวีตสร บุญไธ. ทศท.กับการปรับสภาพ PRIVATIZATION. วารสารสารสนเทศฉบับครบรอบ 40 ปีองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : กองการพิมพ์ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, 2536.
- พนัส สิมะเสถียร. การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันศึกษาและวิจัยรัฐวิสาหกิจ, 2529.
- พัชรินทร์ ศรีอนันท์รักษา. ทัศนคติของกลุ่มผู้รับสัมปทานที่มีต่อนโยบายและทิศทางการแปรรูปองค์กรขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มบริษัทชินวัตร บริษัทไทยเทเลโฟนแอนด์เทเลคอมมิวนิเคชั่น จำกัด(มหาชน) บริษัท จัสมิน อินเทอร์เน็ต อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) บริษัท อควิเมนต์ จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- พิพัฒน์ ไทยอารี. ทิศทางการแปรรูปรัฐวิสาหกิจไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันศึกษาและวิจัยรัฐวิสาหกิจ, 2530.
- พีระ จิรโสภณ. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- ภัทณิดา พันธุมเสน. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของนักเรียนโรงเรียนสตรี นนทบุรี ปีการศึกษา 2533. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- วิยดา เกียวกุล. การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเปิดรับข่าวสารรายการข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- วิเชียร เกตุสิงห์. การวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

- วุฒิชัย สิทธิปรีदानันท์. ทัศนคติของพนักงานที่มีต่อการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจากรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทจำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ศรินยา เตชะไอสยะ. แนวทางการพัฒนากิจการโทรคมนาคมขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเพื่อรองรับการเปิดเสรี ปี พ.ศ. 2549. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- สันติมา เกษมสันต์ ณ ออยุธยา. ภาพลักษณ์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยในสายตาผู้ใช้บริการในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สิรินทร์ ปิยะนนทลี. การเปลี่ยนแปลงนโยบายการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศไทยจากการผูกขาดเข้าสู่การแข่งขันเสรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- เสาวนิต ยมาภัย และรวีวรรณ ประกอบผล. แบบจำลองการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สุนทร บาลยอ. การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ : ศึกษากรณีการแปรรูปการรถไฟแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- อุษา จันทรประชาศ. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงชุมชน ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ภาษาอังกฤษ

- Atkin, Charles K. Anticipated Communication and Mass Media Information Seeking. Public Opinion Quarterly. New York : Free Press, 1973.
- DeFleur. Theories of Mass Communication. New York : David McKay Co., 1966.
- Dennis McQuail. Mass Communication Theory An Introduction. Publications London, Newbury Park, Beverly Hills, New Delhi, Sage 1992.

- Donohew, L., Leonard Tipton, and Roger Haney, Analysis of information seeking strategies, Journalism Quarterly, 1987.
- Katz, Blumer, J.G. and Gurevitch. Utilization of Mass Communication by the Individual in Blumer J.G. and Katz E. (eds) The Uses of Mass Communication. Beverly Hills : Sage Publications, 1973.
- Klapper, Joseph T. The Effects of Mass Communication. New York : Free Press, 1960.
- Lawrence A. Wenner. The Nature of News Gratifications. Media Gratifications Research : Current Perspective. Beverly Hills, Sage, 1985.
- McCombs, and Becker, L.E. Using Mass Communication Theory. New Jersey : Printice-Hall Inc., 1979.
- Palmgreen, P., Wenner, L.A. and Rayburn, J.D. "Gratification Discrepancies and News Program Choice" Communication Research 8. (1981) : 451-479.
- Wilbur Schramm. Mass Media and National Development. Stanford University and UNESCO, 1973.

ภาคผนวก

--	--	--

ชุดที่ 3

แบบสอบถาม (1-3)

เรื่อง

“การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
ในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
ของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย”

เรียนท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น เพื่อนำข้อมูลไปศึกษา และใช้ประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2542 และเนื่องจากท่านเป็นผู้ที่มีบทบาทต่อผลงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางวิชาการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่งสำหรับท่านที่ให้ความกรุณาตอบแบบสอบถามนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับผู้วิจัย

โปรดเติมคำถาม หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () ซึ่งอยู่หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. เพศ	4 ()
() 1. ชาย	() 2. หญิง
2. อายุ	5 ()
() 1. 21-30 ปี	() 2. 31-40 ปี
() 3. 41-50 ปี	() 4. 50 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา	6 ()
() 1. ประถมศึกษา - ม.3	() 2. ม.4 - ม.6 หรือ ปวช. ปวท.
() 3. อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า (ปวส.)	() 4. ปริญญาตรี
() 5. ปริญญาโท	() 6. ปริญญาเอก

สำหรับผู้วิจัย

4. ท่านทำงานที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมาเป็นเวลากี่ปี 7 ()
- () 1. 1 - 7 ปี () 2. 8 - 14 ปี
- () 3. 15 - 21 ปี () 4. 22 ปีขึ้นไป
5. สังกัดส่วนงาน..... ฝ่าย 8 () 9 ()
6. ตำแหน่งพนักงาน 10 ()
- () 1. นักบริหาร (นบ.) () 2. ผู้ชำนาญการ (ผน.)
- () 3. วิศวกร (วศ.) () 4. นักบริหารงานทั่วไป (นท.)
- () 5. นักบัญชี/นักงบประมาณ (นญ., นง.) () 6. นายช่าง/ช่าง (นช., ช)
- () 7. พนักงานธุรการ (พธ.) () 8. พนักงานพาณิชย์ (พณ.)
- () 9. พนักงานงบประมาณ/การเงิน (พง.) () 10. อื่นๆ โปรดระบุ
7. ระดับพนักงานของท่าน 11 ()
- () 1. ระดับ 1 - 5 () 2. ระดับ 6 - 7
- () 3. ระดับ 8 - 9 () 4. ระดับ 10 ขึ้นไป
8. ลักษณะงานของท่านในปัจจุบัน 12 ()
- () 1. งานด้านวิศวกรรม / ช่าง () 2. งานด้านคอมพิวเตอร์
- () 3. งานด้านบัญชี / งบประมาณ / การเงิน () 4. งานด้านการประชาสัมพันธ์
- () 5. งานด้านธุรการ () 6. อื่นๆ โปรดระบุ
9. อัตราเงินเดือนในปัจจุบัน 13 ()
- () 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท () 2. 10,001-15,000
- () 3. 15,001 - 20,000 บาท () 4. 20,001 - 25,000
- () 5. 25,001 - 30,000 บาท () 6. 30,001 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 การแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

โปรดเติมคำถาม หรือใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () ซึ่งอยู่หน้า
ข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

2.1 ความถี่ในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชน (สื่อภายนอกทศท.)

ท่านเลือกค้นหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากสื่อประเภทใดบ้างและบ่อยครั้งเพียงใด ใน
รอบปีที่ผ่านมา (กรุณาตอบทุกข้อ)

สำหรับผู้วิจัย

สื่อมวลชน	ไม่เคยเลย	นาน ๆ ครั้ง (1 - 2 ครั้ง/ สัปดาห์)	ปานกลาง (3 - 4 ครั้ง/ สัปดาห์)	บ่อย (5 - 6 ครั้ง/ สัปดาห์)	บ่อยมาก (7 ครั้ง/ สัปดาห์ขึ้นไป)	
1. วิทยุ						14 ()
2. โทรทัศน์						15 ()
3. หนังสือพิมพ์						16 ()
4. อินเทอร์เน็ต						17 ()
5. นิตยสาร						18 ()

โดยส่วนใหญ่ท่านเลือกค้นหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ จากหนังสือพิมพ์ / นิตยสารใดบ้าง
(โปรดเรียงลำดับจากที่อ่านมากไปหาน้อย)

1.
2.
3.

สำหรับผู้วิจัย

- 19 ()
- 20 ()
- 21 ()

2.2 ความถี่ในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อบุคคล

ท่านได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากบุคคลต่อไปนี้หรือไม่ และบ่อยครั้งเพียงใด ในรอบปีที่ผ่านมา

สำหรับผู้วิจัย

สื่อบุคคล	ไม่เคยเลย	นานๆครั้ง (1-2 ครั้ง/ สัปดาห์)	ปานกลาง (3-4 ครั้ง/ สัปดาห์)	บ่อย (5-6 ครั้ง/ สัปดาห์)	บ่อยมาก (7 ครั้ง/ สัปดาห์ขึ้นไป)	
1. เพื่อนร่วมงาน						22 ()
2. ผู้บังคับบัญชา						23 ()
3. ผู้ใต้บังคับบัญชา						24 ()
4. บุคคลในครอบครัว (สามี/ภรรยา/พ่อ แม่/พี่น้อง)						25 ()
5. ญาติ						26 ()
6. เพื่อนบ้าน						27 ()

2.3 ความถี่ในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ

ท่านแสวงหาข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากเสียงตามสายของหน่วยงานภายในบ้างหรือไม่ และบ่อยครั้งแค่ไหน (ตอบเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ที่จังหวัดฉะเชิงเทราเท่านั้น)

สำหรับผู้วิจัย

() 1. ไม่เคยฟังเลย	() 2. 1-2 ครั้ง/สัปดาห์	28 ()
() 3. 3-4 ครั้ง/สัปดาห์	() 4. 5-6 ครั้ง/สัปดาห์	
() 5. มากกว่า 7 ครั้ง/สัปดาห์		

2.3.2 อื่นๆ

2.3.2.1 ท่านติดตามข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ จากสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรหรือไม่ และมีความบ่อยครั้งแค่ไหน

สำหรับผู้วิจัย

สื่อประชาสัมพันธ์ภายใน	ไม่เคย อ่านเลย	นานๆ ฉบับ	อ่านบาง ฉบับ	อ่านเกือบ ทุกฉบับ	อ่านทุก ฉบับ	
1.วารสารสารสนเทศฉบับรายเดือน						29 ()
2.วารสารพัฒนาสาร						30 ()
3. วารสารวิสัยทัศน์						31 ()
4. วารสารวิชาการ						32 ()
5. จดหมายข่าวสารสนเทศ						33 ()
6. จดหมายข่าวจากสมาคม พนักงานรัฐวิสาหกิจทศท.						34 ()
7. บอร์ดประชาสัมพันธ์ภายใน						35 ()

2.3.2.2 ท่านเคยได้เข้าร่วมรับการอบรม สัมมนาในเรื่องที่เกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นๆ เป็นผู้จัดหรือไม่ทั้งหมดกี่ครั้ง ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา

สำหรับผู้วิจัย

- () 1. ไม่เคยเข้าร่วมอบรม สัมมนา
- () 2. เคยเข้าร่วมอบรม สัมมนาประมาณ ครั้ง

36 ()

2.3.2.3 สาเหตุที่ทำให้ท่านเข้าร่วมรับการอบรมสัมมนาในเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สำหรับผู้วิจัย

- () 1. หน่วยงานส่งเข้ารับการอบรม
- () 2. มีความสนใจในข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
- () 3. เพื่อเพิ่มพูนความรู้
- () 4. นำไปใช้ประกอบการทำงาน
- () 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

37 ()

38 ()

39 ()

40 ()

41 ()

2.3.2.4 ท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่ได้รับทราบมา หรือที่ปรากฏต่อหน้าสาธารณชนตามสื่อประเภทต่าง ๆ นั้นมีความน่าเชื่อถือ ชัดเจน และต่อเนื่องเพียงใด

สำหรับผู้วิจัย

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ	ความคิดเห็น					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
1. มีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด						42 ()
2. มีความชัดเจน และครอบคลุมประเด็นสำคัญมากน้อยเพียงใด						43 ()
3. มีความต่อเนื่องของข้อมูลมากน้อยเพียงใด						44 ()

2.3.2.5 ท่านคิดว่าแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีที่น่าเชื่อถือหรือไม่

สำหรับผู้วิจัย

- () 1. คิดว่าไม่มีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้
() 2. มีที่น่าเชื่อถือได้

45 ()

2.3.2.6 สื่อใดบ้างที่ท่านคิดว่ามีความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สำหรับผู้วิจัย

- () 1. สื่อมวลชนที่ไม่ใช่ของรัฐ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ
() 2. สื่อของรัฐบาล หรือหน่วยงานต่าง ๆ
() 3. สื่อที่จัดทำโดยฝ่าย, หน่วยงานต่าง ๆ ใน ทศท.
() 4. สื่อของ สรท.

46 ()

47 ()

48 ()

49 ()

ตอนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ท่านใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ นั้นมีมากน้อยเพียงใด (โปรดขีด ✓ ให้ตรงกับช่องที่เป็นจริง)

สำหรับผู้วิจัย

การใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับ	ไม่ได้ใช้เลย	ใช้น้อย	ใช้ปานกลาง	ใช้มาก	ใช้มากที่สุด	
1. ใช้ติดตามความคืบหน้าการดำเนินการแปรรูป						50 ()
2. เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร						51 ()
3. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจสาเหตุของการดำเนินการแปรรูป						52 ()
4. เพื่อมีข้อมูลไปพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน						53 ()
5. เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการทำงาน						54 ()
6. เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำงาน						55 ()
7. เพื่อเป็นข้อมูลนำไปอ้างอิงได้						56 ()
8. เพื่อทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง						57 ()
9. ใช้ฆ่าเวลาในยามว่าง						58 ()

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจที่ได้รับจากข่าวสารเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

4.1 ท่านรู้สึกพึงพอใจในข่าวสารที่ได้รับการเผยแพร่ในสื่อประเภทต่างๆ มากน้อยเพียงใด

สำหรับผู้วิจัย

ความพึงพอใจจากข่าวสารที่ได้รับ	ระดับความพึงพอใจ					
	ไม่พอใจเลย	พอใจ น้อย	พอใจ ปานกลาง	พอใจ มาก	พอใจ มากที่สุด	
1. ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านทราบความคืบหน้าการดำเนินการแปรรูปเป็นอย่างดี						59 ()
2. ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านปรับเปลี่ยนลักษณะการทำงานใหม่ให้สอดคล้องกับนโยบายใหม่						60 ()
3. ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการแปรรูปมากขึ้น						61 ()
4. ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านมีข้อมูลไปพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน						62 ()
5. ข่าวสารด้านการแปรรูปช่วยให้ท่านใช้เป็นประโยชน์ในการทำงาน						63 ()
6. ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสามารถนำไปอ้างอิงได้						64 ()
7. ข่าวสารด้านการแปรรูปทำให้ท่านทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง						65 ()
8. ข่าวสารด้านการแปรรูปช่วยให้ท่านใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์						66 ()
9. ใช้ช่วงเวลาในยามว่าง						67 ()

4.2 ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ และข่าวสาร
ในเรื่องนี้ท่านต้องการทราบในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวกรรชรัตน์ หรั่งเพชร เกิดวันที่ 4 ตุลาคม 2516 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2538 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตรพัฒนการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2541 ปัจจุบันทำงานที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

